

2.8° 141

Schedzenak.

P r o t y f a sa Sserbow

na leto

1 8 8 7.

Z nakładom Maćicy Serbskeje.

W komisiji M. Smolerja.

Cjischej Smolerjez knihezischezernje w maczynym domje w Budyschinje.

W tutym 1887. lécze po Chrystuszu, kotrež ma 365 dñjow, liczi po lét:

wot stworjenja swęta	5836,	wot założenia Budyschského tachantswa	667,
= wustajenia julianskeje protyki	1932,	= spoczatka reformazije	370,
= czerpjenja a horjestaca Chrystusoweho	1854,	= naroda krala Alberta	59,
= spoczatka khesczijanstwa w Sserbach	867,	= założenia Maczizy Sserbskeje	40.

Zyrkwiniske létne snamjenja.

W porjedżenej Hrjehorjowej protyki:	W starej julianskej protyki:
7	szota liczba
20	wobwód szlónza
15	romske dańske czíšlo
B	pižník njejedzelski
VI	epałt
10. haprleje	jutrowniczka
27. novembra	1. njejedzela adventa
	29. nov.

Saczmieje szlónza a měšaczká.

W lécze 1887 šo szlónzo dwójzny saczmí, měšaczkého runja; pola naš budže jeno druhe saczmieje měšaczká, a s džela druhe saczmieje szlónza widzecz. — Prénje saczmieje szlónza smieje šo 22. maleho róžka wjeczor 7 hodž. 30 min. hacž do 23. mał. róžka rano 1 hodž. 14 min., druhe, dospołne, pak 19. augusta rano 3 hodž. 54 min. hacž do 23. mał. róžka rano 1 hodž. 14 min., druhe, dospołne, pak 19. augusta rano 3 hodž. 54 min. hacž do 23. mał. róžka rano 1 hodž. 14 min., druhe, dospołne, pak 19. augusta rano 3 hodž. 54 min. Tole saczmieje budże pola naš wot szlónza skhadženja hacž rano do 5 hodž. 54 min. widzecz. Prénje saczmieje měšaczká smieje šo 8. mał. róžka do połdnja 10 hodž. 3 min. hacž pshipolnju do 12 hodž. 20 min., druhe 3. augusta wjeczor 8 hodž. 25 min. hacž do 10 hodž. 52 min.

W lécze 1887 měšaczk D knježi.

Stołetna protyka praji, so ſu te leta, w kotrychž měšaczk knježi, bóle mokre, dýžli symne a ūchue.

Maleto budže jara mokre a pshci tým czopke; měrz je symny a deshcžikoty; meja teho runjo; junii je rjany a deshcžikoty.

W léczu je s khwilemi czopko, tola pak tež husto symne wjedro.

Nashyna a syma stej pshci sapoczątku symnej a mokrej a smiejetej ſrénju symu; pshci kónzu novembra a w dezembri ſrén pshinidze, a na to nastanje wótre miersnjenje. W tutej symje wówz a pczoły jara kónz bjeru.

Maletny sym, taž wówz a jeczmien, budže ſrénje žně dawacž, nježmě ſo pak pshes mérnu sahe wołycz. Wjèle syma budže, ale mało wotawh.

Nashynu sym, je-li sahe wołny, ſo lohzy njeſkaſy. Rožka a pſcheniza smiejetej wjazy ſlónzy, hacž ſornu. Nashymu dyrbi ſo wſchitko ſahe wołycz a symjo ſo prawje ſawłoczicž. Szadu wjèle njebudze. Mózne wichory a ſylne deshcžiki wjèle ſchłody naczinia. Húhanzy, waki a myſche pſody ſemje wobſchfodža. Wjèle rybow, mało ſornow.

Ejtegi létne czasy.

Sapoczątk naſečza: 20. mérza wjeczor 11 hodž.	
= lécza: 21. junija wjeczor 7 hodž.	
= naſhymy: 23. septembra do połdnja 10 hodž.	
= symy: 22. dezembra rano 4 hodž.	

Schthri kwatembr.

W porjedżenej Hrjehorjowej protyki:	W starej julianskej protyki:
2. mérza	{ Reminiſcere }
1. junija	{ ſwj. Trojizy }
21. septembra	{ ſchíza }
14. dezembra	{ Luzije }
	25. mał. róžla
	27. meje
	16. septembra
	16. dezembra

Jutrowna tabella.

1888: 1. haprl. (psh. I.)	1892: 17. haprl. (psh. I.)
1889: 21. haprleje.	1893: 2. haprleje.
1890: 6. haprleje.	1894: 25. mérza.
1891: 29. merza.	1895: 14. haprleje.

12 njebjeskich snamjenjow.

boran,	law,	tselnič,
byk,	knjezna,	kororozk,
dwójnikaj,	waha,	wodny muž,
raf,	schkorion,	rybje.

Abbreviatury abo pshikrótſhemja ſłowow.

○ ſlónzo, Ⓛ měšaczk, Ⓜ połny měšaczk, Ⓝ poſledni běrlis, Ⓞ młody měšaczk, Ⓟ preni běrlis, ſh. p. ſihadženie poſolnju, ſh. d. ſihadženie do poſolnja, ſh. p. ſhowanie poſolnju, ſh. d. ſhowanie do poſolnja, h. hodžina, m. minuta.

1887. Januar,

wulki róžk,

ma 31 dnjow.

Lydženje a dñh.	Borjedžena protýka. Evangeliska.	Borjedžena protýka. Katholska.	Stara julianška protýka. December.	ffhadž. h. m.	khow. h. m.	Rebjetje ſtamjeniſt. h. m.	fh. a fh. h. m.
-----------------	-------------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------------	---------------	-------------	----------------------------	-----------------

Text dop.: Jan. 4, 34—36; pop.: Romif. 8, 24—28.

1 ſobota	Nowe lěto	Nowe lěto	20 Ignacija	8 5 4	2	11 33
----------	-----------	-----------	-------------	-------	---	-------

1. lydženj. Text dop.: Luk. 12, 16—21; pop.: Tit. 3, 4—7.

2 njedžela	N. p. n. I. ☺	N. po n. I.	21 29. p. s. tr.	8 5 4	3	fh. d.
3 pónđzela	Enocha	Genoveſh	22 Anastasije	8 5 4	4	0 36
4 wutora	Methuſalema	Tita	23 Pawola	8 5 4	5	1 41
5 ſřjeda	Simeona	Telesfora	24 Eugenije	8 4 4	7	2 47
6 ſchtrwórtk	3 kralow	Swj. 3 kral.	25 Boži dž.	8 4 4	8	3 54
7 pjatk	Małcharja	Luciana	26 Mač. Bož.	8 4 4	9	5 1
8 ſobota	Bałzarja	Severina	27 Šćepana	8 3 4	10	6 7

2. lydženj. Text dop.: Mat. 3, 13—17; pop.: Gal. 3, 23—29.

9 njedžela	1. n. p. 3 t. ☺	1. n. po 3 kr.	28 30. p. s. tr.	8 3 4	11	fh. p.
10 pónđzela	Pawoła putn.	Agathona	29 njew. dzěć.	8 3 4	13	5 16
11 wutora	Erharda	Hygina	30 Anisije	8 2 4	14	6 30
12 ſřjeda	Reinholda	Arkadija	31 Melanije	8 2 4	16	7 49
13 ſchtrwórtk	Hilarija	Bohuméra	1 jan. 1887	8 1 4	17	9 8
14 pjatk	Felixa	Felixa	2 Sylvestra	8 0 4	19	10 27
15 ſobota	Haſabuſka	Mařvra	3 Malachije	7 59 4	20	11 43

3. lydženj. Text dop.: Mat. 4, 1—12; pop.: Romif. 12, 1—6.

16 njedžela	2. n. p. 3 t. ☺	2. n. po 3 kr.	4 31. p. s. tr.	7 58 4	22	fh. d.
17 pónđzela	Antona	Antonija	5 Theopemt	7 58 4	23	0 58
18 wutora	Príški	Petr. ſtol.	6 3 kralow	7 57 4	24	2 12
19 ſřjeda	Ferdinanda	Kamuta	7 Jana křc.	7 56 4	26	3 23
20 ſchtrwórtk	Fab. a Boſcz.	Fab. a Boſcz.	8 Jurja	7 55 4	28	4 29
21 pjatk	Hańže	Hańže	9 Filipa	7 54 4	29	5 29
22 ſobota	Vinzenza	Vincencija	10 Pawoła	7 53 4	31	6 23

4. lydženj. Text dop.: Jan. 1, 35—43; pop.: Romif. 12, 14—21.

23 njedžela	3. n. po 3 kr.	3. n. po 3 kr.	11 32. p. s. tr.	7 52 4	33	7 9
24 pónđzela	Timotheja ☺	Timotheja	12 Taciany	7 51 4	35	fh. p.
25 wutora	Pawoł. wobr.	Pawoł. wobr.	13 Jermila	7 49 4	36	6 12
26 ſřjeda	Polykarpa	Polykarpa	14 wótc. w S.	7 48 4	38	7 15
27 ſchtrwórtk	Jana Křryš.	Jana Křryž.	15 Pawoł. Th.	7 46 4	40	8 18
28 pjatk	Khorle	Khorle Wulf.	16 Pětra w rj.	7 45 4	42	9 21
29 ſobota	Samuela	Franca Sal.	17 Ant. Wlk.	7 44 4	43	10 24

5. lydženj. Text dop.: Jan. 1, 47—51; pop.: Romif. 13, 8—10.

30 njedžela	4. n. po 3 kr.	4. n. po 3 kr.	18 33. p. s. tr.	7 43 4	45	11 27
31 pónđzela	Valerija	Pětra Mol.	19 Makarija	7 42 4	47	fh. d.

Hermanki a ſkótne wiki.

Snamjehško * rěta ſkótne wiki, ſnamj. † pak hermanf a ſkótne wiki; hdež nicžo nijestej, tam je jen hermanf.

NB. Dokelž ſo hermanki druhdy pſche položa, dha ſu ſmyſti možne.

2. Lipiſt (hač do 15.).

5. Nejzwacžidlo* a late wiki.

7. Ruland.*

13. Kamjenež.*

24. Kinsbórk.*

31. Luban.†

Měchaczkowe pſche-měnujenje a wjedro.

Prěni věrlik 2. wulki róžka popoldnu 1 hodž. 15 min. wulki hymu wotčakowac̄ dawa.

Polní měchacž 9. wulki róžka w nožy 11 h. 27 m. hymne wjedro wobchowa.

Požledni věrlik 16. wulki róžka popoldnu 4 h. 17 min. je wiliſki.

Mlody měchacž 24. wulki róžka rano 3 hodž. 56 min. je pomrčenje a mile.

Stoletna protýka.

We wulkim róžku ſtajná hyma hač do kónza; halte 30. ſ větrom hyma po-puſheči.

Wat 2. hač do 10. wulkeho róžka: Sapíhewanje píšow. — Wat 10. hač do 31. wulkeho róžka: Přeždi dawki.

Schtóz wopuſheči Boha, wopuſheči ſam ſo. — Dyrbi dýlačeč na mſdu ſakac̄, da tež radý na ſo čjatačeč. — Pežolki w hymje ujenoſča. — Hdy by ſkud být wobſ a ſaktrwanje czahueč pomhalo, dha by nechtuzkuli ſapschaj mēl. — Dobrých ſukow ſo najſterje wobjeſch. — Hdyž ſpědomje wotzueči, pſchi-behuije cjerť je kolebačz.

1887. Februar,

mały róźk,

na 28 dnjow.

Tydżenje a dny.	Porjedzena protyka. Evangeliska.	Porjedzena protyka. Katholska.	Stara julianska protyka. Januar.	○ sthadž. h. m.	Thow. h. m.	Wnieſieſ mianieſ sth. a th. h. m.	D h. m.
1 wtora	Brigitthy	Ignacijja	20 Euthimija	7 40	4 48	10	0 30
2 þjeda	Mar. wucz.	Sw. Marije	21 Makssima	7 39	4 50	11	1 35
3 sichtwórtk	Blažija	Blažija	22 Timotheja	7 37	4 52	12	2 40
4 pjatk	Veroniki	Handr. Kors.	23 Klimanta	7 35	4 54	13	3 46
5 þobota	Agathyh	Agathyh	24 Ksenije	7 33	4 56	14	4 48

6. tydżenj. Text dop.: Jan. 2, 23—25; pop.: 1 Kor. 9, 24—27.

6 njedzela	Septuages.	Septuages.	25 nj. far.	7 32	4 58	11	5 45
7 póndzela	Richarda	Romualda	26 Ksenofont	7 30	5 0	12	6 36
8 wtora	Salomona	Jana z M.	27 Jana Khr.	7 28	5 1	13	sth. p.
9 þjeda	Haple	Haple	28 Jefrema	7 27	5 3	14	6 42
10 sichtwórtk	Renath	Scholastiki	29 Ignacijja	7 25	5 4	15	8 4
11 pjatk	Eufroſinj	Desiderija	30 wys. měſn.	7 24	5 6	16	9 25
12 þobota	Severina	Eulalije	31 Kira	7 22	5 8	17	10 43

7. tydżenj. Text dop.: Jan. 4, 5—15; pop.: 2 Kor. 11, 21—31.

13 njedzela	Serageſim.	Serageſim.	1 februara	7 20	5 10	18	12 0
14 póndzela	Valentyna	Valentyna	2 Knj. podj.	7 18	5 12	19	sth. d.
15 wtora	Formosa	Fauſtina	3 Simeona	7 16	5 14	20	1 13
16 þjeda	Julianyh	Julianyh	4 Isidora	7 14	5 16	21	2 21
17 sichtwórtk	Konstanzy	Matuscha	5 Agapija	7 12	5 18	22	3 23
18 pjatk	Konkordije	Simeona	6 Bukola	7 11	5 19	23	4 19
19 þobota	Susannyh	Gabina	7 Parthenija	7 9	5 21	24	5 7

8. tydżenj. Text dop.: Jan. 4, 19—30; pop.: 1 Kor. 13.

20 njedzela	Entomih	Quinquag.	8 Mjasop.	7 7	5 23	25	5 49
21 póndzela	Gleonory	Gleonory	9 Nikifora	7 5	5 24	26	6 24
22 wtora	Póſtnizh	Póſtnich	10 Kharalam.	7 2	5 26	27	sth. p.
23 þjeda	Popj. þjeda	Popj. þjeda	11 Blasija	7 0	5 28	28	6 8
24 sichtwórtk	Matija	Matija	12 Aleksija	6 5	8 30	29	7 11
25 pjatk	Viktorina	Walburgi	13 Martinian.	6 5	6 31	30	8 14
26 þobota	Nestora	Alexandra	14 Cyrilla	6 5	5 33	31	9 17

9. tydżenj. Text dop.: Jan. 5, 5—18; pop.: 2 Kor. 6, 1—10.

27 njedzela	Invokavit	1. n. poſta	15 Syropust	6 5	3 34	22	10 20
28 póndzela	Bollbrechta	Romana	16 Panfila	6 50	5 36	23	11 24

Hermanki a skótne wiki.

1. Luban.
2. Njeſhwacžidlo* a lane wili.
4. Nuland.*

7. Šhorjelz.†
8. Šhorjelz. Barow.
9. Radeberg.*
11. Šhorjelz horncjerſte wili.

14. Šellow.* Šinsbörli.* Gafshu.†
17. Šamienz.*
19. Šalawa.*

21. Wojerezh.† Ramnijow.† Woſtrowz.
23. Wulfi Hajn* a deſt. wili. Nowe Město.* Barzow.*

24. Wulfi Hajn.
26. Mischno.* Trébule.
28. Biskopizy.* Hródt.† Luboraz.†

Mějzačkowe psche-měnjenje a wjedro.

Preñi běrlit 1. mal. róžka dopoldnia 9 hodž. 22 min. wětry a deſchę pschiňjeſe.

Polni měš. 8. mal. róžka dopoldnia 11 hodž. 9 min. pschi cžichim wjedrejne huih lubi.

Božledni běrlit 15. mal. róžka rano 2 hodž. 27 min. ho ſ wulkiti wěrami počzina a ho po deſchę ſ rjanym wjedrom itóneži.

Młody měš. 22. mal. róžka wjeczor 10 hodž. 35 min. rjane wjedro wob-thowa.

Stosētna protyka.

1. mal. róžka počmurne je knadnej hymu; vot 3. hacž do 6. mróćne a hyma; 8. rjenje; 13. deſchę; vot 16. hacž do kónza maleho róžka huih wulka hyma.

1. mal. róžka: 1. termiſa gruntsleho dawka.

Druhdy huih ho ſboje pod nohi; jedyn jo nje wiži, druhji jo podtepeze, a ſedma třeczi jo ſtěhnię.

1887. Měrc,

nalétník,
ma 31 dnjow.

Thydenje a dñj.	Vorjedžena protýka. Evangelika.	Vorjedžena protýka. Katholika.	Stara julianska protýka. Februar.	• schadž. h. m.	thow. h. m.	Gebiete namen h. m.	D
1 wutora	Albina	Albina	17 Theodora	6 48	5 38		th. d.
2 ſrjeda	Swatember	Suche dñj	18 Leona b.	6 46	5 40		0 28
3 ſchtrwórtſ	Kunigundý	Kunigundý	19 Archipa	6 44	5 42		1 31
4 pjatt	Adriana	Kazimira	20 Leona K.	6 41	5 44		2 32
5 ſobota	Bjedricha	Bjedricha	21 Timotheja	6 39	5 45		3 30

10. thyden. Text dop.: Luf. 9, 51—56; pop.: Hebr. 12, 1—6.

6 njedžela	Reminisc.	2. n. posta	22 1. n. posta	6 37	5 46		4 22
7 pónđela	Felizith	Domašcha	23 Polikarpa	6 35	5 48		5 9
8 wutora	Filemona	Jana z Boha	24 Jana hł. n.	6 33	5 50		5 48
9 ſrjeda	Prudenzija	Franciſki	25 Tarasija	6 31	5 52		ſth. p.
10 ſchtrwórtſ	Henrietth	40 martr.	26 Porfirija	6 29	5 54		6 54
11 pjatt	Pok. pjatt	Eulogija	27 Prokopa	6 26	5 55		8 17
12 ſobota	Hrjehorja	Hrjeh. Wulf.	28 Wasilija	6 24	5 57		9 39

11. thyden. Text dop.: Jan. 11, 1—16; pop.: 1. Pětr. 2, 21—25.

13 njedžela	Okuli	3. n. posta	1 měrcia	6 22	5 59		10 56
14 pónđela	Zachariaſha	Mathildý	2 Theodota	6 19	6 1		ſth. d.
15 wutora	Isabelle	Longina	3 Eutropija	6 17	6 2		0 8
16 ſrjeda	Zyriaka	Heriberta	4 Gerasima	6 15	6 4		1 15
17 ſchtrwórtſ	Herty	Herty	5 Konona	6 13	6 5		2 15
18 pjatt	Alexandra	Chryſilla	6 Konstant.	6 11	6 7		3 6
19 ſobota	Josefa	Zofeſa	7 Wasilija	6 9	6 9		3 49

12. thyden. Text dop.: Jan. 11, 32—46; pop.: Romſt. 5, 1—6.

20 njedžela	Lätare	4. n. posta	8 3. n. posta	6 6	6 10		4 26
21 pónđela	Benedikta	Benedikta	9 40 martr.	6 4	6 12		4 57
22 wutora	Kazimira	Oktaviana	10 Kodrata	6 2	6 14		5 23
23 ſrjeda	Eberharda	Oty	11 Sofronija	5 59	6 15		5 47
24 ſchtrwórtſ	Gabriela	Gabriela	12 Hrjehorja	5 57	6 17		ſth. p.
25 pjatt	Mar. pschij.	Mar. psch.	13 Nikifora	5 54	6 19		7 9
26 ſobota	Emanuela	Ludgera	14 Theognost	5 52	6 21		8 12

13. thyden. Text dop.: Jan. 11, 47—57; pop.: Romſt. 8, 31—39.

27 njedžela	Judika	5. n. posta	15 4. n. posta	5 50	6 22		9 16
28 pónđela	Gideona	Guntrama	16 Sabina	5 48	6 23		10 20
29 wutora	Eustafija	Eustazijsa	17 Aleksija	5 46	6 25		11 23
30 ſrjeda	Guida	Awirina	18 Cyrilla	5 44	6 27		ſth. d.
31 ſchtrwórtſ	Filipiný	Balbiný	19 Khrisanth	5 42	6 28		0 24

Hermanki a skótne wiki.

1. Bart.* Eisenberg.*
 2. Nějswacžidlo* a Jane wife. Luban.*
 5. Drstrand.*
 7. Róšborf.† Nowoſalz. Stolpnojo.
 9. Radenburg* Stolpnojo*
 10. Kamjenž.*
 11. Jarov.*
 12. Rukow.* Žitawa.
 14. Halichtrow.† Žitawa.* Rukow. Rychvald.†
 15. Łas.† Rusland.*
 16. Wóspork.* Draždany (R. m.)* Rusland.
 17. Witow.* Witow.
 21. Vilſopizh.* Dubz.† Rychbach.† Draždany (S. a R. m.) Grabin.*
 22. Bjarnacžih.* Rychbach.
 23. Čerwjenja Woda. Žem.†
 26. Lubnijow.*
 28. Lubij.* Bjarnacžih. Poſčiniža.* Mlýchno. Mužakow.† Lubnijow.
 30. Rowe Město.*
 31. Chorielz.*
- Měchacžkowe psche-měnjenje a wjedro.
- Prěni běrlis 3. měrza ranio 2 hodž. 3 min. je mrózny.
- Polny měchacž 9. měrza wieczor 9 h. 29 min. trajazh deshez pschinjeze.
- Požledni běrlis 16. měrza popoldnu 2 hodž. 37 min. saho jaſniſche wjedro lubi.
- Na mlody měchacž 24. měrza popoldnu 5 h. 5 min. ſurowe wichorh i deshezom pschindu.
- Stoſetna protýka.
- 6., 8. a 9. wložne; wot 13. hacž do 15. deshez; wot 18. hacž do 20. woſčkrot pada; 22. ſurowe wjedro a wětry hacž do 29.; 31. deshez.
31. měrza: 1. termija trajneje renty.

1887. Haprljeja, jutrownik, ma 30 dnjow.

Thdženje a dnj.	Borjedzena protyka. Evangelika.	Borjedzena protyka. Katholicka.	Stara julianska protyka. Měrc.	⊙ sthadž. h. m.	sthow. h. m.	Rebelf. namien. sth. a. h. h. m.	○ h. m.
1 pjatk	Theodory	Bol. macz.	20 Jana	5 39	6 30	1 22	
2 sobota	Theodosije	Franc. z P.	21 Jakuba	5 37	6 32	2 15	

14. thdženj. Text dop.: Jan. 12, 1—13; pop.: fil. 2, 5—11.

3 njedžela	Palmar.	Bowonczka	22 5. n. posta	5 34	6 34		
4 pónedžela	Ambroſa	Izidora	23 Nikona	5 32	6 35		
5 wutora	Maxima	Vinc. Ferr.	24 Artemona	5 31	6 36		
6 ſrjeda	Sixta	Coleſtina	25 Mar. pr.	5 28	6 38		
7 ſchťwórk	Seleny ſcht.	Zeleny ſcht.	26 Gabriela	5 26	6 40		
8 pjatk	Czichi pj.	Wulki pjatt	27 Matrony	5 24	6 41		
9 sobota	Bohuſlawa	Marje Al.	28 Hilariona	5 22	6 43		

15. thdženj. Text dop.: Mat. 28, 1—10; pop.: 1 Petr. 1, 3—9.

10 njedžela	1. ſ. jutrow	1. ſ. dž. jutro.	29 Bownček.	5 19	6 45		
11 pónedžela	2. ſ. jutrow	2. ſ. dž. jutro.	30 Jana	5 17	6 47		
12 wutora	Julija	Julija	31 Hipacija	5 15	6 48		
13 ſrjeda	Justina	Hermengilda	1 haprljeje	5 12	6 50		
14 ſchťwórk	Tiburzija	Tiburcija	2 Tita	5 10	6 52		
15 pjatk	Obadiaža	Anastazije	3 Nikety	5 8	6 53		
16 sobota	Karifija	Droga	4 Jozefa	5 7	6 54		

16. thdženj. Text dop.: Jan. 20, 19—23; pop.: 1 Kor. 15, 50—57.

17 njedžela	Quasimod.	1. n. p. jutro.	5 jutrníček.	5 5	6 56		
18 pónedžela	Florentina	Cleutherija	6 Eutichija	5 2	6 58		
19 wutora	Wernera	Wornarja	7 Jurja	5 0	6 59		
20 ſrjeda	Sulpizija	Sulpicija	8 Hirodiona	4 58	7 1		
21 ſchťwórk	Adolfa	Anſelma	9 Wadzima	4 56	7 3		
22 pjatk	Lothara	Sotera	10 Maksima	4 54	7 5		
23 sobota	Jurja	2. ſ. jutro.	11 Antipy	4 52	7 7		

17. thdženj. Text dop.: Mat. 18, 1—7; pop.: Romſl. 10, 8—14.

24 njedžela	Mis. Dom.	2. n. p. jutro.	12 Quasim.	4 50	7 8		
25 pónedžela	Marka	Marka ſčen.	13 Artemona	4 47	7 9		
26 wutora	Raimara	Keleta	14 Martina	4 46	7 11		
27 ſrjeda	Anastasija	Anastazija	15 Aristarch.	4 44	7 12		
28 ſchťwórk	Theresy	Vitala	16 Agapije	4 42	7 14		
29 pjatk	Sibylle	Pétra Pr.	17 Simeona	4 40	7 16		
30 sobota	Josuň	3. ſ. jutro.	18 Jana	4 38	7 17		

Hermanki a ſkótne wiki.

1. Kalawa ſwinj. wiki.
2. Budyschin.† Ortrand.*
3. Trébile† a lane wiki.
4. Kielow.† Ortrand.
5. Gaſhyn.† Lubnijow.
6. Lubnijow.
7. Njeſhwacžido.*
8. Scherachow.† Džejze.†
9. Stolpnjo.* Varzow.*
10. Kuland.*
11. Wójskow.* Kinsbort.*
12. Wójskow. Kluczebusť Lipš. (hacž do 14. meje).
13. Radeberg.*
14. Radeberg.
15. Zarow.*
16. Kulow.*
17. Krakow.†
18. Radeburg.*
19. Kamieitz.* Radeburg.
20. Sły Komorow.*
21. Węloſchow.*

Měhačkowe pſhemjenje a wjedro.

1. Preňi věrſlik 1. haprljeje po polodniu 2 hodž. 48 min. na deſčez a wětr pokafuje.

2. Poluh měhačk 8. haprljeje rano 6 hodž. 34 min. ma motre a hymne wjedro.

3. Poſledni věrſlik 15. haprljeje rano 4 hodž. 59 min. rjate naſčtnje wjedro lubi.

4. Młody měhačk 23. haprljeje dopołdnia 9 hodž. 48 min. njeſtajne wjedro pſchinježe.

5. Preňi věrſlik 30. haprljeje w nozg 11 hodž. 56 min. budże ſpodobne a čople.

Stoſetna protyka.

Wot ſpočatka haprljeje hacž do 9. wětroje, mrózne a deſčez; wot 10. hacž do 13. ſtajn deſčez; 14. hacž do 20. ſtyma; 21. rjente; 26. hacž do ſónza měhačka deſčez.

1. haprljeje: 1. termiſja wopalenskeje ſakzy.

20. haprljeje: 1. termiſja dohodneho dawka.

1887. Meja,

rójownik, ma 31 dnjow.

Thđjenje a dnj.	Vorjedzena protyka. Evangeliska.	Katholiska.	Stara julianiska protyka. Hapleja.	○ schadz. h. m.	khom. h. m.	Kebijec h. m.	D sth. a kh. h. m.
18. thđjen. Text dop.: Jan. 21, 20—22; pop.: 1 Vétr. 2, 11—17.							
1 njedzela	Jubilate	3. n. p. jutr.	19 Mis. Dom.	4 36	7 19		1 42
2 pónđela	Sigismunda	Athanaizija	20 Theodora	4 34	7 21		2 17
3 wutora	Æschiza nam.	Æschiza nam.	21 Januarija	4 32	7 22		2 50
4 śrieda	Floriana	Moniki	22 Nathanail.	4 31	7 23		3 19
5 schtwórtk	Gottharda	Pija V.	23 Jurja	4 29	7 25		3 46
6 pjattk	Dietricha	Jana jap.	24 Sabby	4 27	7 26		4 14
7 szobota	Bohumíra	Stanisława	25 Marka	4 26	7 28		sth. p.
19. thđjen. Text dop.: Mat. 28, 18—20; pop.: Jaf. 1, 13—18.							
8 njedzela	Nantate	4. n. p. jutr.	26 Jubilate	4 24	7 30		8 36
9 pónđela	Hioba	Grjeh. Mac.	27 Simeona	4 22	7 32		9 47
10 wutora	Gordiana	Antonija	28 Maksima	4 20	7 33		10 50
11 śrieda	Mamerta	Mamerta	29 9 martr.	4 19	7 35		11 43
12 schtwórtk	Panfraza	Panfraca	30 Jakuba	4 18	7 36		sth. d.
13 pjattk	Servaza	Servaca	1 meje	4 16	7 37		0 27
14 szobota	Æscheszij.	Keaja	2 Athanasij.	4 14	7 39		1 2
20. thđjen. Text dop.: Lut. 11, 1—4; pop.: 2 Kor. 9, 8—11.							
15 njedzela	Rogate	5. n. p. jutr.	3 Cantate	4 13	7 40		1 32
16 pónđela	Honorata	1. próstn. džen.	4 Pelagije	4 11	7 42		1 58
17 wutora	Jobsta	Ubalda	5 Ireny	4 10	7 43		2 21
18 śrieda	Liborija	Benoncija	6 Hioba	4 8	7 45		2 42
19 schtwórtk	Bože stpicje	Boże stpicze	7 Akakija	4 7	7 46		3 5
20 pjattk	Franziski	Bernardina	8 Jana sc.	4 6	7 48		3 27
21 szobota	Prudenta	Konstantina	9 Mikl. p.	4 4	7 49		3 50
21. thđjen. Text dop.: Jap. st. 1, 15—26; pop.: Ef. 2, 4—7.							
22 njedzela	Graudi	6. n. p. jutr.	10 Rogate	4 3	7 50		4 17
23 pónđela	Desiderija	Deziderija	11 Cyr. Meth.	4 2	7 51		sth. p.
24 wutora	Estherij	Johannij	12 Dionisija	4 1	7 53		9 14
25 śrieda	Hurbana	Hurbana	13 Aleksand.	4 0	7 54		10 11
26 schtwórtk	Eduarda	Filipa Mer.	14 Bože stp.	3 59	7 55		11 1
27 pjattk	Bedy	Bedy	15 Pachomija	3 57	7 57		11 45
28 szobota	Wylema	Wylema	16 Theodore	3 56	7 58		sth. d.
22. thđjen. Text dop.: Jap. st. 2, 1—13; pop.: Ef. 1, 9—14.							
29 njedzela	1. ſ. ſwiatk.	1. ſ. ſwiatk.	17 Exaudi	3 55	7 59		0 22
30 pónđela	2. ſ. ſwiatk. D	2. ſ. ſwiatk.	18 Theodota	3 54	8 0		0 54
31 wutora	Petronille	Petronille	19 Patrikija	3 53	8 2		1 22

Hermanki a skótne
wiki.

2. Bart.† Rakezy. Eh
Komorow. Wétoſchow.
4. Njezwacžidlo.*

9. Biſkopiz. Wojerezy.†
Luboras. Zahai.†
Radmerizy.† Rum-
bursk.

10. Kuland.* Radmerizy.
11. Połozniiza.* Nowe
Město. Kuland.
12. Eisenberg.† Vestow.
14. Kasawa.*

16. Kanienz.† Lubij.†
Gubin.†

18. Nowe Město.* Čej-
wiena Woda. Kulow.*
20. Kutow.
21. Wojerezy wohn. wifi.
Wifow.* Trébule.*

23. Wóspork.* Kinsbörk.*
Biſkopiz.* Wifow.
Gajná.† Grodč.†
Szlanknow.†

24. Kinsbörk.
25. Radenburg.*
26. Kroczebus.*

31. Kulow.† Byhalia.†
Woſbramezy.†

Wézaczkowe pſhe-
ménjenje a wjedro.

(*) Polny měš. 7. meje
popołdnju 2 hōz. 56 min.
je kłodne a deſčejitoje.

(*) Poſledni bětlit 14.
meje wječzor 9 h. 12 min.
wotměnia ſo ſo ſtónčnym
a deſčejitojnym wjedrom.

(*) Młody měſacz 23.
meje w nož 12 h. 1 min.
plódnu čzoplutu pſchinjeſe.

(*) Bréni bětlit 30.
meje ranu 6 hodz. 15 min.
na pomarózene njebo a
deſčej poſkaſuje.

Stołetna protyka.

Hacž do 9. meje rjenje
czoplut; 10. hacž do 13.
horzo, na to syma a deſčej;
14. jnutu a lób pſchinjeſe;
25. hacž do 27. poſkmurne
njebo; 28. a 29. syma; 30.
a 31. ſo trochu ſezoplí.

4. meje: w Prusſej
poſutný džen.

1887. Junij,

šmažnič,

ma 30 dnjow.

Thđenje a dny.	Porjedžena protyka. Evangelika.	Porjedžena protyka. Katholika.	Stara julianika protyka. Meja.	Thadž. h. m.	Thow. h. m.	Riebiele namjet.	D h. a th. h. m.
1 ſrijeda	Škwaterember	Suhe dny	20 Aleksija	3 52 8	3	1 50	
2 ſchtfwórtk	Markwarda	Erasma	21 Konſt. Hl.	3 52 8	4	2 16	
3 pjatk	Erasma	Aloisidy	22 Basiliska	3 51 8	5	2 44	
4 ſobota	Ulrichi	Amirina	23 Michała	3 50 8	6	3 16	
23. thđenj. Text dop.: Zap. ſt. 2, 38 a 39; pop.: Romik. 11, 33—36.							
5 njedžela	Ss. troj. ☺	1. n. p. swj.	24 Swj. troj.	3 50 8	6	ff. p.	
6 pónđela	Benigna	Norberta	25 S. ducha	3 49 8	7	8 34	
7 wutora	Lukreziije	Roberta	26 Karpa	3 49 8	8	9 33	
8 ſrijeda	Medarda	Medarda	27 Therapon.	3 48 8	9	10 21	
9 ſchtfwórtk	Barnima	Bož. czela	28 Nikity	3 48 8	10	11 1	
10 pjatk	Onufrija	Marhaty	29 Theodosij.	3 47 8	11	11 34	
11 ſobota	Barnabafa	Barnabafa	30 Is. Dalm.	3 47 8	11	ff. d.	
24. thđenj. Text dop.: Zap. ſt. 2, 42—47; pop.: 1 Jan. 4, 16—21.							
12 njedžela	1. n. p. ſ. tr.	2. n. p. swj.	31 Ws. Swj.	3 47 8	12		0 2
13 pónđela	Tobiaša	Ant. Pad.	1 junija	3 46 8	13		0 26
14 wutora	Modesta	Bazilija	2 Trompon.	3 46 8	13		0 48
15 ſrijeda	Vita	Vita	3 Klawdžija	3 46 8	14		1 9
16 ſchtfwórtk	Justiny	Venna	4 Mitrofana	3 46 8	14		1 31
17 pjatk	Volkmaria	Adolfa	5 Dorotheja	3 46 8	15		1 53
18 ſobota	Pauliny	Marka	6 Hilariona	3 46 8	15		2 18
25. thđenj. Text dop.: Zap. ſt. 3, 1—10; pop.: 1 Jaf. 1, 21—25.							
19 njedžela	2. n. p. ſ. tr.	3. n. p. swj.	7 2.n.p.s.tr.	3 46 8	16		2 47
20 pónđela	Rafaela	Silverija	8 Theodora	3 46 8	16		3 22
21 wutora	Jakobinu	Mozija	9 Cyrilla	3 46 8	16	th. p.	
22 ſrijeda	Achazija	Paulina	10 Timotheja	3 46 8	17		8 58
23 ſchtfwórtk	Baſilija	Edeltrudy	11 Bartromja	3 46 8	17		9 44
24 pjatk	Jana Iſchez.	Jana Iſchez.	12 Onufrija	3 47 8	17		10 24
25 ſobota	Elogija	Prospéra	13 Jan., Hany	3 47 8	17		10 59
26. thđenj. Text dop.: Zap. ſt. 4, 8—21; pop.: 1 Tim. 6, 6—10.							
26 njedžela	3. n. p. ſ. tr.	4. n. p. swj.	14 3.n.p.s.tr.	3 47 8	17		11 28
27 pónđela	Spanzow	Wladislawa	15 Amosa	3 48 8	17		11 55
28 wutora	Leona	Leona II.	16 Tichona	3 48 8	17	th. d.	
29 ſrijeda	Pētra Paw.	Pētr. Paw.	17 Manuila	3 49 8	17		0 21
30 ſchtfwórtk	Paw. wop.	Paw. wop.	18 Leontija	3 49 8	16		0 48
30. junija: 2. termij trajneje renty.							

Hermanki a ſkótne wíki.

- 1. Njeſtwacziđlo.*
- 3. Ruland.*
- 6. Mischno.
- 9. Khoczebus* a wołmj. wíki.
- 11. Lubnijow.*
- 13. Wulki Hajn* a deſt. wíki. Shorjelz† Lubnijow. Grabin.*
- 14. Wulki Hajn. Shorjelz.
- 15. Radeberg.*
- 16. Drtrand* Khoczebus.*
- 17. Drtrand. Shorjelz hornczerſke wíki.

- 20. Huczina.† Mužakow.† Halichrow.* Lubanij.†
- 21. Lubanij.
- 22. Parzow.*
- 23. Khoczebus.*
- 24. Wjeleſin.†

- 27. Rózborf.† Draždžany (St. a N. m.). Rychbach.† Luboraz.†
- 28. Bart.* Rychbach. Barow.†
- 30. Kamjenz* Khoczebus.*

Węhačzkowe poſte-
mienjenje a wjedro.

☺ Połny měhačz 5. junija w noži 11 hodz. 33 min. po mħlač eżople wjedro lubi.

☺ Poħledni bertiſi 13. junija popoldnia 2 hodz. 30 min. je eżophi s plodnym deſteżom.

☺ Młody měhačz 21. junija dopoldnia 11 hodz. 48 min. ma jašo tklobnijshe wjedro.

☺ Breni bertiſi 28. junija dopoldnia 10 hodz. 56 min. dawa poħmurne njebo a hymne wjedro wotęžakowacż.

Stolētna protyka.

Brēnje dny junija rjenje eżophlo; 4 a 5. mrózne mħla; 7. deſteżi; poton eżophlo hacż do 26.; wa 27. hacż do 29. jašo deſteż 31. hymna nōz.

30. junija: 2. termij trajneje renty.

1887. Julij, praznik, ma 31 dñjow.

Tydżenie a dñj.		Porzedzona protyka.		Stará juliansta protyka.		Sobota		D	
		Evangelicka.	Katholicka.	Junij.	sthadž. h. m.	thow. h. m.	Richiefe mancier. h. m.	sth. a th. h. m.	
1 pjatki	Theobalda	Theobalda	19 Judy jap.	3 50 8 16	5 1	1 17			
2 sobota	Mar. domp.	Mar. domp.	20 Methodija	3 50 8 16	5 1	1 49			
27. tydżen. Text dop.: Jap. st. 5, 16—21; pop.: 2 Kor. 4, 13—18.									
3 njedžela	4. n. p. h. tr.	5. n. p. swj.	21 4. n. p. s. tr.	3 51 8 16	5 2	2 27			
4 pónđela	Ulricha	Ulricha	22 Eusebija	3 52 8 15	5 2	3 11			
5 wutora	Anselma	Numeriana	23 Agrippin.	3 53 8 14	5 2	3 11			
6 śrijeda	Jesaiasza	Goara	24 Jan. nar.	3 54 8 14	5 2	8 57			
7 schtvrótki	Demetrija	Wilibalda	25 Febronije	3 55 8 13	5 2	9 33			
8 pjatki	Kiliana	Kiliana	26 Davida	3 56 8 13	5 2	10 3			
9 sobota	Zyrilla	Zyrilla	27 Sampsona	3 56 8 13	5 2	10 29			
28. tydżen. Text dop.: Jap. st. 5, 34—42; pop.: 1 Pét. 3, 8—15.									
10 njedžela	5. n. p. h. tr.	6. n. p. swj.	28 5. n. p. s. tr.	3 57 8 12	5 2	10 52			
11 pónđela	Bija	Bija	29 Pét. Paw.	3 58 8 11	5 2	11 15			
12 wutora	Heinricha	Jana Gualb.	30 12 japošt.	3 59 8 11	5 2	11 36			
13 śrijeda	Marhaty	Marsche	1 julija	4 0 8 10	5 2	11 57			
14 schtvrótki	Bonaventury	Bonaventury	2 Suk. Mar.	4 1 8 9	5 2	sth. d.			
15 pjatki	Jap. džel.	Jap. džel.	3 Anatolija	4 3 8 8	5 2	0 21			
16 sobota	Waltarja	Mar. z Karm.	4 Handrija	4 4 8 7	5 2	0 48			
29. tydżen. Text dop.: Jap. st. 6, 1—7; pop.: Romst. 6, 3—6.									
17 njedžela	6. n. p. h. tr.	7. n. p. swj.	5 6. n. p. s. tr.	4 5 8 6	5 2	1 19			
18 pónđela	Karolinę	Fridericia	6 Sisoja	4 6 8 5	5 2	1 57			
19 wutora	Ruthy	Vinc. z B.	7 Domaša	4 8 8 3	5 2	2 44			
20 śrijeda	Eliasa	Eliasa	8 Kaz. M. Bž.	4 9 8 2	5 2	sth. p.			
21 schtvrótki	Daniela	Praxedy	9 Pankracia	4 10 8 1	5 2	8 22			
22 pjatki	Mar. Mädl.	Mar. Mädl.	10 Antonija	4 11 8 0	5 2	8 59			
23 sobota	Albertiny	Apollinary	11 Eufimija	4 12 7 59	5 2	9 31			
30. tydżen. Text dop.: Jap. st. 6, 8—15 a 7, 55—59; pop.: 1 Pét. 2, 5—10.									
24 njedžela	7. n. p. h. tr.	8. n. p. swj.	12 7. n. p. s. tr.	4 14 7 58	5 2	10 0			
25 pónđela	Jakuba	Jakuba	13 Gabriela	4 15 7 56	5 2	10 27			
26 wutora	Hany	Hany	14 Akiły	4 16 7 55	5 2	10 53			
27 śrijeda	Bertholda	Pantaleona	15 Władzim.	4 18 7 54	5 2	11 22			
28 schtvrótki	Innozenza	Innocenca	16 Athinoga	4 19 7 52	5 2	11 52			
29 pjatki	Marthy	Marthy	17 Mariny	4 21 7 50	5 2	sth. d.			
30 sobota	Beatrizy	Abdonia	18 Emiliana	4 22 7 49	5 2	0 27			
31. tydżen. Text dop.: Jap. st. 8, 14—25; pop.: Romst. 8, 12—17.									
31 njedžela	8. n. p. h. tr.	9. n. p. swj.	19 8. n. p. s. tr.	4 24 7 47	5 2	1 8			

Hermanki a skótne wíki.

- Sly Komorow.*
- Huska. Kalawa.* Sly Komorow. Rulow.* Dubz.*
- Kalawa. Rychnaw.* Džede.* Trébule.* Grodzicze.*
- Grodziczezo.
- Wojciechowiczidlo.*
- Wojciechowiczidlo.*
- Wojciechowiczidlo.*
- Ruland.*
- Biskopizy.* Gaśný.* Rulow.
- Barcikow.*
- Woleżnička.* Lubin.*
- Woleżnička.*
- Radenburg.* Lubin.*
- Wóspork.* Krakow.* Wschibus.*
- Zarow.* Kamienz.*

Měšacíkowe psche-ménjenje a wjedro.

Wolny měšacík 5. julija dopoldňa 9 hodž. 29 min. rjane a plodne lětnje wjedro lubi.

Wolneledni věrlik 13. julija dopoldňa 7 hodž. 52 min. wulku horzotu a njevjedra všechnjehe.

Młody měšacík 20. julija wjezor 9 h. 45 m. žnjam hoji.

Prěni věrlik 27. julija wopoldňu 3 hodž. 25 min. je deřečožty.

Stoletna protyka.

Na měku 1. julija je wot 3. hacž do 5. stanju deřečez; 7. hacž do 13. wětškoře; 15. deřečez; na to rjene hacž do konza.

23. julija: Spoczatk všechnjich dñjow.

Sraljske žito, lóžo ſo roni. — Schtož ſyjele, to žnejech, ſchtož ſypač, to mjeleč. — Koždy je tam najrabscho, hdež ma runja ſwojeho. — Čim wjazh ſo pschitladuje, čim bhole ſo paſi.

1887. August,

žnjenj,
ma 31 dnjow.

Tydženje a dny.	Vorjedžena protyka. Evangelika.	Vorjedžena protyka. Katholska.	Stara julianika protyka. Julij.	slhodž. h. m.	lhov. h. m.	slh. a slh. h. m.	slh. a slh. h. m.
1 pónđela	Petr. w rječ.	Petr. w rječ.	20 Ilije	4 26	7 46	X	1 56
2 wutora	Vorziunkulj	Vorziunkulj	21 Simeona	4 27	7 45	X	2 21
3 þrjeda	Augusta ☺	Schezep. nam.	22 Mar. Madl.	4 28	7 43	Q	slh. p.
4 schtvrtof	Perpetuij	Dominika	23 Trofima	4 29	7 41	Q	8 5
5 pjatf	Dominika	Marj. įněh.	24 Bor. Glěba	4 31	7 40	A	8 32
6 þobota	Pſtehr. Chr.	Chr. pſtehr.	25 Hany	4 32	7 38	A	8 56
32. tydženj. Text dop.: Zap. st. 8, 26—38; pop.: 1 Kor. 10, 12 a 13.							
7 njedžela	9. n. p. ſ. tr.	10. n. p. ſwj.	26 9. n. p. s. tr.	4 34	7 36	A	9 18
8 pónđela	Władišlawa	Cyriaka	27 Panteleim.	4 36	7 34	A	9 39
9 wutora	Romana	Romana	28 Prochora	4 37	7 32	A	10 1
10 þrjeda	Lawrjenza	Lawrjenca	29 Kallinika	4 39	7 30	A	10 23
11 schtvrtof	Tita	Tiburcija	30 Siły	4 40	7 29	A	10 48
12 pjatf	Alary ☺	Alary	31 Eudokima	4 41	7 27	A	11 17
13 þobota	Hildebranda	Hippolita	1 augusta	4 43	7 25	A	11 51
33. tydženj. Text dop.: Zap. st. 9, 1—8; pop.: Romf. 2, 1—11.							
14 njedžela	10. n. p. ſ. tr.	11. n. p. ſwj.	2 10. p. s. tr.	4 45	7 23	X	slh. d.
15 pónđela	Mar. do nj.	Mar. do nj.	3 Isaaka	4 46	7 21	X	0 33
16 wutora	Isaaka	Rocha	4 7 wuč. w E.	4 48	7 19	MM	1 24
17 þrjeda	Bertrama	Liberata	5 Eusignija	4 50	7 17	M	2 25
18 schtvrtof	Emilije	Lenj	6 Knj. pr.	4 51	7 15	X	3 35
19 pjatf	Sebalda ☺	Sebalda	7 Domecija	4 52	7 14	slh. p.	
20 þobota	Bernharda	Bernarda	8 Jemeliana	4 54	7 12	X	8 0
34. tydženj. Text dop.: Zap. st. 9, 19—28; pop.: Romf. 1, 16—20.							
21 njedžela	11. n. p. ſ. tr.	12. n. p. ſwj.	9 11. p. s. tr.	4 55	7 10	X	8 29
22 pónđela	Oswalda	Timoteja	10 Lawrjenca	4 57	7 7	X	8 56
23 wutora	Zachäufa	Filip. Benit.	11 Eupla	4 59	7 5	X	9 24
24 þrjeda	Bartromja	Bartromja	12 Focija	5 0	7 3	TT	9 54
25 schtvrtof	Ludwiga ☺	Ludwika	13 Maksima	5 2	7 1	TT	10 29
26 pjatf	Frenää	Zefyrina	14 Micheja	5 4	6 59	X	11 8
27 þobota	Gebharda	Rufa	15 Mar. d. n.	5 5	6 57	X	11 53
35. tydženj. Text dop.: Zap. st. 10, 25—33; pop.: 1 Kor. 4, 1—5.							
28 njedžela	12. n. p. ſ. tr.	13. n. p. ſwj.	16 12. p. s. tr.	5 7	6 54	X	lh. d.
29 pónđela	Jana ſmj.	Jana lhov.	17 Mirona	5 9	6 52	X	0 35
30 wutora	Benjamina	Róže	18 Flora	5 10	6 50	X	1 43
31 þrjeda	Rebetti	Rajmundka	19 Handrija	5 11	6 48	Q	2 44

Germanki a skótne wiki.

1. Nowy Gersdorf.
2. Kulow.† Danna.*
3. Něhwacjido.* Eisenberg.† Górow.†
5. Witow.*
6. Budyschin.†
8. Kinsbörk.* Gubin.*
9. Bart.†
10. Červjená Woda. Weteriza.† Žemr.*
11. Kamienz.*
12. Cty Komorow.*
13. Lubin.*
15. Połczniiza.* Žabian.†
16. Vas.† Słanknow.†
17. Radberg.*
18. Bestow.†
20. Kuland.* Wětoschow.*
22. Šhorzelz.† Kuland. Gařní.† Wětoschow.
24. Halschtrow.† Hrodi.†
26. Šhorzelz horničeſſe wiſi. Trébule.*
27. Ortrand.* Lubnijow.*
29. Wößpork.† Namujow.† Ortrand. Luban.† Lubnijow. Brody.†
31. Nowe Město* Damna.*

Něhačkowe pſhemjenje a vjedro.

☺ Polný měs. 3. aug. vjedzor 9 hodž. 35 min. na nělubosne vjedro.

☺ Požledni běrlit 12. augusta w nož 12 hodž. 31 min. jaſne njebo a čzplotu pſchinjeſe.

☺ Młody něhačk 19. ang. rano 6 hodž. 34 min. njeviedra lubi.

☺ Prěni běrlit 25. augusta vjedzor 9 hodž. 16 min. je pſhemeníjath.

Stoletna protyka.

August je hacž do 8. čzoply; 10. mrós a ſyma hacž do 13.; 14. deſchätz; 15. a 16. rjenje; 20. rulka horzota; wot 21. hacž do 26. deſchätz; na to rjenje hacž do fónza.

1. augusta: 2. termija gruntsleho dawka.
23. augusta: Kónz pſy-
čzim dijow.

1887. September,

požnjenz, ma 30 dnjow.

Tydženje a dnj.	Vorjedžena protyka. Evangeliska.	Vorjedžena protyka. Katholska.	Stara julianšta protyka. August.	○ shtadž. h. m.	□ thow. h. m.	○ shtamjer. h. h.	□ sht. a th. h. m.
1 shtwórtk	Egidija	Egidija	20 Samuila	5 13 6 46	2	3 48	
2 pjatk	Rahela	Absalona	21 Thaddeja	5 14 6 44	1	sht. p.	
3 ſobota	Mansweta	Mansweta	22 Agathona	5 16 6 42	1	7 23	

36. tydženj. Text dop.: Zap. ſt. 12, 1—11; pop.: Romſt. 7, 18—25.

4 njedžela	13. n. p. h. tr. Swj. jandž.	23 13. p. s. tr.	5 18 6 39	2	7 44	
5 pónđela	Mathanaela	24 Pětra	5 19 6 37	2	8 5	
6 wutora	Magna	25 Bartromja	5 21 6 35	2	8 27	
7 þrjeda	Regimy	26 Adriana	5 23 6 33	2	8 51	
8 shtwórtk	Marje nar.	27 Pimjena	5 24 6 31	2	9 18	
9 pjatk	Bruna	28 Mójzasa	5 25 6 29	2	9 49	
10 ſobota	Softhena	29 Jana sm.	5 27 6 27	2	10 26	

37. tydženj. Text dop.: Zap. ſt. 13, 42—49; pop.: Gil. 3, 12—16.

11 njedžela	14. n. p. h. tr. 15. n. p. swj.	30 14. p. s. tr.	5 28 6 24	2	11 11	
12 pónđela	Otilije	31 pasa M. B.	5 30 6 22	2	sht. d.	
13 wutora	Křižesčimila	1 septemb.	5 32 6 20	2	0 6	
14 þrjeda	Křižiža pow.	2 Mamanta	5 33 6 17	2	1 11	
15 shtwórtk	Konstanziye	3 Anthima	5 35 6 15	2	2 23	
16 pjatk	Eufemije	4 Babiły	5 37 6 12	2	3 41	
17 ſobota	Lamberta	5 Zacharije	5 38 6 10	2	sht. p.	

38. tydženj. Text dop.: Zap. ſt. 14, 11—18; pop.: Gal. 5, 26—6, 5.

18 njedžela	15. n. p. h. tr. 16. n. p. swj.	6 15. p. s. tr.	5 39 6 8	2	6 55	
19 pónđela	Januarija	7 Sozonta	5 41 6 6	2	7 24	
20 wutora	Friðeriki	8 Mar. nar.	5 42 6 4	2	7 54	
21 þrjeda	Kwatember	9 Joach. a H.	5 44 6 1	2	8 27	
22 shtwórtk	Moriza	10 Minodory	5 46 5 59	2	9 5	
23 pjatk	Joela	11 Theodore	5 47 5 57	2	9 49	
24 ſobota	Jana podj.	12 Autonom.	5 49 5 54	2	10 40	

39. tydženj. Text dop.: Zap. ſt. 14, 19—23; pop.: Ef. 3, 14—21.

25 njedžela	16. n. p. h. tr. 17. n. p. swj.	13 16. p. s. tr.	5 51 5 52	2	11 37	
26 pónđela	Zypriana	14 křiž. pow.	5 53 5 50	2	sht. d.	
27 wutora	Koſmaža	15 Nikity	5 54 5 47	2	0 37	
28 þrjeda	Wojazſławia	16 Eufimije	5 56 5 45	2	1 40	
29 shtwórtk	Michala	17 Sofije	5 57 5 43	2	2 44	
30 pjatk	Hieronyma	18 Eumenija	5 58 5 41	2	3 59	

Germanki a skótne
wiki.

2. Ruland.*
3. Kinsbórl.* Rulow.*
5. Žitava.* Wulki Hoja* a desł. wift. Rulow.
6. Khozebus.*
7. Njehwacžidlo.* Žemir.*
8. Wolbramezh.*
10. Kalawa.*

12. Biſkopiz.* Koſtlow.* Mužakow.* Lubinjow.

13. Džéje.* Barow.*

14. Stolpijo.* Radeberg.* Radeburg.* Barzow.* Dražžanij (R. m.).*

15. Radeburg.

16. Lubin.*

17. Mišno.* Ortrand.* Lubin.

19. Kamieñiz.* Woſtronž. Rybčaváž.* Lipíš (hacž do 15. oktobra).

21. Bart.*

22. Khozebus.*

26. Biſkopiz. Nowoſalž.

Wojerezh.* Gubin.* Trébulc.* a lane wift.

28. Połczniiza.*

29. Wielezin.* Połczniiza. Khozebus.*

Měcháčkowe psche-
mienjenje a wjedro.

(*) Połuh měchacž 2. sept. pschiopoldnju 12 hodž. 8 min. je mróčne a thlódne wjedro.

(*) Połuh měchacž 10. sept. popoldnju 3 h. 58 m. budje čzoplo a rjenje.

(*) Měchacž měchacž 17. sept. popoldnju 2 h. 55 m. dečhež a mětr lubi.

(*) Prěni bětlit 24. sept. rano 5 hodž. 59 min. dečhež woblhowa.

Stoletna protyka.

Hacž do 6. septembra čzoplo; 8. mróč; 9. mróčne a syha; wot 13. hacž do 16. rjenje; 18. dečhežit; potom rjenje hacž do 21.; na to dečhež a połhurne njebo hacž do kónza.

30. septembra: 3. termiňa krajne renty. — 2. termiňa dohodneho dawka.

1887. Oktober,

winoz,

ma 31 dnjow.

Thidženje a dny.	Borjedžena protýka. Evangelika.	Borjedžena protýka. Katholika.	Stará julianšta protýka. September.	Thadž. h. m.	Thow. h. m.	Měsíčne. sth. a th. h. m.	D
1 řobota	Remigija	Remigija	19 Trofima	6 0 5 39	6 0 5 39	6 0 5 39	4 53
40. thdžen. Text dop.: Zap. st. 15, 6—12; pop.: Cf. 4, 1—6.							
2 njedžela	17. p. ř. tr. ☺	Swj. róz.	20 17. p. s. tr.	6 2 5 36	6 2 5 36	6 2 5 36	sth. p.
3 pónđzela	Ewalda	Kandida	21 Kodrata	6 3 5 34	6 3 5 34	6 3 5 34	6 32
4 wutora	Franza	Franc. Ser.	22 Foki	6 5 5 32	6 5 5 32	6 5 5 32	6 55
5 ſřjeda	Fideje	Placida	23 Jana podj.	6 7 5 29	6 7 5 29	6 7 5 29	7 20
6 ſchťwórk	Charith	Bruna	24 Thekle	6 9 5 27	6 9 5 27	6 9 5 27	7 49
7 pjatk	Speje	Marka P.	25 Sergija	6 10 5 25	6 10 5 25	6 10 5 25	8 24
8 řobota	Efraima	Brigith	26 Jana wup.	6 12 5 23	6 12 5 23	6 12 5 23	9 5
41. thdžen. Text dop.: Zap. st. 17, 16—28; pop.: Hebr. 10, 38—11, 6.							
9 njedžela	18. n. p. ř. tr. ☺	19. n. p. swj.	27 18. p. s. tr.	6 13 5 21	6 13 5 21	6 13 5 21	9 54
10 pónđzela	Amalije ☺	Franc. Borg.	28 Charitona	6 15 5 19	6 15 5 19	6 15 5 19	10 52
11 wutora	Burkharda	Burkharda	29 Kiriaka	6 16 5 17	6 16 5 17	6 16 5 17	12 0
12 ſřjeda	Cžesćiméra	Maximiliana	30 Hrjehorja	6 18 5 14	6 18 5 14	6 18 5 14	sth. d.
13 ſchťwórk	Kolomana	Eduarda	1 oktobra	6 20 5 12	6 20 5 12	6 20 5 12	1 13
14 pjatk	Wyleminy	Kalixta	2 Kipriana	6 22 5 10	6 22 5 10	6 22 5 10	2 32
15 řobota	Hedwigi	Therezy	3 Dionisija	6 24 5 8	6 24 5 8	6 24 5 8	3 53
42. thdžen. Text dop.: Zap. st. 19, 1—11; pop.: Cf. 4, 22—28.							
16 njedžela	19. p. ř. tr. ☺	20. n. p. swj.	4 19. p. s. tr.	6 25 5 5	6 25 5 5	6 25 5 5	sth. p.
17 pónđzela	Florentina	Hedwigi	5 Pětra	6 27 5 3	6 27 5 3	6 27 5 3	5 49
18 wutora	Lukascha	Lukascha ſcz.	6 Domaša	6 28 5 2	6 28 5 2	6 28 5 2	6 21
19 ſřjeda	Ptolemaa	Pětra All.	7 Sergija	6 30 5 0	6 30 5 0	6 30 5 0	6 58
20 ſchťwórk	Wendelina	Wendelina	8 Pelagije	6 32 4 58	6 32 4 58	6 32 4 58	7 41
21 pjatk	Wórschle	Wórschle	9 Jakuba	6 33 4 56	6 33 4 56	6 33 4 56	8 30
22 řobota	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 35 4 53	6 35 4 53	6 35 4 53	9 26
43. thdžen. Text dop.: Zap. st. 19, 23—40; pop.: Kol. 3, 14—17.							
23 njedžela	20. p. ř. tr. ☺	21. n. p. swj.	11 20. p. s. tr.	6 37 4 51	6 37 4 51	6 37 4 51	10 28
24 pónđzela	Salome	Rafaela	12 Kosmy	6 39 4 49	6 39 4 49	6 39 4 49	11 31
25 wutora	Adelheidy	Krispina	13 Karpa	6 41 4 47	6 41 4 47	6 41 4 47	sth. d.
26 ſřjeda	Amanda	Evarista	14 Nazarija	6 43 4 45	6 43 4 45	6 43 4 45	0 36
27 ſchťwórk	Sabiny	Sabiny	15 Euthimija	6 44 4 43	6 44 4 43	6 44 4 43	1 41
28 pjatk	Schim. Jud.	Schim. Jud.	16 Longina	6 45 4 42	6 45 4 42	6 45 4 42	2 44
29 řobota	Engelharda	Marcisa	17 Osije	6 47 4 40	6 47 4 40	6 47 4 40	3 47
44. thdžen. Text dop.: Zap. st. 20, 17—38; pop.: 1. Pětr. 1, 22—25.							
30 njedžela	21. n. p. ř. tr. ☺	22. n. p. swj.	18 21. p. s. tr.	6 49 4 38	6 49 4 38	6 49 4 38	4 51
31 pónđzela	Ssw. ref. ☺	Wolfganga	19 Joila	6 51 4 36	6 51 4 36	6 51 4 36	sth. p.

Germanki a skótne wiki.

- 3. Hucžina.† Rakezy. Scherachow.† Lubo- ras. Gažyn.†
 - 4. Šrodi.†
 - 5. Měšťwacžidlo* a laue witti. Četwjenia Woda. Wetenža.†
 - 6. Kamiež.† Krafow. Dubz.† Kroczebus.†
 - 10. Bislopiž.† Lubij.† Šulov. Štšančan. Žybalu.† Koštow.†
 - 13. Kroczebus.† Sly Ko- morow.†
 - 16. Měšťwacžidlo deškove, lucžwome a hnolove witti. Rumbörk.
 - 17. Wöspor.† Kinsbörk.† Radměřiz.† Grabic.†
 - 18. Kinsbörk. Grabic.
 - 20. Kroczebus.† Witow.†
 - 21. Witow.
 - 22. Wětošchow.†
 - 24. Halschrów.† Bjarna- cžiz.† Draždžany (St. a N. m.). Ryč- walb.† Wětošchow.
 - 25. Wulfi Hajn* a deš. witti.
 - 26. Radēberg.†
 - 27. Radēberg. Orstrand.† Beskow. Kroczebus.†
 - 28. Orstrand.
 - 29. Kuland.†
 - 31. Kuland.
- Měšacžkowe psche- měnjenje a wjedro.
- ☺ Polný měšacžl 2. oktobra rano 4 h. 42 m. něstajne wjedro lubi.
- ☺ Pořední běrtl 10. oktobra rano 5 h. 52 m. na jeho nějho a symne nožy potašuje.
- ☺ Młody měšacžl 16. oktobra w nožy 11 hodž. 30 m. ma matre a symne wjedro.
- ☺ Prěni běrtl 23. oktobra wjecžor 6 hodž. 41 min. je deščežojty.
- ☺ Polný měšacžl 31. oktobra wjecžor 10 hodž. 26 min. trajaže njeļubosne wjedro pschinješe.
1. oktobra: 2. termijsa wopaleňsleje kažn.

1887. November,

našimník,

na 30 dní.

Thyždenje a dní.	Vorjedzena protýka. Evangelicka.	Vorjedzena protýka. Katholicka.	Stará julianicka protýka. Október.	○ jshadž. h. m.	khov. h. m.	Nieštět namjeni jsh. a kh. h. m.	□
1 vutora	Wsch. svjat.	Wsch. svjat.	20 Artemija	6 53	4 34		5 23
2 šrijeda	Khud. dusch.	Khud. dusch.	21 Hilariona	6 55	4 32		5 50
3 schtvortek	Bohumila	Huberta	22 Kaz. M. B.	6 56	4 30		6 23
4 pjatok	Charloty	Khorske Bor.	23 Jakuba	6 58	4 28		7 2
5 žobota	Ericha	Emericha	24 Arethy	7 0	4 27		7 48
45. thyžden. Text dop.: Zap. st. 21, 8—14; pop.: Fil. 1, 3—11.							
6 njedžela	22. n. p. k. tr.	23. n. p. svj.	25 22. p. s. tr.	7 1	4 26		8 43
7 pónďzela	Erđmana	Engelberta	26 Dmitrija	7 3	4 24		9 46
8 vutora	Klawdija	4 krón. martr.	27 Nestora	7 5	4 22		10 55
9 šrijeda	Theodora	Theodora	28 Paraskew.	7 7	4 21		jsh. d.
10 schtvortek	M. Luthera	Handrija Ab.	29 Anastasije	7 8	4 19		0 9
11 pjatok	Merežina	Merežina bisk.	30 Zinobija	7 10	4 18		1 27
12 žobota	Kuniberta	Kuniberta	31 Stachija	7 12	4 16		2 47
46. thyžden. Text dop.: Zap. st. 24, 10—16; pop.: Fil. 3, 17—21.							
13 njedžela	23. n. p. k. tr.	24. n. p. svj.	1 novemb.	7 14	4 14		4 8
14 pónďzela	Levina	Jufunda	2 Akindina	7 15	4 13		5 32
15 vutora	Leopolda	Leopolda	3 Akepsima	7 16	4 12		jsh. p.
16 šrijeda	Otomara	Edmundia	4 Joannikij.	7 18	4 11		5 28
17 schtvortek	Huga	Grjehorja Th.	5 Galakcion	7 20	4 10		6 16
18 pjatok	Pof. pjatok	Oth	6 Pawoła	7 22	4 8		7 11
19 žobota	Gilže	Gilzbjety	7 Jeorona	7 24	4 7		8 12
47. thyžden. Text dop.: 1 Theb. 4, 13 a 14; pop.: Jan. 16, 33.							
20 njedžela	Ssw. senur.	25. n. p. svj.	8 24. p. s. tr.	7 25	4 6		9 16
21 pónďzela	Mar. wopr.	Marj. wopr.	9 Onisifora	7 27	4 4		10 22
22 vutora	Ernestinh	Eugena	10 Olimpa	7 29	4 3		11 28
23 šrijeda	Klemenſa	Klimanta	11 Miny	7 30	4 2		jsh. d.
24 schtvortek	Lebrechta	Khryzogena	12 Jana El.	7 31	4 2		0 33
25 pjatok	Khatrižinh	Khatrižinh	13 Jana Khr.	7 33	4 1		1 37
26 žobota	Konrada	Konrada	14 Filipa	7 34	4 0		2 41
48. thyžden. Text dop.: Jer. 31, 31—34; Ps. 100; Jan. 17, 3; pop.: Lut. 1, 67—75.							
27 njedžela	1. n. advent.	1. n. advent.	15 25. p. s. tr.	7 36	3 59		3 45
28 pónďzela	Huncérja	Sosthena	16 Matija	7 38	3 58		4 48
29 vutora	Noaha	Saturnina	17 Hrjehorja	7 39	3 57		5 53
30 šrijeda	Handrija	Handrija	18 Platona	7 41	3 56		jsh. p.

**Hermanki a skótne
víki.**

- Bart.* Hrodt.†
- Někhwacžidlo* a lane
witti. Nove Město.
- Khocžebus.*
- Roland.*
- Wodzischin.† Młotow.*
Trebubeč† a lane witti.
Lubnijow.*

7. Ryčbach.† Lubnijow.
Gubin.† Grožiščežo.*

- Zas.† Grožiščežo.
- Luban.†
- Khocžebus.*
- Poležniža.*
- Šitava. Lubin.* Štý
Komorow.*

14. Stolpnjo. Šitava.*
Róšdorf.† Lubin.
Štý Komorow.

- Wóspork.† Kylow.*
- Radeburg.* Žemr.†
- Kamienž.*
- Kalawa.*

28. Gařiň.†

**Měhacžkowe psche-
měnjenje a vjedro.**

¶ Požledni běrlis 8.
novembra popoldniu 5 h.
57 min. deščez a wětrn
věčceži.

¶ Mlody měhacž 15.
novembra dopoldnia 9 h.
3 m. šymne a šuče vjedro
vščinješe.

¶ Preňi běrlis 22.
novembra dopoldnia 11 h.
38 m. mjerjenje a šněh
wozkalowacž da.

¶ Polny měhacž 30.
novembra popoldniu 4 h.
15 min. šnadnu šyma a
šněh ūbi.

**Stoletna protýka
sa novembér.**

Preňe pol měhacž
deščez; 23. jaňne vjedro
a šyma, lotraž 24. jaňo
popuščej; 28., 29. a 30.
pat polna šyma fastipi.

**Stoletna protýka
sa oktober.**

Miestajne vjedro hač
do 14.; 25. jara šyma;
26. šnadny deščezit; 29.
a 30. šyma; 31. deščez.

1887. December,

hodownik,

ma 31 dnjow.

Tydżenje a dnj.	Porjedžena protyka.		Starajulianſta protyka. November.	S. h. m.				
	Evangelſka.	Katholſka.						
1 s̄t̄wórtk	Arnolda	Eligija	19 Audzīja	7 42	3 56		5 0	
2 pjat̄k	Kandida	Bibiany	20 Hrjeh. D.	7 44	3 55		5 44	
3 ſzobota	Kassiana	Franca Xav.	21 Mar. wop.	7 45	3 54		6 37	
49. tydženj.	Text dop.: Jes. 40, 1—5; Mat. 4, 1 a 2; 1 Tim. 1, 15; pop.: Mat. 3, 1—10.							
4 njedžela	2. n. advent.	2. n. advent.	22 26. p. s. tr.	7 46	3 54		7 38	
5 pónđzela	Ubigaila	Sabbasa	23 Aleks. Nw.	7 48	3 53		8 45	
6 wutora	Miftawſcha	Miftawſcha	24 Khatrny	7 49	3 53		9 56	
7 ſrjeda	Antonije	Ambrozijsa	25 Klimenta	7 50	3 53		11 11	
8 s̄t̄wórtk	Mar. podj. ☺	Mar. podj.	26 Alipija	7 51	3 53		s. h. d.	
9 pjat̄k	Ioachima	Leokadije	27 Jakuba	7 52	3 52		0 27	
10 ſzobota	Judithy	Melchiada	28 Šćepana	7 53	3 52		1 46	
50. tydženj.	Text dop.: Hagg. 2, 7—10; 1 Mójj. 49, 18; 1 Tim. 2, 4 a 5; pop.: Lut. 3, 15—17.							
11 njedžela	3. n. advent.	3. n. advent.	29 27. p. s. tr.	7 54	3 52		3 5	
12 pónđzela	Epimacha	Epimacha	30 Handrija	7 55	3 52		4 26	
13 wutora	Luzije	Lucije	1 decemb.	7 56	3 52		5 47	
14 ſrjeda	Kwatbr. ☺	Suđe dñh	2 Abbakum.	7 57	3 52		s. h. p.	
15 s̄t̄wórtk	Johanh	Maxima	3 Sofonije	7 58	3 52		4 52	
16 pjat̄k	Ulnaniaſha	Adelheidy	4 Borbory	7 59	3 52		5 51	
17 ſzobota	Lazara	Lazara	5 Sabby	8 03	52		6 56	
51. tydženj.	Text dop.: Jes. 12, 2—6; 5 Mójj. 18, 18 a 19; 1 Jan. 4, 9; pop.: Jan. 1, 15—18.							
18 njedžela	4. n. advent.	4. n. advent.	6 28. p. s. tr.	8 13	53		8 3	
19 pónđzela	Manasse	Nemezija	7 Ambrosija	8 13	53		9 12	
20 wutora	Abrahama	Almona	8 Sosthena	8 23	53		10 19	
21 ſrjeda	Domascha	Domascha	9 Han. podj.	8 33	53		11 23	
22 s̄t̄wórtk	Beath	Flaviana	10 Miny	8 33	54		s. h. d.	
23 pjat̄k	Ignoza	Viktorijsa	11 Daniela	8 43	55		0 27	
24 ſzobota	Patoržiza	Patoržica	12 Spiridona	8 43	55		1 31	
52. tydženj.	Text dop.: Lut. 2, 1—14; Mich. 5, 1—3; Jan. 3, 16—18; pop.: Lut. 2, 1—14.							
25 njedžela	Boži dženj	1. ſ. hodow	13 29. p. s. tr.	8 43	56		2 35	
26 pónđzela	2. ſ. hodow	2. ſ. hodow	14 Thirsa	8 53	57		3 40	
27 wutora	Jana ſcz.	Jana ſcz.	15 Eleuther.	8 53	57		4 45	
28 ſrjeda	Rjewin. džecz.	Rjewin. džecz.	16 Hagejja	8 53	58		5 48	
29 s̄t̄wórtk	Ionathana	Domascha b.	17 Daniela	8 53	59		6 49	
30 pjat̄k	Davita	☺ Davita	18 Bosčija	8 54	0		s. h. p.	
31 ſzobota	Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifacijja	8 54	1		5 28	

Hermanki a skótne
wiki.

2. Ruland.*
5. Nowofalz. Dž.ze.†
6. Brody.†
7. Nežwaczydlo* a lane
wiki. Eisenberg.*
8. Grožiščejo.
10. Lubnijow.

12. Luboras. Hrót.†

13. Barschęz.

14. Miland. Rumor.†

15. Kamjenz. Mužakow.

Lubin.

17. Wojerezy.† Trebule

hermanek a lane wiki.

19. Šulow.† Draždany

(St. a N. m.).

Měhacískowe psche-
měnjenje a wjedro.

Wohledni věrlík 8.

dezembra rano 4 h. 6 m.

połknurne njebo a mile

wjedro píšinješe.

Młody měhacík 14.

dezembra wjezor 8 hodz.

16 min. se šylnej symu

sastupi.

Prěni věrlík 22. dez.

rano 7 hodz. 56 m. symne

wjedro wobkhowa.

Polny měhacík 30.

dez. dopoldňa 9 h. 9 m.

je jařmij a symy.

Štosētna protyka.

1. dezembra syma; 4

šněh; 5. hač do 10. deč

a wulta woda; tež 11.

12. dečecík; 13. hač do

16. mročne; 21. wjel-

šněha; wot 22. hač do

čónza trochu jara syma.

31. dezembra: 4. ter-

mija krajneje renty.

Hłowa pod krónu te-

boli. — Hornik niečo nje-

pomha, hdyž nimasč niečo

warieč. — Hnady hladac

teča hufco nusu tradac.

Hłód njeħlada na schlu-

ale schto je we schli.

Macz je wschudżom snacj

— Hłopco f. wocżoma

truwicżki formi. — Schto

fa wotwżeżen psčima, niečo

w hōrħeċċi nima.

Mobilno čitanje dana je.

Savit. tal.	3 procent.		3½ procent.		4 procent.		4½ procent.		5 procent.		Savit. tal.		
	Sčetnje marf.	Marf. up.											
mf. 1	3	—	3½	—	4	—	4½	—	5	—	5½	—	
5	—	15	—	17½	—	20	—	22½	—	25	—	21	
10	—	30	—	35	—	40	—	45	—	50	—	42	
15	—	45	—	52½	—	60	—	67½	—	75	—	63	
20	—	60	—	70	—	80	—	90	—	1	—	84	
25	—	75	—	87½	—	95	—	10	—	1	—	105	
30	—	90	—	1	22½	—	117	—	113	—	1	—	125
35	—	1	5	—	10½	—	1	35	—	1	—	146	
40	—	20	—	1	40	—	1	55	—	1	—	167	
45	—	35	—	1	40	—	1	80	—	1	—	188	
50	—	50	—	1	75	—	1	25	—	2	—	209	
60	—	80	—	1	15	—	2	70	—	2	—	25	
70	—	10	—	2	17½	—	2	20	—	3	—	29½	
80	—	20	—	2	45	—	3	15	—	3	—	33½	
90	—	22½	—	2	80	—	3	26½	—	30	—	37½	
100	—	3	—	3	15	—	3	30	—	3	—	43½	
200	—	6	—	5	25	—	4	40	—	4	—	50	
300	—	9	—	7	50	—	5	50	—	5	—	60	
400	—	12	—	10	75	—	6	66½	—	75	—	70	
500	—	15	—	5	50	—	8	12	—	13	—	83½	
1000	—	30	—	7	50	—	12	66½	—	13	—	100	
5000	—	150	—	12	75	—	1	33½	—	1	—	200	
10000	—	300	—	25	50	—	1	66½	—	1	—	300	

Wobliczenie, na którym punkt pstryńcę, hdyż żentnar 1, 2, 3 alid. marłów placji.

Recent visitors to the U.S. placed it in the same category.

or no monof:

zentnáři všechn tělo mortuorum ploccí. řeč byl už už.

Mobiljenje placíjnih metra, hdyž starý řadit iohéč 1 nř. hajz 3 mřt plací.

hdyž starý řadit řadit iohéč pia- čí:	mřt	hdyž plací meter:	hdyž starý řadit řadit iohéč pia- čí:	mřt	hdyž plací meter:	hdyž starý řadit řadit iohéč pia- čí:	mřt	hdyž plací meter:	hdyž starý řadit řadit iohéč pia- čí:	mřt	hdyž plací meter:	hdyž starý řadit řadit iohéč pia- čí:	mřt	hdyž plací meter:	hdyž starý řadit řadit iohéč pia- čí:	mřt	hdyž plací meter:	
1	1	—	18	—	17	30	—	33	—	49	—	86	—	85	—	1	50	—
2	2	—	35	—	18	—	318	—	34	—	60	—	88	—	1	58	—	
3	3	—	53	—	19	—	335	—	35	—	61	—	51	—	1	67	—	
4	4	—	71	—	20	—	353	—	36	—	63	—	52	—	1	76	—	
5	5	—	88	—	21	—	371	—	37	—	65	—	53	—	1	85	—	
6	6	—	106	—	22	—	388	—	38	—	67	—	54	—	1	94	—	
7	7	—	124	—	23	—	406	—	39	—	68	—	55	—	1	15	2	
8	8	—	141	—	24	—	424	—	40	—	70	—	56	—	1	20	2	
9	9	—	159	—	25	—	441	—	41	—	72	—	57	—	1	25	2	
10	10	—	177	—	26	—	459	—	42	—	74	—	58	—	1	30	2	
11	11	—	194	—	27	—	477	—	43	—	75	—	59	—	1	35	2	
12	12	—	212	—	28	—	494	—	44	—	77	—	60	—	1	40	2	
13	13	—	23	—	29	—	512	—	45	—	79	—	65	—	1	45	2	
14	14	—	247	—	30	—	53	—	46	—	81	—	70	—	1	50	2	
15	15	—	263	—	31	—	547	—	47	—	83	—	75	—	1	56	2	
16	—	—	282	—	32	—	565	—	48	—	84	—	80	—	1	565	2	

Mobiljenje placíjního nového luta, hdyž starý lут 1 nř. hajz 1 mřt plací.

hdyž starý lut řadit iohéč:	mřt	hdyž plací no- vý lut:	hdyž starý lut řadit iohéč:	mřt	hdyž plací no- vý lut:	hdyž starý lut řadit iohéč:	mřt	hdyž plací no- vý lut:	hdyž starý lut řadit iohéč:	mřt	hdyž plací no- vý lut:	hdyž starý lut řadit iohéč:	mřt	hdyž plací no- vý lut:	hdyž starý lut řadit iohéč:	mřt	hdyž plací no- vý lut:	
1	1	—	06	—	11	—	66	—	21	—	126	—	35	—	21	—	85	—
2	2	—	12	—	12	—	72	—	22	—	132	—	40	—	24	—	90	—
3	3	—	18	—	13	—	78	—	23	—	138	—	45	—	27	—	54	—
4	4	—	24	—	14	—	84	—	24	—	144	—	50	—	30	—	95	—
5	5	—	30	—	15	—	9	—	25	—	15	—	55	—	33	—	57	—
6	6	—	36	—	16	—	96	—	26	—	15	—	60	—	36	—	60	—
7	7	—	42	—	17	—	102	—	27	—	16	—	65	—	39	—	64	—
8	8	—	48	—	18	—	108	—	28	—	16	—	70	—	42	—	56	—
9	9	—	54	—	19	—	114	—	29	—	174	—	75	—	45	—	648	—
10	—	—	20	—	—	—	30	—	—	—	80	—	48	—	—	—	565	—

Uzicha nôz,
Sswjata nôz!
Sslyscie
jandzelow
vojezely hłob,
Hladajcze
hreschnikow
hbozowui lob,
Bohn
hudz khalba
a czech!

Sbozniko,
Jesużo!
Wobiszbozuj, po-
zohnuj!
Daj nam
wutroby czystoscę
a mér,
K wşchemu
dobremu nañ
czer,
Wużlijsch
też
sydychowanja!

P s i d a w k.

Statistiske a genealogiske powjescze.

Po požlednim liczenju luda w lěće 1885 ma:

Něm̄ski kraj: 539,816 □km. a 46,840,587 wobydlerjow; khězor Wylem, rodž. 22. měrza 1797; khězovský krónprynz Vjedrich Wylem, rodž. 18. ořt. 1831.

Sakſka: 14,993 □km. a 3,179,168 wobydł.; kral Vjedrich Albert, rodž. 23. haprleje 1828; žeñeny s prynzežhnu Karolu s Wasa, rodž. 5. augusta 1833. Krónprynz Vjedrich August Jurij, rodž. 8. augusta 1832; bě žeñeny s portugalské prynzežhnu Hanu Marju, wudowz wot 5. februara 1884.

Pruska: 348,330 □km. a 28,313,833 wobydł.; kral Wylem I., rodž. 22. měrza 1797.

Bajerska: 75,863 □km. a 5,416,180 wobydł.; kral Otto, rodž. 27. hapr. 1848, nježenjeny, kotrehož město, dokelž je na duch khory, jako prynz-regent řastupuje prynz Luitpold, rodž. 12. měrza 1821.

Würtembergska: 19,503 □km. a 1,994,849 wobydlerjow; kral Khorsla I., rodž. 6. měrza 1823.

Badenska: 15,081 □km. a 1,600,839 wobydł.; wüstowójwoda Vjedrich, rodž. 6. septembra 1826.

Awstrija: 622,837 □km. a 38,214,708 wobydlerjow; khězor Franz Josef, rodž. 18. augusta 1830.

Italska: 296,323 □km. a 28,209,620 wobydlerjow; kral Humbert I., rodž. 14. měrza 1844.

Franzowška: 528,577 □km. a 36,905,788 wobydlerjow; präsident republiki Jules Grevy, rodž. 15. augusta 1813.

Šendželska: 314,961 □km. a 34,505,043 wobydlerjow; kralowa Viktorija, rodž. 24. meje 1819.

Schpaniška: 508,066 □km. a 16,623,400 wobydlerjow; kralowa Marija, wudowa 25. nov. 1885 semřeteho krala Alfonſa XII., řastupuje ſwojeho ſyna krala Alfonſa XIII., rodž. 17. meje 1886.

Portugalska: 89,685 □km. a 4,348,551 wobydlerjow; kral Ludvík I., rodž. 31. října 1838.

Ruska: 5,036,510 □km. a 72,392,900 wobydł.; khězor Alexander III., rodž. 10. měrza 1845.

Turkowška: 179,475 □km. a 4,790,000 wobydł.; khězor Abdül Hamid II., rodž. 9. febr. 1830.

Grichiska: 51,860 □km. a 1,679,775 wobydlerjow; kral Jurij I., rodž. 24. dezembra 1845.

Rumuniska: 129,947 □km. a 5,376,000 wobydlerjow; kral Khorsla I., rodž. 20. haprleje 1839.

Sserbija: 48,657 □km. a 1,589,650 wobydł.; kral Mílan Obrenowicz, rodž. 18. septembra 1850.

Bołhařska: 63,856 □km. a 1,965,500 wobydł.; nima žaneho wjercha, dokelž je Alexander I. w l. 1886 wotstupil.

Čžornohórska: 9475 □km. a 268,000 wobydlerjow; wjerch Nikita (Miklawš) I., rodž. 25. septembra 1841.

Połnózna Amerika: 9,272,442 □kilom. a 50,152,559 wobydlerjow; präsident republiki Arthur.

Braſilijska: 8,337,218 □km. a 11,780,000 wobydł.; khězor Don Pedro II., rodž. 2. dez. 1825; 14,500 wojałow; najwjetſche města: Rio Janeiro, Bahia; Pernambuco.

Egiptowska ma: 1,021,354 □km. a 5,586,280 wobydł.; wjerch Tewfik Paſcha, rodž. 1852; 14,000 wojałow; najwjetſche města: Kairo 350,000 wobydł.; Alexandrija 212,000 wobydł.; Suez 150,000 wobydł.; Khartum 50,000 wobydł.

Afganistan: 1,049,866 □km.; 6,000,000 wobydlerjow; wjerch Abdharaman, 70,000 wojałow; najwjetſche města: Kabul 60,000 wobydł.; Kandahar 50,000 wobydł.; Herat 85,000 wobydł.; Kəlat 12,000 wobydł.

Chinesiška: 8,562,880 □km.; 437,600,000 wobydł.; khězor Kwang Sii, rodženy 1872; 800,000 wojałow; najwjetſche města: Peking 2 mil. wobydł.; Tientsin 950,000 wobydł.; Nanking 500,000 wobydł.; Shanghai 1,500,000 wobydł. atd.

Japanska ma: 379,711 □km.; 34,338,400 wobydł.; Mikado abo wjerch: Mutsuhito, rodž. 1852; 35,400 wojałow; najwjetſche města: Yedo 1 mil. wobydlerjow; Hokusode 112,000 wobydł.; Yokohama 64,000 wobydł.

Sudanska w Afrizy: 3,537,570 □km.; 73 mil. wobydł.; wjerchojo ſu wſchelazh ſultanojo; najwjetſche města: Kano 35,000 wobydł.; Timbuktu 13,000 wobydlerjow; Kuka 60,000 wobydł.

Zanzibar: 110,126 □ km.; 800,000 wobydl.; 1000 wojskow; sultan Burgosch Ben Saïd; najwjetse města: Zanzibar 85,000 wobydl.; Mombas 15,000 wobydl.; Kabilia 12,000 wobydl.

W Němzech je 36 živjenje-sawěsciązych towařstwów a w l. 1885 su te same sawěsciące 278,058,867 hrinow a su wupłaczące 39,892,184 hrinow sawostajenym tych, kotsiz běchu pschi nich sawěsciąni.

Na zykiej semi je 70 millionow Němzow žiwych, a to: 43 millionow w němckim khězorstwie, 8 mill. w awstriskim khězorstwie, 2 mill. we Wuheiskej, 2 mill. w Schwaizarskej, 1 1/4 mill. w Ruskowskiej, 7 1/2 mill. w Americy, 3 1/2 mill. w Awstraliji, Asiji a Africy.

Psihi liczenju luda 1885 je so naliczilo t. r. kapizało 132,000 Sserbow, a to: 52,000 w Saksej, 80,000 w Pruskej, a wysze nich je hisczeje wiele Sserbow w dalischich němskich a druhich krajacach Evropy, tež w Americy a w Awstraliji.

Po liczenju k. dr. Muki je w sakskiej Hornjej Lužicy 66,354 Sserbow, w pruskej 37,303, a k temu 72,410 w Delnjej Lužicy.

W Pruskej je 33,000 škulow a 5,500,000 škulich džeczi, kotrež maju 70,000 wuczerjow. Po psche-rekšku pschiindże na jeneho wuczerja 78 džeczi. Tute džeczi ręcza niz jenož němszy, ale bjes nimi su tybzacy, kotrež pôlsku, czeklu, litawsku, dansku, wallonsku a żerbšku ręcz ręcza.

Pomhať Boh!

Če to ma dolhi psyk a wulki bruch! Tak so s pschi-kłowom praji. Baczonej so tudy lěto pschiruna, kotrež kředž selenze huli na jenej nošu stejo se wszech pschitostnosću wscho sezerje, shtož jemu psched jeho dolhi psyk pschiindże, muču a wacżku, poczku a žabu a shto wě, shto hewat. Abo wone je kaž tolste swěrisko, kotrež wjele trjeba, swoj hłod naķycic. S zyka čze so s tym prajic, so je lěto dolhi cęas, hacž runje so rucze minje, so pač čze w jeho běhu jara wjele byc, shtož s potrebnosciam cęela a živjenja psluscha. Dyrbju-si wam, lubi cętarjo, to wschitko tu naliczic,

shto to je? Wy to sami derje dosz wěscze. Kózdziczkli džen trjeba so jědž a picze, draſta a čzrije. A wschedenemu khlebej psluscha pjenes, dom, dwór, rola, skót a shto wě, shto hewat.

Boh luby knies naš se wschem tym derje wobstara a našmu prōstwu „našu wschedny khleb daj nam dženža“ hñadnje wsłyszuje. Haj! wón hñese wscheje našcheje modlitwy wschitkim, tež slym ludzom te myne potrebnoscze wobradža. Tež saudzene lěto je po hwojej wulkej milosći a dobroczitości našu kraju požehnuwał, sazym a pôsdom deshcicik nam dał, so hñym rjane žně meli. Wón je nam rjeitsche wjedro spožcił, dyzli wjele lět predy, so hñym wscho hñese wscheje mysh s lóhkej prózni domkhowacj móhli. Wožebje je spodzivne kražna piza sa skót narosila a bohaty boži dar je so s běrnami, kotrež su khleb khudeho muža, se semje wukopał. Nasstarski hospodarjo so njemoga dopomnic, so je so nam w běhu saudzemnych dwazeczi lět w tuthym dwojakim nastupanju tak wjele wobradžilo jako loni. My móžemy so nadzijec, so sa skót a sa czlowiekow wschitko dozahnje, a njetrjabamy so bojec, so mysa nastanje. Potajskim móžemy bjes staroscze do noweho lěta stupic a s wjezehym dowěrjenjom do pschichoda hladacj. To słowo našeho sbóžnika dyrbi nam jako dobre napominanie hñuzic: Niestaracze so a njeprajcze, shto budžemy jesc, shto budžemy pic, shto budžemy so woblekać; pschetož sa wschitkim tym prascheja so pohanjo, wasch njebijest Wotz wě, so wy teho wscheho potrebače.

A tola ma lěto dolhi psyk a wulki bruch! W jeho běhu so wjele pschitom. Nasche samoznenje wobjera, nasche kubje a pinzy so wuprosidnia, nasche kulkje a čzrije so wostorhaju, nasche móschniczki so polóża. Czaj pschiindu, w kotrejch ma bur a khězkar wjetše wudawki, dyzli su jeho dolhody. Tu so khchciszna, tam maju so kwažy wuhotowacj. Hólz a holza do hñuzby abo do zusby czechnjetaj a džetaj s mynym draſczenjom fastaranaj byc. Khoroſcž so do hwojby czechcji a lekar čze sa placzennym byc. Pjenesjy so wukuleja kaž woda, kotrež so do hñidly linje. Płaczisna žita a wschitlich ratařskich produktow abo plodow je jara niska. Shtož so pscheda, mało pjenes njeſe. S dalotich krajow, s Ameriki a s Ruskej, so s hromadami žito pschitwozuije, hacž runje je wyżoke zlo na nje położene. Po tajskim žana wo-

prawdžita nusa, žadyn hłód nastacž njemóże. A tosa je tu a tam skoržba sklyšecž, so je čzaš sły. Wěrno je, so ho wulke bohatstwo nahromadzicž njehodži. Ma wotpłaczenje dołha ničtò myſlicž njemóże. Ale po prawym nowy dołh ničtò njebý činičž trjebał. Dañi sa pożęcze kapitaliſe ho wschodze pomjeniſhaje. To kublerzej abo žiwnoſcerzej f wužitkej ſkulji. Skoržicž by jenož tón móhle, kiz ho jeniczy wot swojeje danje žiwi. Jeniczy pſchekupzy w městach a rjemieſlnizy móhli skoržicž, dokelž, hdźez je mało pjenjes, tam ho tež mało kupuje, a kózdy ho hlada, so ſebi njebý něchtó nowego wudželacž dał.

Pſchi tym wschitkum, na čjož ſym tudy dopominał, so skoržicž ſkulji, so žadyn dobrý čzaš njeje. Hdźi pak ho jenemu a drugemu njeńdže, kaž by rad měl a kaž je ſebi to ſkrobić, kde wień ſo jenoz wka ſkrobić, temu wszechomózemu Bohu winu dacž. Kózdy, komuž ho to a druhe nětežiſhi džení njelubi a hubu hroſnje roſdajo ſrudny kherluſh ſaspěwa, tón ſo pěknje předy roſhladaj, na čim je to ležane. Wulki dobylk je, ſchtož bohabojaſny je a ma doſez na tym, ſchtož jemu Bóh dawa, předuje jaſoſtak Pawoł. Tu pak tři korjen wſcheho ſteho, na čjož ho skorži. Ma ſpojnoſci a bohabojoſci nam pobrachuje. Nascha nětežiſha ſchlachta je wot luteje hordjeſce naduta a jenož na wyšoke wězy myſli. Kózdy dže ſo wobohaczieſ a wjazy bjeſ, dyžli jemu po tym powołanju, w kózmy ſteji, pſchitkuſha. Wulki džel tajſkich je bjes nami, kotsiž býchu naſradſho widželi, hdź býchu jím pječene hoſhje wschedne do huby ſtaké. Dželawý muž njedžela ſ loskтом, so by dželał, ale ſ nusy, so by měl, ſchtož ſam ſa ſo a ſa ſwojich trjeba. Bohatý muž a ſam ſamožity bur nětežiſheho čaſha je wot pjenjeſcie ſuboſcie tak mózuje ſaſlepjeny, ſo ſ prawdu a ſ njeprawdu, kaž ho runje hodži, ſo wobohaczieſ ſpyta a to docžakacž njemóże, so by mały Rothschild był. Nasch młody lud, pſches ſte heſſemple abo pſchitkady naſcheho čaſha ſawiedženy, do wschelakich hluſych a ſchłodnych žadocžow ſapanje. Wón dže injenje dželacž a wjazy mſdy měcz. Schiož ma a warbuje abo ſaſtuži, ſe njeniſnym wi- dawckam doſħacž nječha, kózmy ſo pſchitwucžuje. Horjela we wyšokich ſtantach naſcheho čłowięſſeho towarzſtwa ſly duh knježi, ſe kózhož tež w niſkim ludu hroſnje ſle njepozczęſki a njeſteſcijanske poſhilenja ſo

porodzeja. W tutym wotpoħladanju bychmy prawo měli ſkoržicž, ſo je čzaš sły.

Pſchedženał, lubi čitarjo, je to roſestajecž a praſicž dyrbjał, předy haž ſe ſwojej dobrej radu wuſtu upi, ſe kózhož ſo wón ſe ſwojim „Pomhaj Bóh!” na waž wobroczieſ myſli. Wón derje wě a pſchida, ſo bjes ſſerbam ihiſčeze tak ſle njesteſti, kaž druhdyje. W naſhim ſubym ſerbſkim ſudu teži hiſčeze ſtrowe jadro kſchecſijanskeje bohabojoſce a pobožnoſce. Bohu budž džak, ſo njeſzmy hiſčeze zyle tón pucž wopuſtacžili, kiz je nami pſches naſcheho ſbóznika a wodžerja ſ ſbožu pokasaṇy. Wěsta pěkna ponioſoſe je ſ wjetſha w naſchich ſerbſkich wžach hiſčeze widžecž, a knicžomne hordženie, kózrež bjes bohabym i khydym i druhdze ſ wjetſha wuſtu puje, njeje namakacž. Žadanja po ſepſkim wonkoſnym ſužu, njeſkayi, kyr i wjetſha, tak pſchitkowni, kaž w drugich narodach. Sozialne praschenja ſ wjetſheho pola naž ſo njeſbehaju, kaž w němſkich městach a fabrikſkich wokoſnoſczech. Wopomincze, ſo tu wschodze pſchitaju: ſ wjetſha. Pſchetož tu a tam ſo w ſſerbach tež ſly duh pocžina do ſuda čiſtacž. Dobre jadro, wo kózmy ſrjedy ūčzach, pokasuje ſo tu a tam kaž nažrane, a ſtrowy korjen kaž nahtith. Wſchelake ſchłodne a ſtrachne naſučenje hroſy tu a tam město dobycž. Wóhla myſl a njeroda tu a tam wuſtupitaj. Wſchelake zejchi abo ſnamjenja ſu, kózrež na to pokasuja, ſo dže naſch wježni lud ſo na njeprawu czeſ ſobroči, kotaž do ſkaženja wjedže.

Pſchedženał ſwoju protyku najbole ſa wježny ſerbſki lud piſhe a ſwoj pſchidaw ſe njei ſe wužitkej ſerbſkeho ſuda ſestajuje. Na wježny ſerbſki lud ſo wón kózdoletni ſe někajkej dobrej radu wobroczi. Čjeſcjeni a ſdželani knježa w měſeče, teho ſo wón boji, tute naſtawki mało čjataju, a hdźi ſu ſebi wobraſti, kózrež Macjiza ſſerbska w kħwalobnej darmiwoſci pſchitwacž dowoli, wobhlaſali, połoža drje ſerbſku protyku do někajkeho kucžika, ſe kózhož ženje wjazy na ſwětlo nje-wuſtupi. Sa tých njedocžaka pſchedženał wjele wuſpěcha ſ tym, ſchtož w ſwojim „Pomhaj Bóh!” praji. Ale w kħejzach na wžy je wón ſwoju protyku čjato wo- hlaſał, ſo wona po starym waſhju ſotzow na ſeſertje wiſy, hdźi tež ſu ſo druhdy njeſchwärne muhi na jeje wobalenju poſnamjenite a husty iſtwiny kur a dyń papjeru ſchern wobarbił. Po tajſkim na waſ, wy

vi herbszy wjazni ludzo, zo tež letza pschedzenak
wroczi.

Najprjedy na stare pschislowo dopominam, kotrež
jbožu pomha a pschi sbožu sbjerži: spewaj a dželaj!
Shtož te prenje nastupa: spewaj, dha wo tym wob-
schernje rēczecz njebudu. Shto ma to na ſebi, to
woſhi lubi herbszy duchowni w ſwojich przedowanjacach
wam k wutrobje kladu. Khodzce jenož ſwēru ke mſhi
a poſluchajcze na bože ſłowo a c̄ſnicze po nim; pytajcze
najprjedy bože kraleſtwo a jeho prawdoscž, dha budze

wam wschtiko druhe, ſhtož zo ſa wschedne žimjenje
trjeba, pschidate. Tež to druhe, ſhtož zo ſ pschi-
ſlowom praji: dželaj! ſ wjeli ſłowami njeje trjeba
wam wuklawacž. Na dželawoscž a na mudre hospo-
darjenje ſeze dha wschtitz poſkaſani a ſ wjethcha ſcze,
wy ſſerbi, jako dželawy lud ſnačzi a ſwērnejſe pil-
noſce dla wukhvaleni. A tola pschi wſhem tym
zo wschelake poſkaſuje, ſhtož ſmudeži, ſo ſhy duch ſpytuje
c̄zasto hjes wami město dobycž. Kaf dha to? budzecze
zo prashecz. Chzecze jo wjedzicž?

Loni pschinidzech do jeneje wſy a namakach we wěſtym
dworje wulku ſyku luda ſ bliſka a ſ daloka, tež ſe ſameho
města ſhromadženu. Bohaty muž bě wumrjeł a krótko
prjedy njeho tež jeho mandželska a jeniczka džowka.
Teho dla mějſche ſo domjaza nadoba, ſuknje, grat a
wschelaki c̄zapor na pschedzowanje pschedacž. Věſhe
rano ſahe a ludzo ſtejachu tu a tam. Pschedzowanje
zo hiſhce njebe ſapocžato. Ta ſo k nim stupič, ſo
byh ſkyschał, ſhto ſebi powjedazu. Pschetož mi ſo

ſvashe, ſo ſu mótre a ſurowe ſłowa, kotrež ſe rta
jeneho a druheho ſo wukulachu. To pak věchu mózne
ſkoržby, kotrež ſo ſkyshecz dachu, ſo ſu ſle a ſrudne
c̄zaſy dla helleho dawania, kotrež lud a kraj wuzjza.
My dželamy a ſo staramy, prajachu woni, a tola nam
nicžo wysche njewostanje. W pocze ſwojego woblicža,
rjetny malý khězkar, dželawy muž na dworje, zylizje
leto džeri wote dija w czežkim džele ſteju a ſhtož ſebi
ſaſkuju, to mi věrka ſ moſhniczki bjerje. Koždy měšaz

łaže won dawanie pał sa gmejnū pał sa schulu, pał sa zyrkej pał sa kraju. Maſč prawje ſuſzodze, pſchiftajti druhi, po napohladze někajki bur, maſč zyłe prawje. Tež mi ſo tak dže. Ja woram a ſyju, ja mločju a dželam ſhtož móžu, a hdyž je lěto wołko, dha ničo wylie ſtimam a ſym wjeſhoły, hdyž ſebi žadyn dołh njeſſym pſchicžiniſt; te wjedrowe ſawki wſchitko ſejeru. Tež ſami měſčenjo a žomu njemóžachu ſo ſdžeržecž, ſwoje ſrudne kherluſche dla ſrudneho čaſha a pjenjeſneje nyſy pſchiftajicž. —

Bjes tym ſo pſchegadžowanje ſapocža. Ja pſchi ſebi myſlach, to budze ſo tola hubjenje ſchlaſčicž, hdyž ludžo žane pjeney ſimaju, kaž praja. Ale — ale, tu ſadžaču kherluſarjo a burjo kaž njeſndri. Žadyn druhemu ničo njeſpopſchejſe a ničto ſo ſa tym njeprachejſe, hacž je jena wěz tunja abo droha. Tunjo pał ničo njebě, wſcho hroſnje drohe a lute ſtare wěžki! Bydu te wſchitke nowe a tuniſche w měſceſe kūpicž móhli. Prjedy na te wulke injerſaze dawki ſwarzachu, ſo ničo wylie njewobkhowaja pſchi wſchej ſwojej dželawoſczi a ſproźniwoſczi — to bě dha tola hoſa ſza; — pſchetož na dobo mějeſche kóždy pjenyes doſcz, ſo by je na nje-wužitne wězy wažiſt!

Ko čomu to powjedam? So bych na to dopomniſt, kaſ we wſchelakim druhim naſtupanju ludžo ſamyh ſo wobolhaja a mola. Chzu pſchidacž, ſo ma lěto dołhi pſik tež w tym, ſo ſo wulke dawania žadaja wot wjeſneho bura a kherluſaria. Ale ſpushečicž ſo wone niſkomu njemóža. Wone ſu niſne a žadyn ſapóſlanz, a hdy by najlepſiſti herbſti był, naſ ſot nich wumóž njemóže! Te ſo trjebaja, ſo by gmejna, ſchula, zyrkej a kraju wobſtač a ſo ſa ſhromadne lepshe ſlutko-wacž a ſpěchowacž móhlo. Wopomnje pał, ſo je wjele druhich dawkow, kotrež ſebi ſami naſkadujemy a to jenož, ſo móhli ſebi, ſwojim lóſchtam a žadofezam ſlužicž. Cžoho dla ſo tych dla njeſkorži, cžoho dla ſo na te njeſhwari? Ssy dha hdy ſebi naſlicžit a ſapiſał, ſhto ſa paſlenz, kotrež ſebi bjes niſh popſchejſe, a ſa zigary wudawach? Ssy dha ſebi wopomniſt, kaſ wjele ty, luby mužito, w korežmje abo w piwańi ſedžo pſchecžniſiſt? Ty drje ſy w nowiſkim čaſhu jako ſobuſtar do wojerſkeho, do ſpěwanskeho abo do burſkeho towarſtwa ſaſtupiſt, praj wſchaf, kaſ wjele dobrých hriwnow jako tajki ſa lěto pſchetrjebach? Wěſh dha,

kaſ wjele rjanyh pjenyes twoja luba hroſpoſa ſ twojimi mlodymi holzami na nowe draſejenje a na nowe rubiſhka waži? Pſchitndzeſi rubiſhkoſa žona ſe ſwojim korbikom na kribječe, dha wona na blidze te wſchelake rjane bančikli a manſhetki a rubiſhka wupſchestréje a powjeda, ſo je ſuſzodžina abo ta a druha cjeſzna žonka wo wſy to a wono naſkuila, dha twoja luba hroſpoſa njeſha naſad woftacz a horncž w khamorje, w kotrymž ſa mloko a ſa butru wuwikowane hriwny ſo khowaj, ſo wuprōſni. Wuliczeče ſebi jenož, kaſ wjele tajke wudawki ſa lěto wucžinja, a budžecze ſo džiwacž. Nje-praſeče, ſo to tola wjele njeje, hdyž ſo tu pječnowař abo tam hriwna na někajke wjeſele waži, ale pſchemyſlce ſebi pětneje, ſo napožled wjele małych wudawkov wjele wucžini. Ničto ſebi njenyſtl, ſo ja wam to nje-popscheju, hdyž druhdy ſebi ſchęcipak abo zigaru abo nowe rubiſhko kūpicž, ale pſchidacž dyrbí kóždy, ſo ſo ſa zyłe lěto ſ tutymi dawkami wulki džel washich pjenyes wudawa. A tych dla ničto žane ſlowečko njeſhubi. Hdyž pał pſchi tajkim njeſhemyſlenym hroſpoda-rjenju pola tebje nihdze doſzahacž njeſha, dha walijih winu teho na kraju, na gmejnū, na ſchulu a zyrkej. Njeje to ſza a njeprawda a blaſtiſtwo, hdyž ſo teho dla njeſpokojnoſcji hiba? —

Ně wſhat, moji lubi, dželaj jenož kóždy a prouj ſo, bjes prózhy žadyn dobylk njeje! Šchtóž ma po-wołanje, njež je to bur abo dželawý muž, tón ma czeſtne město w kraju a w gmejnje. Won dyrbí ſwoje po-wołanje ſe ſhwěrnoſežu wupjelnicž a ſhtož jemu wone wunjeſe, to dyrbí won ſ mudroſežu naſožicž. Woftaj ſo kóždy njenuſnih wudawkov, potom njebudze jemu žana niſa. Dželawemu a piſnemu hroſpodařej drje niſa druhdy ſ wolkami do kherze ſuka, ale do njeje niuts wona njeſtupi. Tež žadyn ſudniſki ſtužobník pſches proh jeho domu njeſchindze; pſchetož piſmy a ſlutniwy placiſi, ſhtož je winoſty. Wſmi ſwój pluh a woraj, bjes tym ſo druhy ſpja abo w korežmach ſeža, a ty ſmějeſh rožku na pſchedan. Dželaj tak dołho hacž móžech, ty njeſwěſh, hacž je to jutſje tebi móžno. Ty, luba herbſta hroſpoſa, w twojim hroſpodařenje maſč wjele wobſtaracž. Ty drje maſč rjanej bělej ruciſi a porſeſtli, ale njeſtrachuj ſo ſ nimi wſchitko pſchimacž; pſchetož kóžka ſ ruſkaſzami žane myſhe nje-koji. Kóždy a kóžda bjer to ſwoje hromadze a ničto

njepřečenl ničžo s prošnými hlupečemi. Pařenž a pivo bjes myš píč a karty hrací, twoje samoznění a twoju mšdu pomíjenské a pschilkrótcí. Sa to, řečtož na nějaké njenusne njeprzecíniči wažíš, možes dñe džesči řeživic. Wjele Indži je, kotsíž ſo poſeča a ſwojimi džesčom khléb a zyrobu rjaneho rubiščka dla wotčahnu. Esomot a řcharlat a ſida woheň w kachlač hafcha. Maſch-ki w twojej moſhni někotre ſtote, kotrež je tebi hródž abo lubja wunjeſla, myſlīš ſebi, ſo možes ſebi něcht popřeč a malý wudawt wjele ſchłodžic njenmøže. Hdyž mam, dha ham! — abo piju, rjeſnejch, ale blaſti a džesč ſebi myſlitaj, dwazecži hriwown a dwazecži ſet žaneho konza nimaju. Hdyž pak ſo wſchědne ſ dónzy cępera, dha tola na poſledku do dna pschiidžes. Štótž čze žiwy bycž kaž bohaty knies, tón je kaž žaba, kotrež ſo naduwa, ſo by wolej podobna byla. Teho dla dželaj wſchak, haj dželaj, moj luby pschecžlo a — lutuj. Slutniwoſci pak na- pschecžlo ſteji njenudre hordženje, kotrež bjes naſhim wježnym ludom runje kaž we wulſkých a malých městach dale a bôle pschilbéra. To je widzecž najpriedy we waſhnu drasczenja. Kaž je ſo tola w tym ſ čaſhom naſih wježny lud pscheměník. Pola Sserbow Hornjeje Lužicy je ſo staré ſerbſke drasczenje ſ wjetſha ſhubilo. Wohhladaj ſebi njeđelu ſerbſkých ſemſherjow. Hdy by ſo ſerbzy njeſpewalo a njeprēdowało, njeby ničto mohl roſzudžic, hacž ſu to Němzy abo Sserbjo, kotsíž ſe miſhi abo wote miſhe dzejia. W Delnjej Lužicy hiſčeze lud nadendžes, runje tak derje njeđelu kaž dželawt džen ſwoblekaný, kažyž jich ſtari wotvojo khoržachu. Tu pola naſ ſu ſo pak muž a žona, hólz a holza pocželi ſerbſkeho drasczenja hanibowacž. Po najnowiſhém módze dyrbi wſchitko bycž. Kaž w Paríſu, w Barlinje abo w Dreždjanach wyſozý knježa a knjenje ſwoblekani khorža, taſki čze tež naſih ſerbſki wježny lud bycž. Naſhi muſtojni kramzy njenmøža žanu prawu ſerbſku ſuſnju ſhieč a naſhe ſerbſke ſchwaleče ſe ſwojimi jehlami njewjedža žanu ſerbſku drasczicžku ſhotowacž. Žim wſchak ſ teho žanu winu dawač nječam; pschetož wježne kramſtwo a ſchwalečiſtwo je ſ wjetſha ſwój grat do hele ſmjetalo, dokelž žane hódne dželo ſa njeju wjazy njeje. Pschetož nětk ſo wſchko nowe drasczenje hotowe w městach kupuje. Tam ſteja ſlamy ſidow ſhéroko motewrjene a ſidowſhy kramzy a handlerjo ſu

w němſkých, kaž tež w ſamých ſerbſkých nowinach ſwoje twory jako najrjeniſche a najtunishe hízo dawnio wutribili. Ssobotu a woſebje hdyž je hermanek, starý kaž mlody ſſerb tam pschi tyč ſlamach ſtejo wosta- njetaj — a ſid pschi durjach ſakajo jimaž ſiwa — a wonaj ſaſtupitaj a ſebi te rjane krafne ſuſnje, kaž měnitaj, najtunishe kupujetaj. Čeſtna burowka a mloda buroſka, tež ſama ſlužobna holza njenmøžetej te nowe žafety a mantlli a te manschetki a kornatki, kotrež w ſchleicžanyh wolkach wukladzene leža, woſladacž, khiba ſo ſo jím po tym lóſhčtuje. Wſchak je to wſchitko tunje a krafne budže to tola jím ſtejcz. Hlaj! po khwili ſu w ſlamach a ſidovſki pschekupz wě wſchko tak jaſnje wukhwalicž a ponízuje placgímu, tak ſo ſo na poſledk wježna hródžna holza kaž mloda knježniczka ſ města ſhotuje a taſka do narodneje wžy ſo wróćz! Blížiſhu njeđelu pak woſladacž ju w tutej nowej ſuſnji rjenje pschenu ſe miſhi abo wječor na rejach w korcžmje a pódla njeje ſo mlody hólz hordži, kaž by poł ſemjana był. To dwójaku ſchłodu njeje! Wjele dobrých hriwown ſo ſa njenusne drasczenje wudawa, kotrež bychu mohle ſo lepje naſožicž a do lutowarňje dacž. A druhemu pak ſ teho něchtu druhe naſtanje, mjeniſhy ſtrachne hordženje. Štótž njeđelſki džen ſak ſwoblekaný khorža, tón dželawt džen do bur- ſkeho džela wulſi lóſhčt nima a je jenož dokonja, dokelž runje dyrbi a tak doſho jenož, hacž ſo jemu blaſ w měſcze njetřeſhi. Tute němske abo po prawym franzowſke nowe drasczenje pak tež naſih mlody lud pscheměnčuje a jemu ſerbſku myſl, ſerbſku ponížnoſez a ſpoſoknoſez rubi.

A temu na něchtu druhe ſpomnju, ale ja waſ proſku, lubi kurežy ūdžo, njeſhniče to ſa ſlo. Tačo běch ja mlody, dha naſhi knježa a pačmanjo, hdyž ſwoje žito do města na wliki wjeſechu, ſo na rjeblowu wós ſyječu abo ſ ſijom pódla džehu. Nětk pak — o kaž ſu ſo tola čaſhy pscheměník — nětk ſo naſhi pačmanojo w rjamy ſchleicžanyh kurejtač wjeſu a jich rjane konje, ſ naſlepſchim gratom wuhotowane, ſ hordženjom ſkafaju, kaž by groſa abo mlody wjetř na wosu ſedžał. Czi pak nětk nojbóle na ſly čaſ ſkorža, ſo jím nječha doſahnyč, ſtótž jich najate kublo wunjeſze. Hdy bychu ſo jenož trochu ſwojeho hordženja čhyli wostajicž, wſchitko by ſhlo. — Alle hdyž dha

něk hura widžisč, kij by ho kaž w starých čašach w ščerym plantwozu wjeſt. Něk dyrbi ſchlećzane kurejty bycz a nowy poſłoczany grat fa konje, hewač to wjazy njeńdze. Temu pał, kij w taſte kurejce woſoko jěſdzi, ſ wjetſha burske dželo ſrjedž tydženja ſo prawje lubicz njecha. Može bycz, ſo jemu to njeje trjeba, ſa pľuh pſchimacz a w brózni ſ czeledžu mlóčicę, ja to njevěm, ale myſlu ſebi po ſwojim roſomje, ſo buren nětčisčeho čaſha to njevunjeſe, wulkeho knjefa hrac̄. Šchtóž dže ſo pſches pľuh wobohac̄icę a ſwoje kublo džerzec̄, tón dyrbi ſam ſa wſhitkim hladac̄ a ſobu dželac̄. Šchtóž ſo jenož na ſwoju czeledž a na druhich ſpuſhčca, tón ſměje lutu ſchłodu. Šchtóž dže ſkvrneho ſkužobnika mēč, tón njech ſebi ſam ſkuži. Dokelž bě ſo pſches njekežblisowę poſoneča hóſdz ſ pód-kozy koreja ſhubit, koi a na poſledku bur ſam korej wa. To ſo njeby ſtało, hdy by knes bur ſam ſa pódkomu hlađač. Hlaj! hordosč předy pada! Šchtóž ſo hordzi, tón bože dla njech njeſkorži, ſo je ſky čaſh, a hdyž hofpodar a hofpoſa nětčischi džen měnitaj, ſo je jej uſurke kublo wulki hród a po tym ſwoje hofpo- datſtvo wjedžetaj, dha njech wobaj dwaj hubu džerzitaj a na nikoho njeſwaritaj, hac̄ jenož na ſebje ſameju. ſsu to někotre taſte zejchi, ſ kótrychž je widžec̄, ſo ſo na wžach do předka njeſkrocži, ale ſo dyrbi ſo prawe ſbože dale hóle pomjeniſhie!

Po taſkim pſchedženak žamu druhi radu njevě, hac̄ tu, kótraž ſo ſ pſchitlowom wupraji: ſpěwaj a dželaj. Wón pał ma ſ temu hiſčeze jene ſ nowa pſchitajic̄. ſkvrnej dželawoſczi naſčeho wjeſněho luda dyrbi mjenujzy ſlutni w oſc̄ pſchinc̄. Šchtóž njevě lutowac̄, tón wſhak može dželac̄ hac̄ do ſmjerze, wón pał tola nicžo njeſměje. Lutowac̄ — wopomí to, to njerěka gramny a nahramny bycz. — Ty móžesč ſebi njeſhto popſhēc̄, ſchtóž ſ wjeſkemu ſbožu ſkuži. Ty móžesč ſo pſchitoinje ſwobleſac̄ a dobrý ſtrony wobjed na twoje blido ſtajic̄. Tež to tebi njehto ſa ſto brac̄ njebuđe, hdyž pſchi někajtich ſkladnoſczech ſebi a tym ſwojim někajtobry džen ſčinisch. Ale hdyž džesč pſchi wſhem tym mēč, ſchtóž je trěbne, dha dyrbiſh mudrje lutowac̄. Wěſta mudroſc̄, niz pał ležnoſc̄, ſ temu ſkužha.

Lutowac̄ — haj lutowac̄, budje někotry ſkuži rjez — bože dla praſ tam, pſchedženako, kaf je to w tutym

čaſhu mōžno. Žow ſažo te ſame wurničowanja ſkužchu. ſak dha mōže něchtó lutowac̄, hdyž ma wſho taſ jara tunju placžihi, kaž nětko, hdyž ſu wýſhe teho dawki taſte wýſokę? Hlaj! na taſte praschenja ſ nowa wotmoſluji: Hladajce ſo njenuſných wudawkow, wof- ſtajce ſo wſheho blaſniskeho hordženja a wý ſměječe kóždy tydžen někajt kroſhik, kótryž ſo ſwifſbytkuje. Tón pał njevoſtajce w křini ani w khamorje ležo, ale do- njeſcze jón do nalutowačnje, ſo by ſo ſ danju po- wjetſhik do tolečka. Wſhak ſo to někotremu niz jara ſamozitemu ſerbſkemu muzej radži, ſwoje ſbytlné kroſhki nalutowac̄, čoho dla to njedyrbjal po ſkódeho hic̄, hdy by jenož kuf ſudroſc̄ na to wažil.

Tuta ſlutniwoſc̄ dyrbi ſo híž ſahe ſapocžec̄, to reča, ſ njej dyrbi ſo džecži pſchitwic̄ a czeledž a wſhitkón mělodý lud. Budž ſluttečný w mělodých řečach a ſtrjeſej pomocny kroſhik w naſy a na ſtarý džen. Ma to dopomina Serbski Hospodar čo. 15 — čaſhopiš ſa ſerbſkých ratarjow, kij měhac̄nje dwójzy jako pſchitohá ſ Serbskim Nowinam wulħadža a na jara kħvalobne waſħnje ſo prožuje, naſch ſerbſki lud w tym roſwucžo- wac̄, ſchtóž ſ jeho ſbožu ſkuži a warnowac̄ pſched tym, ſchtóž jemu ſchłodu nječe. Šchtóž tutón čaſhopiš hiſčeze ſebi njeđerži, tón ſebi jón ſkaſaj poſa ſsmolerja, wón ſa ſlěto jenož 76 np. placži. Tutón Serbski Hospodar ſe wſhej wěroſciu praji: Hdy by měody lud ſo tobaku woftajit, czeſke piwa njeſtěži, paleozoou pôsku na ſeženu rěmuſ, po rejač njehanjal — ſe wſhem tym podrywa ſebi ſtrowoſc̄ — hdy by pjenjes, kótryž na ſpominjene wěžy broji, ſ temu naſožowač, ſo by ſebi ſtarý džen hjes staroſcze wuhotowač, kaf mudrje by wón cžinil! Dyrbi ſo híž džecžom často w ſchuli prajic̄, kaf trěbna je ſlutniwoſc̄, hiſčeze huſežiſho mědemu lindu, kij je ſchulu wukhodži! Lutowac̄ wukhodže ſami, ſubi ſserbjo, a wuečze to waſhe džecži a waſhu czeled; ſ temu ſwěru džerzeze, ſo by lutowala. — To lutowačne pał ſo na dwoje waſħnje stanje. To najstarſhe, ſchtóž je wſhitkim doſez ſnate, je to, ſo twoje ſbytlné hriwnej abo tolečki do nalutowačnje donjeſeſh, hdyž wěſte knižki doſtanjeſh, ſ kótrychž ſo widži, ſchtó ſy do njeje placžit a kaf wjele danje ſo tebi ſa to doſtanje. Taſte nalutowačnje ſu w měſtach, jako w Budyschinje, Wóſporku, Lubiju, Ramježnu, Viſkopizach, Nowoſalzu, haj tež na wžach, jako w Rakezach a Barčeze. Tair-

môže na wêstnych postajenych dñjach kózdy, hdyz je ſebi hrivnu nalutował, donjesz abo pſches nikoho druhego ſapičacz dacz. Nalutuj ſebi jenož kózdy tydzeni pječnowař, njech ſy cželadnik abo dželawny muž abo holsz abo holza, dha tebi ſa lêto naftanje mały kapital nimale 2 hr. 50 np. wyſoki. Hdyz je ſo na 3 hrivny powjetſhi, dha to ſa 5 lêt na 13 hr., ſa 10 lêt na 28 hr., ſa 15 lêt na 48 hr., ſa 20 lêt na 71 hr. na-roſeże, jeli je ſtajnje ſtejo wostajisj a niežo naſad njejerisj. Abo hdyz džesj to hiſhce hinač roſtajane ačz, dha ſebi wobhladaj tutu tabellu.

Jeli ſo kózdy tydzeni ſebi nalutujesj (lêt na 48 tydzeniow ſicjene)

tydzenijsj:	dha ſmějesh ſa 5 lêt:	ſa 10 lêt:	ſa 15 lêt:	ſa 20 lêt:				
	ml.	np.	ml.	np.	ml.	np.	ml.	np.
5 np.	13	06	28	92	48	18	71	78
10 np.	26	34	58	16	97	—	144	20
20 np.	52	61	116	58	194	48	289	16
50 np.	132	08	292	76	488	24	726	08

So taſkim ſpěwaj a dželaj, a lutuj!

Ale hiſhce na druhe waſhne možesj ſwoje ſbytkne ſeniesj na lutowanje naſožicj. Daj je do ſakſkeho rentenbanka a ſapocni ſ tym ſahe, dha ſmějesh pomoz, dyž budžesj starý. Tu w ſakſkej je mjeniſy wuměnka ſaloženy, kiz ſo wot krajnych ſafotvnikow ſarjaduje, aſiž ſ krajneje poſkladniy ſwoju mſdu doſtaſauji. Žono je to taſka někſta wuměnkařni, kaž Serbski hſopodař praji, w kotrejž twoje nalutowane pjeniesj, dyž je do njeje ſapoſložisj a ſtejo wostajisj, ſo ſ danju a dan i danja, do wêſteho čjaſha, hdyz ſy ty poł ſta bo ſhesczdzheſat lêt starý. Tehdy ty kózde lêt, tak alho hacj ſy živ, wêſte pjeniesj doſtanjeſh po tym ač ſu twoje ſapoſložene a nalutowane pjeniesj kroſčki do hrivny, kózdzicze lêt a to kózde běrtſk lêt. Taj! hdyz mlody člowjek 16 lêt starý ſa měſaz do alho rentenbanka abo do tuteje wuměnkařni hrivnu placzi, wuczini to ſa lêt 12 hrivnow, a to hacj do vojeho 50. lëta ſejzini, dha ſměje wot ſwojeho 60. lëta, ažez wjazy dželacj nježo, hacj do ſmjerze 186 hr. 5 np. ſběhacj. Pſahi tym móže ſo dwoje činicj, ſenijz ſo kapitala wotrzej, ſo jedyu uicžo njeđostanje, ſi ſo wumrje, abo tež poſtajicj, ſo ſo jeho kapital, hdyz wumrje, jemu abo jeho ſawostajenym wuplaſci.

Tutón kapital wuczini 420 hrivnow a tehdy ſběha wón tola hiſhce ſetnje hacj do ſwojeſ ſmjerze 117 hr. 74 np. daňſkeho! Pſaczi-li ſchtó wjazy hacj 1 hrivnu kózdy měſaz abo na měſeče wjetſhi kapital, dha ſo jemu to njeſhubi, ale ſtejo wostanje, a wón wjetſhi daň ſběha. Zyky kraj jemu ſa to rukuje, ſo ſo jemu ani pjenieſ ſjem ož ſhubicj a ſo w prawym čjaſhu wêſtu daň w ſwojich wyſokich létach wuziwa, hdzež ſe ſwojimaj rukomaj ſebi nicžo wjazy ſaſlužicj nježo. Njeje to ſchwarna wěz ſa waſ, wy młodzi ludžo, kotsiž wot ſtarſhič ſane ſamōženje nježožecze herbowacj a tola mžecze ſo pſches ſlutniwoſc na ſtare lëta ſ tym ſafotvaci, ſchtó je wam k žiwnoſci a potrjebnoſci niſne. Teho runja je tutón wuſtaſ ſa waſ, wy burszy a ſahrodiſzy hſopodařjo, ſchwarna wěz. Hdyz ſe ſeſtarjeni a macze wjele džeczi a džecze ſo na wuměnku ſympycz, macze ſtaroſc, kotremu wot waſhich džeczi byſhce ſwoje kublo abo žiwnoſc pſchipiſacj dali. Šsami ſebi a ſwojej žonje wy pſhi tym wêſty wuměnku wucznicze a tón do kupneho liſta ſapičacj dacz. Mały wuměnku njeħacze ſebi žadacj; pſchetož wam ſo na ſtare lëta njecha tradacj, hdyz ſe ſo předny doſcž průzowali. Tutón wuměnku paſ ſ zylá njeđostanjeſcze, paſ ſkupje abo njeporjadrje, a wy ſo na ſyna roſhněwacze abo ſo ſ nim napoſledek do njeſluboſne ſkórby ſapleczeſcze. Hlaj! teho dla ſo cji rada dawa, lutuj a ſchtó nalutujesj, to daj do krajneho wuměnkařského rentenbanka a ſriaduj tu wěz tak, ſo ty, jeli ſo ſtaſ ty abo twoja mandželska 50 abo 60 lêt staraj, ſ njeho tejk danje ſběhacj možetaj, kelsiž je wamaj k ſpoſoñinem ſiwijenju trébne. Štym je wamaj tak derje pomhane, kaž waſhemu džesczū; pſchetož mój njeſtrjebaſaj jemu žadyn wuměnku na ſchiju klascz a wono wamaj žadyn dawacj njeſtrjeba, tak budžecze wſhitzu w dobrym mérje ſiwi. — Wſhitzko druhe wo tej wězy móže kózdy ſhonicz pola wſhitzkých, kotsiž loſy ſa ſakſku loteriju pſchedawaju, pola kózdeho duchowneho wo wſky, pola dawkowského běrki, w Budyschinje pola Wylema Mattheifa, w Kämjenicu pola Fiedlerja a we Wóſporku pola Klugi a pola tyc, kotsiž maja wot kralowſkeho rentenbanka po-ručnoſc ſapiſki do tuteje wuměnkařni wobſtaracj.

Pomhaj Boh, ſo njebydhu tute rynečki podarmo piſane byle a ſo by tuta wam poſtigzena dobra rada ſo pola waſ nimo njeſkuſka.

Žielenje sawěsciež rěka ſwojich lubyh najlepje faſtarac̄.

Pjatt po Michale ſedzachu někotři hospodarji w Melskej koreźni.

Pohončez Jan s Lipska, kij bě s nimi do ſchule khodžil a hiſheče ſkoru kózde lěto ſwoju lubu domiñnu a ſwojich starých ſnatych wopytuje, ſaſtupiwschi poſtromi: „Pomhaj Boh wam, lubi starí hóly; cžoho dla dha tak ſtruchli ſedzieze w ſemſchazej dráſce?”

„Witaj, Jano, — witaj k nam”, jemu ruzy daſwajo wotmolvichu.

„Haj, mój luby starý bratsko”, rjetny Konikez Handrij, „loni nicto wěřil njeby, so budžemy tak rucze naſteho ſuſzoda — Melskez Turja hrjebac̄, kotrehož ſumy dženſa pſchewodželi!”

„Haj, ſmjerč je w tudomnej wokolnoſci bohate žně džeržala, kaž ſym s nowinow widział, a niz jenož starí, ale tež młodzi ſylui ludzo ſu ſemrjeli!”

„Prawje maſch, mój luby Jano”, rjetny Rybakez džed, „ſtare pſihlito wěrue woſtanje, kij praji, ſo starý dyrbí, młodv paſ može wumrječ.”

Něk powjedaſche jedyn wo tym a druhi wo druhiem ſnatym, kij bě ſo ſahe w najlepſich lětaſ minyl. Muzej Handrij bě w naſeču ſchtomy wureſowaſ a ſi reblou padnywschi ſo tak ſtraſhne wobſchložil, ſo ſa tſi dny wumrje, runjež bě lekar wſhu prózu naſložował, ſo by jeho wuhojil. — Wudowa a tſi male džeczatka hiſheče žaruja! — Najmłodscheho bura ſ V. bě Bože njeſwedro ſaſaſko, hdyž ſ koſu na ramjenju ſ pola dom khwataſche. — Budarja ſ Š. běchu konje pſhi wupſchahowanju ſbile a młodva wudowa ſ dwójnikomaj woplaſuje njeboeſiſkého! — Natuſcha ſ R. bě Boža ručka ſajała, hdyž wote miſhe pſchihedſchi ſo ſa bliđo ſyđe!

Wſhitzu běchu w młodych lětaſ, hiſheče čerſtvi a ſylui mužojo, nahle ſemrjeli a ſwojich lubyh njeſtaſtanych ſawoſtajili. —

„To je woprawdze ſrudenje a wulka ſchłoda ja wudowy a fyrotki, kotrež hiſheče ſaſtarane njebechu”, ménjeſe Pohončez Jan, „wy dyrbjeli wſhitzu do ſawěſczenſkih poſtaſnijow abo kaſzow ſaſtupic̄, dha taſke wulke njebože ſo tola kuf ſo mienschi, hdyž towařſtwu 3, 6 abo 10 týſaz markow po ſmjerzi wuplaſci.” —

„Dha roſpojedaj nam tola”, prajeſche ſtrawzez wuj, „ty wěz roſyntich, hdyž hy ſaſtupjeſt najſtarſcheho a najwyjetſcheho towařſtwu — Gothaſkeho —, kaž by nam 1882 w nowinach wofſenil.”

„Poſtluchajc̄, ſhoto dyrbjało ſo wo wulzy wažnej naležnoſci ſawěſczenja cžlowiſkeho žielenja wſchudże woſteſhbowac̄”, rjetny Pohončez Jan a roſkladowajc̄ dale takle:

„Kózde ſawěſczenje ma někaſku ſchłodu wurunac̄, kotrež naſ njenadžiſy pſchepſlapnje, kaž Boži woheń, Bože njeſwedro ſ krapami, mór a teho runja. Pſhecziwo wóhnjowej ſchłodze drje je kózdy ſwoje twarjenja ſawěſcikl abo je w někaſkej wopalnej kaſhy; tež plody na polach ſkoru kózdy ratař ſawěſcjuje; — ale wjèle wažniſha wěz je, ſo ſ czaſom do žielenje ſawěſczenſkeje kaſy ſakupic̄; pſchetoz tamne ſchłody drje móža naſ pſchepſlapnyc̄, — ſmjerč paſ wěſcze pſchihudze, a nicto njeſe ani lěta ani dnja, hdy a kaſ budže wotſal dyrbjec̄! — „Kózdy hospodař móže ſam najlepje prajic̄, kaſ wajny ſa ſwojich domiayzych je, — ſhoto žona a džeczci pſches jeho roſomne hospodařenje a pſhes

ieho dželawosz wniżwaju a szto wšho s jeho zmierzenju jhubja, hdyž wulkeho samózenja nimaju! — Teho dla pak a dokelž Boże słowo to porucza (1. Tim. 5, 8.) dyribi kózdy s czašom swojich lubnych psches sawesczenje fastaracz. — Wotpohlad žiwjenje-sawesczenja żadym drugim njeje, hacž njesbože a nusu polóżicž, kotrež sa żue wumrječe fastararja pschinječe; pschetoz kózdy, kiz ē nam pschistupi, dostanje „polisu” a i tež samej połnu wěstoscž sa njewěsty pichichod, njech tež zmiercz jutſe pschiniudze! — Wudowa a žyrotki dostanu zły sawesczeny kapital, byla-li tež hafle jeniecka „prämija” sapłaczena! — Runje sa waž ratarjow pak hodzi so w wjazycz naſtupanach tajke sawesczenje žiwjenja, dokelž potom najstarshi byn wjazycz njetrjeba i dalszam kubku pschijecz ale psches sawesczenijsz wjazycz bratrow abo żotry wupłaczi. — Tež może kózdy hanja so wěsty pjenes postajicž, sa kotrež lětnje abo po lětnje swoju prämiju placzi, a hdyž je 60 abo 65 lět stary, dostanie swój kapital, kiz pak so tež połny wupłaczi, hdyž předy wumrje: Tak by s dobom hanja so a swojich lubnych fastaral!” —

„Dano luby, twoje roskładowanie mje juma, runjež by nam prajit, so ma kózdy sahe fastupicž, a ja bym hižo 55 lět stary” — rěkun Linak — „praj nam tola hiszczę, szto by kózdy wot naš placzicž dyrbjal.” —

„Zara rady, — to wšak ma kózdy wiedziecž předy hacž fastupi, teho dla tež ja darmo kózdemu knízci pôszczelu, kiz hebi je s pôstnej kartku pola hne požada. Tam ste — a to je pola mojego Gothalskeho towarzstwa ſo hižo psches 57 lět dopokasalo, so ma so sa 1000 markow placzicž

sa 25 lět starych pschi fastupje	23 mk.	sa 5 lět jenož	14 mk.
* 30 = = = =	26 = = = =	15 =	
* 35 = = = =	29 = = = =	17 =	
* 40 = = = =	33 = = = =	20 =	
* 45 = = = =	39 = = = =	23 =	
* 50 = = = =	47 = = = =	31 =	
* 55 = = = =	57 = = = =	34 =	
* 60 = = = =	71 = = = =	42 =	

Dokelž so pola naš na kózdu prämiju sa 5 lět dividenda (— wěsta daní —) wupłaczuje, dha je wopor, kiz hanja sa so a sa swojich lubnych pschinjebej, jenož tón pjenes, kiz so sa 5 lět placzi. — Tež może kózdy „rosczazu” dividendu wuswolicž, kiz je 1886 sa najmłodszych na 34 % a sa najstarszych na 115 %

postajena a hacž do 175 % roscze, tak so ſo na stary dženj niz jenož niežo wjazy njepłaczi, ale tež hiszczę wypłata renta dostawa!” —

„Sztož pak dže s wěstym lětom swój kapital sběhneć (— hdyž na wumieniu dže! —), ma malý pjeniez kschipoložicž, tak so ſa 1000 markow

25 lětny ſa	65. lěto	placzi	27 mk.	10 np.
30 = = = =	65. = = = =	31 = 20 =		
35 = = = =	65. = = = =	36 = 60 =		
40 = = = =	65. = = = =	44 = — =		
abo 25 = = = =	60. = = = =	29 = 70 =		
30 = = = =	60. = = = =	34 = 80 =		
35 = = = =	60. = = = =	42 = — =		
40 = = = =	60. = = = =	52 = 70 =		

ſa pječ lět pak „dividenda” fastupi, psches kotrež ſo prämija ſ kózdu ſ lětom poněž a dležnje ſo wjazycz placzicž nima!” —

„To ſo mi spodoba, ſo hacž do ſinjerče placzicž njeje“, prajesche Kowarjez Mlatej, „mi ſo ſda, ſo je do twojeho towarzstwa fastupicž kózdemu radzicž, hdyž wj tajku dividendi dawacze.“ —

„Haj, ſ dobrym ſwědomjom móži ſo ždeniu radzicž, kiz nam pschistupicž, dokelž mamy dženja 67,600 ludzi ſ 503 millionami sawesczenymi. Na hromadzenych pjenes pak mamy hižo 132 millionow, ſ wjetſhja na ležomnosce wupozčenych. Kózdy, kiz ſastupi, je ſobut-wobſedzec zytko ſamózenja a dostawa swój džel danje.“

„Ja ſastupju“, wuraſy Konikez Handrij; — „ja tež“, „ja tež“ pschihloſowacha druzh. —

„Tu macze pschistupne lisy, te mi wupjelnjene ſ pôstom pôszczelce; wšho drobnisze potom wobſtarom“, prajesche k. Pohoncz a pschistaji hiszczę: „Fastup je darmo a ſamo naſchego lekarja, wot kotrehož kózdeho pschepytacž damy, njetrjeba nicho sapłaczicž, dokelž tón wot naš ſwoje myto dostawa.“ —

Fastup kózdy ſ czašom, dha njež ſim jerež pschiniudze hdyž dže, wudowy a žyrotki maja tola potom wěſty pjenes, kiz jum njesbože a nusu polóżi! — 1. Tim. 5, 8.

Hdyž bě k. Pohoncz tutu ſwoju rěcz ſkoczil, pschimasehe pschedzenak, kiz bě hjes tym do jistwy ſtupit, ſłowo a pschistaji tole:

Lubi pscheczeljo! Sztož naš czeſczeny ſobukrajan wam tudy radzi, to wobſedzujecze pěknje a wsmieče hebi to k wutrobje. Žiwjenje sawesczicž, to je runje tak wjele, kaž mudrje lutowacž. Haj! Sztož je k tajkemu towarzstwu

pschistupił, tón je nisowaný lutowacż. Pschetoz wón ma w postajenym časzu kózde lěto abo kózde poł abo hertik lěta, po tym kaž ſebi to wuczini, ſwoju prämiju placicż. Hdyż to nječini, ſhubi ſwoje prawo a ſwoj kapital. Lutowacż pał a ſameho ſo na stare lěta a tych ſwojich na pad ſmijercze ſastaracz, to kaže kózdemu ſchescijonka mudroscż. — Za pał čazu jenož to jene pschispomnicż, ſo į. Bohoncz drje ſa ſwoje Gothaſke živjenje - ſawěſcjaſe towařtſwo ręci a to ſame nam porucza, dokelž je wone to najstarshe a ſ wěſtoscžu nanajlepje ſradowane. Ale tak wjèle hacž ja wěm, dha je w Němzač híſhcze wjèle druhič tajſich towařtſwów, kotrež ſ tej ſamej porjadnoſcžu a ſwěrnoſcžu ſkutkuja. W Serbskich Nowinach bym njeđawno čital, ſo tež to Lipſcjanſke, to rěka to, kotrež w Lipsku wobſteji a kotrež agenturni w Budyschinje į. Wylem Mattheis na ſchpitalskej haſzy ſastupuje, pod tymi ſamymi wuměnjenjemi kaž Gothaſke živjenje ſawěſcjuje a ſo tež wyshe teho to w Stuttgarcze wobſtejaze dobru kħwalbu wuziwa. Nō njech to je, kaž čze, pschemyſlce ſebi ſwěru, ſhtož činicz macze a ſastupče do kotrež towařtſwa čzecze, jenož pschistupče ſ czaſom; pschetoz ſchtó wě ſwoj kónz, wón ſnadž je bliſko — a ſchtóž je psches mudru ſlutniwoſć ſwojich domjazych ſastarał, tón može ſ wjeſelym duchom jim dobru nōz prajicż!

Emotſjenje.

I.

Farski dom w S. leži na hórzy. Je to stare twarjenje, ſ zyhelemi kryte a ma hlinjane ſejeny. Dego wobydler bě ſchedźimy wobſtarny knies. Wón hízo psches pječ a ſchtyrczeſi lět temu knieszej klužesche a na ſabatny wotpocžink čafkaſche. Žona a džeczi běchu jemu ſemrěle, jeho najstarsha džowka bě jenicka pschi živjenju woftala a jemu hospodařtſwo wjedziesche.

Běſche rjane naſetne ranje. Čenka rožowa kurjawa bě po ſemi wupſchestrjenia a nječashe ſo psches pruhi ranisheho ſlónčka rošhonicz dačz. Schkórz pschi ſukawach ſedzo ſwoje ranishe kħerluſche hwiſdachu a ležny kapon na pót ſahrodi ſlečzo ſwojemu ſtadlesku koſkhow ſwoj ranischi poſtron ſanjeſche. Knies farač pschi wotčinjenym wotkrie ſwojeje hornijejſtih ſtejo, ſwoju wulku tobakowu trubku w hubje džeržo, ſo nad rjanoscžu ſwětloho ranja wokħewiesche. Bě ſhobota a wón ſebi pschemyſlce, ſchtó by jutſje ſwojej lubej wofadze pređowala. Pschetoz nim Boži dom ležesche, wobſhweczenym wot jaſneho ſlónčka, a wokoło njeho

pohrjebiſhco ſe ſwojimi wſħelatimi pomniſtami a kſchijemi, kotrež běchu wot luboſcze ſawoſtajených na rowach ſtajene. Tu pał bě tež rowowa hórla, halle njeđawno naſypana. Pschi tej wuhlada wón hórla, tiz, na njej klecžo, ſ hórluku wěnž na nju kladzejhe. Do teje běſche ſo psched učotryni njeđolemi wotbědnjene čjelo khudeho muža pohrjebał, kotryž bě ſwoju žonu a tsi džeczi po ſebi w wulkej ſrudobje ſawoſtajil. Wón bě čaž ſi wjewjenja pilny dželacžer a ſwěrnh ſchescijan był a w najlepſich lětach na ſku kħoroſez wumrjet. Schto pał něk jeho najstarshi byn pola nanoweho rowa čze, praſħesche ſo farač. Tu-tón byn, kaž wjedziesche, w bliſkim měſeče pschewywaſche, ſo by tam tħoħeſtvo nawirkyl a běſche ſo tam po nanowym pohrjebjie ſaſo podał. Knies farač džecze teho dla, ſwoju jſtuw wopuſħċejiwisti, na pohrjebiſhco, ſo by ſo wobħonjal, ſchtó ma to ſ ihy hólzom na ſebi.

Dobre ranje, Michale, praji wón, temu młodemu hólzej ruku ſkiežo; dobre ranje, ſchtó dha ty tu činiſh, kaž dha by tu ſem pschisħot? Myßlač ſebi, ſo by pola ſwojeho miſħtra w měſeče, a něk tebje tudy wohladam. Ach! luby knieže, wotmolwi Michał, ſwoju čapku ponížne ſejmajo, njeſwſmice mi ſa ſlo; ja bědž ſo naſtajil waſ wopptacž a něktož ſ wami porečecž, prjedy pał čžidh pola rowa naſħeheho lubeho nana čižhi wotčeniasħ ſpewacž a někajfi wěnž, kotryž je moja fotra plettka, na njón połožicž. Dha budżeze tak dobročinny a jeli ſo tak wjèle kħwile macze, požludhacze na to, wo čož čazu waſ proħočż. Lubje radu, rjetny farač, tiz Michała jako pěkneho a pőzżejiveho hólza ħnajesche. Bój ſo mnū do mojeje ſahrodi a wotewi mi twoju wutrobu; jeli někak móžno, čazu tebi ſ radu a ſ pomozu ūlužicž. Wonač ſo na ſawlku ħimyſħtaſt a Michał, tiz bě fotſje kaſat, ſo by ſo dom "Wōċċila, ſ hħubokim ħnuċjom wuxroby taſſe ſapocža ręczecž. — Po tym, ſo ſmū ħubeho nana pohrjebali, je wulka nuſa do naſħeje ſwójibj ſacħażmyla. Mač, kotař, kaž je wam wědomine, na kħoħċinu čepti, je něk tħiġer dži leženju pschisħta. Dokelž ja wo tym ſħoniħ, proſħaqi mojeho miſħtra, ſo by mi dowolił domoj hiciż, pschetoz ja čujiach to ſa ſwoju pschisħuſhnoſć, maczeſku wotbħladacž, dokelž hewak nikoho nima, tiz by ſo ſa nju ſtarał. Moja fotra, ta dwanacze lět ſtara Marka, to njemože dokonječ a ſa maleho Pētrka, tiz híſhcze lěto ſtary njeje, dyrbi tola tež starane byjez. Te někotre tolečki, kotrež je ſebi nan ſi wulkim trādanjom naſutowal a nam ſawoſtajil, fu ſkoro wudate a pschewtrjebane a na żadyn tydżei wjazy njeđoħaħnu. Ja na to a tamne myħlač, kaž byn ſebi něktož warbował, njemōžaq pał to wuħledzicž, kaž by ſo to hodžiło. Węzera macz ſ noweho bôle ſħorit. Ja džecz po ſekarja. Dužy na pužu mi tón ſrudmu powjescž ūzeli. Mój

syno, praji wón, żadyn lěkar po zyłym śwēcze nje-
môže twojej maczteri pomhac̄. Štoż cžinicz mójemj,
je jemiczny to, so jej to stysne čerpienie polžuemjemy.
Wón mi na to wschelke pomożne węzy pomjenowa,
kotrež móhle jej derje cžinicz. Alle, luby Božo, kaf
dha by móžno bylo, to sa nju wohstarcz. Zyku nóż
szym ſebi pschemyslil, kaf by ſo to hodžilo wutwiescz.
Na poſledk je mi Boh to ſiewiš. Nasz luby knies
duchowny samožitych ludzi a burow w bliskoſci a
dalokoſci ſnaje, tak ſebi myſlach, a tón budźe mi
węcze pomožny, so ſo pola jeneho abo druheho tych
ſamych pschistaju. Na washe ſłowo ſnadž tón nowy
knies mi ſdu na běrtl abo poł lěta do předka ſaplaſci
a mi wotpuſhcz, so hishcze khwilu pola maczterje wo-
ſtanu a ju wothladam. Wóh tež, kiz mje ſnajecze,
budzecze ſa to rěčez, dokelž móžecze teho wętym byc̄,
so temu nowemu kniesej tajku dobroru psches ſwērnoſcz
a pilnoſcz wjele krócz ſarunam. Ŝenjeze, luby knieze,
pomhajecze mi, so ſo to stanje! — A twoje tycerſtwo
chzech ſložic̄? praschesche ſo tón ſtarý knies. Ach!
njerēcze mi wo tym, wotmolwi Michał; bjes tym ſo
ſo ſ noweho ſyly ſ jeho wocžow lijaču. Wſchitko,
wſchitko, chzu cžinicz, ſo móhł jenož lubowanej maczteri
na jeje poſlednie dny žiwjenja někakſe polóženje pschi-
hotowac̄. A ſnadž ſo wona ſažo wutrowi, wſchak
pola Boha žana węz njemóžna njeje. — Mój syno,
rjetny na to farař, ja ſo ſ wutrobu nad tym wjefelu,
ſtož ſy ſebi pschedewſał, a khwalu Boha ſa to, ſo
w tebi ſyna a młodeho čłomjeka widžu, kiz je ſchtwórtu
kaſnju niz jenož wuknuł, ale chze ju tež džeržecz a po
njeſ cžinicz. Alle hdy byc̄ runje po twojim žadanju
cžinił a tebi tajku ſlužbu pytał, dha móhlo ſo ſtac̄,

ſo ſebi tajki knies
twoje pschistajenje na
dwé lěce abo na tsi
lěta žada a tebi na
jene zyłe lěto ſdu do
předka plac̄. To
drje móhlo tebi tež
trebne byc̄, dokelž
wſchak móže macz hi-
ſhcze hac̄ do naſymy
živa wostac̄. Luby
knieze, ſawola na to
Michał, cžinicz to, kaž
jo čjzecze. Ja ſebi
jenož žadam, pola
ſwojeje maczterje w jeje
khoroszczi a hubjenosczi
wostac̄ a jej k po-
možy ſtac̄! Widžu,
prajesze na to ſarac̄,
ſo chzech wſchitko druhé
na boł ſtac̄ a twoju džec̄zau pschisluſtñoſcz, kotař
tebi na wutrobie leži, dopielnicz. Teho dla chzu
cžinicz, kaž ſebi žadasch; wostan tu ſedžo a čataj
na mnie, ja chzu do mojeje ſtwy hic̄ a tebi ſift na-
piſac̄.

Sa poł hodžiny ſo wróčo farař Michałej wulki
ſashglovaný ſift pschepoda. Dow maſch piſimo, rjetny
wón, ſ tym dži do wóh B., kotař ſa horami leži.
Tam ſo woprashei, hde bur Haluſh bydli a podaj
jemu ſift ſ dobrym poſtrowjenjom wote mnie. Dži
dha něk, mój syno, w Božim mjenje a luby Boh
w njebejekach njech tebi ſwoje žohnovaniye da. Čjzce-
doſtojnemu ſchedzimzej ſo ſ wutrobu podžakujo Michał
ſ wjefelom i ſwojej maczteri domoj džesche. —

II.

Michał ſwojej maczteri nicžo prají njebe, ſo chze
ſo na lěto jako wotrocžk pschistajic̄. Wona bě ſo
hijo teho dla jara roſrudžila, ſo bě jeje dla ſwojeho
miſchtra wopuſhczik a by wjele bóle žaſoſciła, hdy by
ſhoniła, ſto je ſebi něk pschedewſał. Pschi dobrej
ſklađnoſci chzech ſe to ſjewic̄. Takto naſajtra rano
k pucžowanju hotowy k jeje ſožu ſtupi, k njej jenož
rjetny: Luba maczterka, naſz knies farař mje ſ tutym
liſtom do B. ſczele a jeli Boh chze, dha nam to
k ſbožu a k troſtej wupanje. Dži w Božim mjenje,
praji wona, jemu ruku ſlicžo, a wróč ſo ſtrony ſažo
dom. Jego najmłodschi bratr hishcze w kolebzy ležo
ſpasche a ſwojej ſotſje wón porucži, ſo by jeho a lubu
maczterku pěknje wothladała.

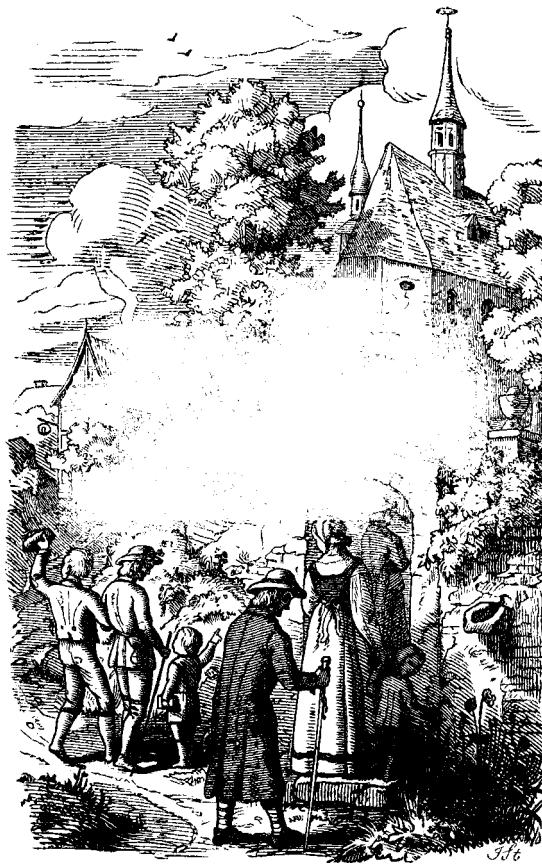
To bě čežek pucž, kotoř njeſtehe Michał cžinicz.
Po dołach a po horach ſo wjefech a hac̄ runje bě

krat rjani a p'kodny, njemóžeshe bo tola m'kody hólz nad tym prawje swježelicz, dokelz starosc a s'rudoba wutrobu tycs'hesche. Jako do wón V. pschintze, jeho ludzo, p'knje swoblekani, sekachu, pschetož b'cse n'jedzela. Wón bo ičh wopraschowajche, hdze bur Halus'k bydli, na čož jemu prajachu, so jeho kublo nimale sto kroczelow daloko wote wón leži a so se swojimi swójbnymi b'rsy pschintze, dokelz kózdu n'jedzeli ke m'shi khodži. Hdzy b'e dale schół, wuhlada bursti dom a bura szameho. Tón runje se swojej žomu a s' d'c'zimi se swojego dwora stupi. B'e to nahladny muž. Wschitzu b'c'hu n'jedzelszny swoblekani a n'ješchu swuje spewaſte knihi w rukomaj a ja nimi d'c'zhe ihedziny d'z'd, bo na iči se pieraj. Na wschitkach b'e widzecz, so b'c'hu bo na nutne kemshenje hotowali. Michal pschi puczu stejo wosta a w jenej ruzi swou czapku a w drugiej list d'zerzesche. Jako b'e burej a jeho ludzom poniznje „poimaj Bóh“ prajit, wschitzu, woszbeje d'c'zji na n'jeho s'pscheczelnym wobliczom hladachu. A jako jim zuſy m'lodzenz rofestaja, so je wot fararja se S. poſtlany, jemu bur pscheczelnje wotmolwi, hdzy b'e priedy jemu podatly list do dybsaka tykny: Po kemshach dyrbis'k wschitko dalshe shonich, bjes tym m'z'ezch do mojego doma hicz abo tez žobu ke m'shi pschintz, kaž d'c'zch! Michalej b'e styskno wokoło wutroby a wón žadashe ſebi troſt a m'er, tak so radu žobu do Božego domu d'c'zhe. Teho bo n'jeſe kaž, pschetož rjane pređowanje, kotrež tudy b'c'hesche, jeho m'z'ezje woszhejwesche. S' troſtom a s' nowej khrobloscju wutrowanym wón sa burom a jeho swójbnymi po kemshach do ičh wobydlenja d'c'zhe, hdzej jeho s'pscheczelnje witachu. Wobjeduj pola našu, rjeknu bur Halus'k, a czakaj, hacž n'jeſnym list s' wotmolwienjom sa lubeho knjesa fararja fejtaj. Na to wón do swuje ſadnje ſtuiciki d'c'zhe. Burowa pak i Michalej praji: Dži a wohladaj ſebi naſhe hródze a naſhu ſahrodu; hdzy budze wobjed hotowy, cze wołacz dam. Dwaj p'knaj hólzaj pak bo i njemu pschintzniſtaj a jeho sa ruzi pschimajo jemu w'cho polaſaſtaj, rjane kruwy a ičh m'kody c'zelatka,

ſchwärne konje s' ičh ſrebzami, tuczne ſwinje s' ičh proſtatami a wjedzestaj jeho po ſahdowej ſahrodze wokoło kaž tez tam, hdzej b'c'htaj wonaj ſama buny a hróh plahowaloj a hdzej naliki s' druhim r'zic'zam naſadzane ſtejachu. Po časzu pschibęza d'zowta a wſchitkach k wobjedu wołajche. Michal bu najpscheczelniſchuo niſhowany ſobu jescz a te dobre n'jedzelske kufsi jemu wuhjernje ſłodzachu.

Po wobjedze, hdzy b'e hoſpodař blido wuprōsnila, praji Halus'k:

Mój žyno, ja tebie tu dleje ſadzjerzowac' n'jeham; wjmi tutón list, kotryž ſym piſał, a tutu moſhniczku s' pjenjeſam a pschepodaj wobojce twojemu knjesej fararzej. Ja tebi to dowérju, dokelz ſebi myſzlu, so by pěkný hólz; praj twoje maczery wjèle dobreho, so ſa psches m'ru ſtarac' a ſudziec' n'jeſmē, pschetož tón je h'ſc'he žiwy, ſiž lilije na polach wođewa a ptac'ki pod n'jeſzam ſeſzowi. K temu jemu burowé brěmjeſčko žobu da, do kotreho b'e wjchelaku zyrobu jako daſa macz a d'c'zji ſawalita. S' wutrobnym podžaklowanym Michal tuthym dobrociwym ludzom božemje prajo bo na dompučz poda. M'era połna b'c'he drje jeho duscha, hacž runje niž prawje wjeſela. Wón bo nadzijesche, so ſebi jeho tucz pobožni a yekni ludzo jako wotročka pschiftaja a woprawdze, to by bo jemu najlepje lubito. Pschede wschitkim pak bo jemu to lubiesche, so k pjenjeſam pschintze, s' kotreym iž b'e jemu ſkladnoſz a móznota ſkicena, lubej thorej maczery

položenie pschihotowac' a ſotru a małeho bratſka wobſtarac'. Prěnje, ſchtóž c'zjnesche, jako b'c'he bo dom wrócił, b'e to, so na faru d'c'zhe a tam list a pjenjeſr woteda. Jako b'e knjes duchowny list bura Halus'ko pscheczitał, bo jeho wobliczo ſmějkotaſche a po khwili wón rjekny: Wono tak n'jeſe, kaž by ſebi žadał, ale wono je dobre; ja egi nicžo dalec prajic' njemóžu, ale n'jeboj bo a w'et mojim ſłowam, so wschitko derje p'ondze. Pschi tym do moſhniczki pschimajo Michalej n'jeſto pjenjeſ dari a i temu pschiftaj: Hdzy je to wudate, dha pschintz ſažo ke mui, twojeſ maczery pak

wyjedaj, sztoż bym tebi prajł, a dyrbiala wona bōle
pricż, dha powies mi to. Michał njemóžsze wu-
pacż, szto ma to wsichtko na ſebi, dżeshe pak spokoju
Wohu ſo dżakujo dom.

III.

Nekotre měszaz̄i bēchu ſo minyła. Michałowa macz̄
druhdy ſtrowiſča, druhy ſaſo hubjeiſča. Wiele
wó bē ſo ſary k njej dojneſte. Nasyma ſo
jeſeſhe; dny buchu krótſhe. Symu wetr djeſeſhe,
ylorzy, baczomu a ſkłowronic̄ki ſo na pucz̄ do połod-
hých krajinow podachu. S maczerju ſo po ſdaczu
lepsichowashe — haj! po ſdaczu, pschetož lekar derje
djeſeſhe, szto ma to na ſebi. W tym čaſzu rjany
rſli woſycež pschi durjach kheki ſasta a bur Haluſh
iſtwy ſtupi. Za dyrbju ſo ſam pschewwiedeſc̄, tak
wam tu dže, rjeknu wón, pschetož ja doſho žanu
wjeſeſes knjes duchownieho doſtar njeſkym. To
wulke wjeſele ſa khoru macz̄ kaž ſa Michała,
wojeho lubeho dobroczela widzeč. Michał, praji
on, mój kóni njeha ſtejeſc̄, jędz ty ſ nim do korezmu,
upſtehni jeho na poł hodžinku a daj jemu walečk
na, ktryž we woſycežu ſeži. Radu Michał to mu-
jeſeſte, sztož jemu bur kaſashe. Hanka, jeho ſotra,
je ſwojim malym bratſikom nehdze do wý ſchla a
t bē bur Haluſh ſ khorej maczerju ſamlutku w domje.
Bón doſho a wiele ſ njej ręcjeſhe a to je dyrbialo
imi wutrobu wulzy jara troſhtowac̄ a woſchewic̄. —

Sa poł hodžinu wróci ſo Haluſh do korezmu,
piež Michał konje runje wodu k pieczę dawashe.
Kój paſhole, rjeknu wón k njemu, moje džeczi mają
o tebi žadanje; ja bym to twojej maczeri prajł a wona
mu niežo napſchęciwo nima, ſo ſo ſo mnui wjeſeſt.
eli ſo maſh lóſh, dha khwataj, ſo ſo domach ſwoble-
ſh, ja ſapſhahnu a po tebie pschiſiedu. Michał
jeſezeleny dom bējeſeſhe a ſwoju maczerku ſwjeſelenu
anaka, kaž to doſho njebē bylo. Dokelž bē wona
tym psches jene, sztož bur Haluſh ſebi žadashe,
tlo njetrajeſche, ſo bē ſo ſwoje lepsiche ſuktne ſwoboleſh.
Igi tym bē macz̄ ſ wutrobuje pscheczelniswoſc̄ju jemu
ſchiladowała a jako jej wón pschi wotſalenju ruku
osticzi, jemu wona ſe ſylſami we woſzomaj prajeſeſhe:
Rój bym, mi je ſo dženja psches wopryt bura Haluſhha
ulke wjeſele ſtało; dženja bym ja naſhoniła, tak luby
bóh ani mje ani moje džeczi w ſwojej dobroczeliwoſc̄ji
opuschęcičz noſhze. Duž dži a khwataj, pschetož ja
wyschu, jo burowy kóni warkach psched kheju haruje a
jejež njeha. Michał by naſradljo tu woſtał, pschetož
jež ſo jemu ſdaſhe khorischa a ſlabicha bycž, dyžli
by předy, ale na jeje wabjenje wón tola djeſeſhe a
o ſ burrom precz wjeſeſhe.

Bóhſy po tym ſo macz̄ do koža lehny a hdyž bē
w hodžina minyła, jejna khoroſc̄ a ſlaboſc̄ tak móżnije

pschiberashe, ſo Hanka po lekarja bējeſeſhe. Nóż pſchińdze
a khora macz̄ ſebi žadashe, ſo by tón mały ſynek, kig
w kolebzy ſpashe, ſo k njej do koža lehny, pſchi
ktrymž Hanka ſ płaczom na kolenach leżeſhe. Na to
ſzwata cžiſhina po iſtwe naſtawashe. Khora bē do
ſpanja ſapadnyła, jejna ſynek jež k boku ſmierom drēmaſhe
a Hanka ſama bē wuſnyła. Hijo ſtōnčzlo ſwoje ſwetle
pruhi do iſtwe ſczeleſhe, jako mały hółz wotueſi a po
maczeri woſashe. Jejne wucho pał jeho lubosny hółz nje-
ſluſheshe a jejnej wóczzy ſo po nim njeroshlaſadowashe, ſchetož wonej bēſtej ſo ſandželilej na węczne. Hanka
je ſwojego ſpanja poſkoczi, ſo by to džeczo ſmierowala
a ſo by maczerny wotpočink ſo njeſtajyl. Ta pak
lejeſhe w merje, ktryž žadyn ſenſki njemēr wiazy
ſkaſycz njemože. Szto móže ſapſhijecž žałoszeſenje a
plakanie wboheje holzy, jako ſo dohlada, ſo je luba
maczerka njeboha.

Michał ſo pola Haluſhę ſwjeſashe a dokež ſebi
ſtajne poroſi cžinjeſhe, ſo bē khoru macz̄ wopuſhczil,
dha proſheſhe, ſo móhł ſaſo dom hicž. Nano ſahe
tu wón ſaſo bē a hijo ſ daloka widjeſeſhe naſtrózaj
woſna kheje wotſinjene, ſo zyle woblednjem do njeje
ſaſtupujo ſawola: Hanka, szto macz̄ cžini? Ta pak
jenož ſ porſtom na ſmierſtne kožo poſkowashe a wiſhitzu
tſju pschi nim na kolenu padzechu a horze ſylſy ſelenja
pschelivachu.

Michał na faru khwatashe a wſho wupowjeda, sztož
bē ſo džen předy mělo. Wón ſebi ſ nowa cžejki
porok ſ teho cžinjeſhe, ſo njebē domach woſtał a pschi
wotemreču ſwojeſe ſubowaneje macz̄erki pódla był.
Tón ſchędžiwy knjes pał jeho troſhtowashe prajo: To
wy džeczi wo ſwoju macz̄ ſzelicze, to wam ſa ſto njebjeru;
pschetož wona bē pobožna duscha. Ale ſa jene
Boha Wotza w njebjeſach khwalcze, wón je ju ſches
wopryt Haluſhha na naſtrjetiſho troſhtowal. Sztož je
wón macz̄erki prajł, to ja wiſhitzo wém a wy jo poſdžiſho
ſhonicze.

Na tſeczi džen bu macz̄ poſrjebania. Bur Haluſh,
kotremuž bē ſo powjeſeſz wo wumreču a poſrjebie
dała, bē na pschewodzenie pschischtol. Džeczi, praji
wón, jako ſo ſ poſrjebiſtſc̄za wróciſch, moje džeczi,
njepłaczeſhe, ja bym waſhej macz̄erki ſlubit, ſo budu ſo
ſa maſh ſtarac̄, a ja džu ſlowo džerzeſh. Tý, Michał,
ſo jutſje k twojemu miſtceři do města wróciſh, ſo by
týſcherſtwo dale wulkny; tebie, moja Hanka, ſ twojim
malym bratſikom ja ſ ſebi woſmu; ſrjadujeſe wſho,
sztož waſhe wěžy tu naſtupa, knjes duchowny wam
pschi tym ſ dobrej radu poſtuži.

Džen poſdžiſho bē Michał ſaſo w měſeſe pola
ſwojego miſttra a dželaſhe tam pilnje w jeho týſcherſtej
iſtwe. Bur Haluſh bē jemu dobrý kaž nau bynej a
ſo we wſhem ſa njeho ſtarashe. Hdyž bē Michał
wuwukny, wuhotowa jeho dobroczinu bur ſe wſhem,

so mōjeſche do zufby puczo-
wac̄ a ſo wudokonjec̄.
Hanka pak a jeje mały
bratſki buſhtaj w Haluſho-
wym domje jako džec̄i
džerzanej a k wſhemu dobremu wotczehnjenej. — Schtož
be bur Haluſh jich maczeri na jejnym ſmjerzonym ložu
prajit, to džec̄i njeſhonichu. —

IV.

Leta beſgu ſo bjes tym minyłe, jako Michał, kiž w zufbie pschebywaſche, wot bura Haluſha liſt doſta, w kotrejnyz tón piſaſche: Pschindz k nam dom a to na kwaſ, kotrež budze twoja ſotra ſwjeſcieſ; wona ſměje na ſwoim wózomadwazetym narodnym dniu ſwoj werowanski dzen. Haluſh njeniſzy, w kotrehož domje be Hana jako jeho džonka džerzana a wotczehnjena byla, be ju na pekneho bura wo wſzy wudal a jako ſwerny ſeitwar ju ſe wſhem potrebnym wuhotował.

Michał na tute pschezelniwe pscheproſhenje na poſtajenym dniu pschindze a wſchitzu jeho ſ wjeſteſoſču witachu. Pschetoz po napohladze bē wón ſtrowy a

rjany młodgenz a bē peknje ſwoblekanu. Tež to bē dobre ſwēdzenje pekneho ſadzerzenja, ſo ſ proſnej ruku ujeſchindze, ale ſo mōjeſche ſo ſ nekaſkim ſamōjenjom, kotrež bē ſebi na-
lutował, jako duſchny ſriadny czlowiek wu-
polasacz. Kiel ſo wón wjeſleſche, hdyž ſwoju ſotru wuhlada, kotrež kcejeſche jako rjana róža, a kiel jemu to derje czinjeſche, jako jeho mały bratr jemu napſheczivo ſloczi, kiž be po czele a po duſchi w Haluſhce domje pod ſwernym wobkežbowanym tutych dobrociwnych czlowiekow jako pekny hólz narostł a jemu ſ lutym ſwjeſelenjom powjedaſche, ſo jutry do ſchule pónidze.

Jako bē kwaſ nimo a Hana, ta nowa hospoſa, ſo ſe ſwojimi mužom na ſwoje ſublo pschebydlita, bydlesche Michał pola njeje jako hoſcz. Njedzelu po kwaſu besche Haluſh ſe ſwojej żoni a ſe ſwojimi džec̄ini k młodymaj mandzelskimaj na wopytanje pschischoł. Boni ſu wſchitzu ſa blido ſyñyku a młoda hospoſa nanožy, ſchtož mejeſche, ſo by lubykh hoſczow po možnoſći wokſhewiała. Bu wo tym a druhim reczane a Michał dyrbjeſche powjedač, ſchtož be w zufbie widził a naſhoutil. Ma-
pozleſk pschindze recz tež na to, ſchtož te tſi džec̄i naſbole hnueſche, na khorosz a ſmierzcz lubowaneje maczerie a na wſchitko, ſchtož besche ſo tehdy ſtało. Hana pschi tym wiele ſyñow pscheliwaſche a Michałej ſo wutroba móznie horjeſche w dzakownym dopomijeczu na to, ſchtož be Haluſh jim dobreho czinił. Ja mam njeſto na wutrobje, prajesche wón k Haluſhei, a njemóžu ſo dleje ſdzerzec̄, ſo njebych to wurečzał. Wy ſeze nam tejko luboſče a dobrociwosze wopokaſali — prajesze nam,

ſchto je waſ k temu wabiło. Hdyž je jedynu młodny, dha jedyn na wſho prawje ſedzbu nima. W zufbie pak, hdyž ſyñ jow a tam puczował a pschebywał, je mi wiele króć do myſlow pschischoł, ſchtož ſeze naſhej maczeri a nam, jeje džec̄om, czinili. Ja ſo węczynje teho roſreczowanja dopomijui, kotrež ſeze ſi maczerju dzeni prjedy jeje ſmierzce meli. Sabycz to njemóžu, kaſli mer a poſož po tym luba khora mejeſche, ſo je ſi połnym dowerenjem ſe ſiwiſenja wuegahmcy móhla. Naſch luby knies duchowny je mi ſhubil, ſo junnu wſchitko ſhoniſu, a jako ſo nett tydzeni ſi zufby wrózich, besche moje wotpohladanie, jeho wopytač a ſo ſa tym prashecz. Ale k mojej ſrudobje njemóžach ſi nim reczec̄, pschetoz wón je ſwój paſtyrſki ſiſ ſložiſ a wotpočjuje mērnje w rowje. Jego ſmilna wutroba je ſaſtała bic̄ a jeho ert je woneſił. Tego dla ſo netko na waſ, luby nano, pschetoz kaž ſwerny nan ſeze ſo po nami

horje brali, s proſtwu wobrocžam, praſeze nam, čoho dla ſeſe runje nam tjoſom ſyrotam, mi a mojej ſotſje a mojemi bratſtej, taſku luboſcz a dobrotu wopokaſali. Hijo dawno mějach myſkle, wam piſacž a wo to proſhez, ſo byſheče mi to woſjewili, njewiedzach paſ, hacž budže wam to prawje. Nět paſ, hdyz ſym tu w pſheczelnym towarſtwie ſhromadzenii, nět, hdzeſ ſeſe ſi nowa mojej ſubej ſotſje taſku wulku dobrotu a luboſcz wo-

poſasali, nět waſ, luby ſloty nano, wutrobuje proſhu, powiedaſeze nam, ſchto je waſ hnuſo, runje naſ ſtjoſ tak ſaſtarac̄, kaž ſeſe to činiſi. Tu dyrbis tola někajſka woſebna wina byſ, to ſebi wutrečec̄ njeſdam.

Kaſo bě Michal to a wjele druheho wutrečat, ſchtož wo horzej džakownoſczi ſwēdzech, kotař ſo w jeho wutrobie horjeſche, wotmolwi Haluſh: Njeręczec̄ wjele wot džaka, kiz by mi ſluſhaſ, ale džakujeſe ſo najbole lubemi Bohu w njebieſach, kiz člownſte wutroby wodzi jako wodowe reki. Poſluchajec̄ khwilku na minje, ja chzu wam wſchitko wupowiedac̄. Ja běch hifcze loſy a lohzy ſmyſleñ ſaſhoł, jako mějach někajſkeje wězy dla do waſheje narodneje wſy hič. Hdyz běch wſchitko po pichlaſni mojego nana wobſtaral, podach ſo ſaſho dom. Runje na kónzu wſy mala khezka ſtejeſche a hdyz pola ujeſe nimo džech, ujiž — he to knjeſe kantor — ſi ujeſe wuſlocž a ſo na minje wobrocži praſo: Luby pſheczelko, ſtup wſchaf tola na wokomik ſobu nuts. Tu ſo nuſna kſhezeniza džerži, a my zaueho kmótra nimamy; tón, kiz bě pſheproſhem, ujeſe pichlaſhol. Džec̄ je tak ſlabe, ſo ſo bojimy, ſo rucze ſemrje. Deho mac̄ žaſoſci a ſebi wutrobnje žada, ſo by prjedy wuſhezenie bylo. Mi to prawje ujeſe; tola paſ ſobu

nuts džech a buſh kmótr khoreho džesčza. Hnydom po ſwյatej kſhezenizy ſo wotſalich. Ale pſchi tym ſym něſhto prawje njepraweho a hroſneho wobeſhol. Hdyz buſh ſo tym prafhamy, ſchto ſym, dha ſym wopacžne mjenio praſil, kotrež bu do zyckwinskih kniſhom ſapiſane. Da ſebi myſlach, ſo ſym něſhto prawje mudreho ſeſinii a ſo nad tym ſwjeſelih. Pſhetoz ja wiſzach, ſo bě tu wulka khudoba, a ſo bojach, ſo mohlo džec̄o, jeli ſiwe woftanje, ſo ſa minu prafhez a ſo bych niſowany byl, ſo ja nje starac̄ a jemu pjenjeſ a druhe wězy daric̄.

Zyla wěz bě mi ſi čaſhom ſi myſlow pſhijchla. Jenož hdyz běch ženjemy a moje prěnje džec̄o dyrbjeſche ſwյatu kſhezenizu doſtač, ſo ſaſho na nju dopomnich. Tehdy cjujach, ſchto to rěka, kmótsic̄. Š najhlubſcheje wutroby ſdychowach: O Božo, daj, ſo bych už kmótsja, kotrež ſym ſebi ſa moje džec̄o wuſwolil, dyrbjal ja abo moja žona wumrječ, nanowe abo mac̄erne město pola njeho ſaſtupili. Hdyz paſ ſo tak modlach, ſo žahadlo pſches moju dushu drjeſche, jako by mi ſnuteſlowy hōſ praſil: hlaſ! ty ſy junu ſwյate ſaſtojiſtvo kmótsjenja wotſwyczil, teho dla ſo tež twojemu džesčezu tak pónđe, ſo jemu nictó w duchu a wo prawdze kmótr njebudze. Pſchi kſhezisnach, hdzeſ ſo wſchitzy ſawjeſelichu, ſedzach ja hacž do ſmjerze wutroby, pſhetoz moj hřech mie w ſwēdomnju kaſaſhe. Nasajtra ſo na pucž do waſheje narodneje wſy podach, ſo bych ſo wobhonyal, hacž je tamne džec̄o ſiwe abo morwe. Knjeſej duchowemu ſwoju winu wuſnach a bu mi wot njeho praſene, ſo je džec̄o hifcze pſchi ſiwejenju a zyle ſtrowe. Tehdy ſeſinich to polubjenje, ſo chzu ſo po nim horje brac̄, jeli budže to niſne, a junu tu hroſnoſcz narunac̄, kotrež běch jako jeho kmótr wobeſhol. Da wiſz, ſo nětak wuhodac̄, ſchto ma to na ſebi. Ty, Michale, běſche to džec̄o, kotreñ ſym kmótr byl. Štysheſcheje dha nět tež, ſchto ſym činiſi. Knjeſe duchowny mi wotradzefche a wobaraſche, ſo na měſcie, kaž to pſchi předuč ſchyh, k wam njenidzeh ſo ſwojeje ſloſceje wuſnac̄ a wam moju pomoz poſkic̄. Woczaſtneče, tak mi wón radjeſche, hacž waſha pomoz trébna njebudze, a potom wopokaſeze ſo temu džesčezu jako ſwērny kmóti. Njeſch tón hōſ pod Božim ſchitom roſcze a hacž runje je khudy, mohlo jemu tola nětko ſchodzič, hdyz na doho ſhoni, jo ma bohateho kmótra. Hdyz budže wjetſhi a jeho khorowata mac̄ wumrje, potom, Haluſh, dam wam k wiedzenju, na kajfe waſhniſe mohli ſo ja njeho ſtarac̄. Nět drje ſa tym pſhijndzec̄, moje džec̄i, ſchto je tón ſiſt na ſebi měl, kotrež ty, Michale, junu wot knjeſe fararja ſe mni pſchinjeſe a tón, kotrež ſym ja jemu piſat. Nět drje ſa tym pſhijndzec̄, ſchto ſym ſi waſhej mac̄erju króſko předy jeſe wotemrečza poſrečat. Kaſ bě wona ſtroſhna a wjeſela, jako jej pſched Bohom wſchewodomnym to polubjenje činjach, ſo chzu po jeſe ſmjerze niž jenož tebi, Michale, ſwērny

kmótr býcz, ale ho tež sa twoju fotru a sa twojego maleho bratra kaž nan staracž.

Hana swoje wobliczo w schórzuču kryjeſche a Michalej kysly po lizomaj ronjaču.

Wot teho čaſza ſem, praji Haluſčez nan, ſym kmótsjenje jako ſwiatu křeſćijanskemu naležnoſcž wyžko wažil. Džecaz džeczem ſym hacž dotal kmótr był a jeli ſo mi Boh pomha, chzu ſo ſa wſchitke kaž nan staracž, hdyž budze niſne, dla Jeſom Chrysta, mojego ſvožnika.

Po tutych ſłowach wón Michalej a Hanie ruku ſkiczeſche a jeju bratr ſo ſi njemu cíſiczeſche jeho ſi džecazym ſmekotanjom wokoshejo. Na to wón ipěſčne poſtaný prajíz: Hana, nětk dojedz naſ do twojego ſahrody. Tam woni we wjeſtej hjeſadze hromadze ſedzachu, doniž ſo ſlonečko ſa horami khowaſche.

V.

Dwazeſci lét po tym, ſhtož je ſo předy powjedało, bě ſo w tutej wfy wjele pſhemeniſlo. Starí a młodži běch ſemrjeli a wſchudzom nowe twarjenja ſtejachu. Wulki woheň bě tu był a bohatym buram kaž khusnym khejkarijam wulku ſchłodu nacžinil. Sserjedz wfy ſtejſche nowonatwarjem hofczenz, kotremuž běchu w předawſkich čaſzach koreczma řekali, a pôdla njeho bě ſchwarna ſahroda ſ blidami a ſawlami, ſ kotrejž ſo rjamy roſhlad poſkieſche. Tu jedyn džen pſchedzenak ſedzecze, kiz husto ſwojego pſchedzena dla do hornich wñow puczowaſche. Šenjeni koreczmarka pſchinjeſche, ſhtož bě ſebi wón ſkaſał: khléb, butru a twarožk a karanczk bruneho piwa. Šuba žónka, praji pſchedzenak ſi njej, macze kuf ſhwile, mi na jette praſhenje wotmoſtvič? Wy wěſcze, ſo ja husto pſches waſku wjeſz pnižnju; duž ſym tu wjele krócz ſchěźiweho mužika wohlaſał, kiz kózdy ras pſched durjemi druheje kheže ſedzi. Wón je derje zwobleſany a mo mleč wjeſte wobliczo a taſte někajte woſebite waſchnje, ſo jeho ſa proſherja džerjeſc němožu, ani ſa taſteho, kiz w gmejnje wokoło dže a dženha pola teho, iutſje pola druheho wobjed doſtanje. Prajeſe mi, wo to waſ proſhu, ſhto tón ſchědiwz je a kaſ to pſchinidze, ſo ſo wón nětk tu a potom druhdze ſadzerji.

Kubý Božičko, rjeknu ta žona a ſydzę ſo na ſtolsz pola blida, wy jenicki njeſſeſe, kiz ſo ſa tutym mužikom praſha. Hizo někotremu je ſo jeho waſhniczko džiwne ſeſdało a ja ſynt husto wo tym roſprawu dacž dyrbjaſa. Ja pak to lubjerad činju, pſchetož to wutrobu hnuje, ſhtož je tutón muž wuwiedt a kaſtu luboſcz wón wſchudzom wužiwa. Schłoda jenož, ſo dyrbju wam to ſ krotka wupowjedacz, pſchetož ja wjele ſhwile nimam, nutſka w kuchini wjele džela na mnje čaka. Duž poſluhajcze! Tón ſtary mužik běſche něhdy bohaty bur a wobſedzeſche dom a dwór, roli a ſkót, žonu a džeczi. Wón mějeſche

ti džeczi a wýſhe tcho džecaz móto, kotreymž bě kmótr był. To je mało, pſchetož druhy bohaczi ludžo maju husto tſizeſci a wjazy tajlich móto, kaž je wam wědomne. Ale kmótsjenje běſche jemu wulzy wažna wěz; wón ſa ſwiatu pſchiſluſhnoſcž džerjeſche, pſchi tutych ſwojich mótkach, jeli muſne, narowe a maczeſne město ſaſtupicž a ſo ſa nich w křeſćijanskej luboſczi staracž. Pola ſchyrjoſch wot tutych džecaz to trébne njebe, pſchetož dwaj wobkhowaſtaj ſwojich ſtarſich a dwaj ſahe wumrjeſtaj. Schěſz druhim by ſo hribjenje ſchlo, hdyž jím wón ſi radze a ſi pomozy był njeby. Zeho ſamōženje bě wulke a jeho burske ſubko a hoſpođarjenje tak požuhowane, ſo by ſebi pjenjeſhy na pjenjeſhy nahromadziež móhł, hdy by ſi kmótsjenjom jo tak lohko wſaſ kaž druhy ludžo. Cži wſhak, tak dotho hacž ſu ſtarſchi živi, we wěſtých čaſzach ſwojim mótkam rjane wězny darja, hdyž pak ſtaſ ſo nan a macz minykoj, ani wocži ani wuſhi ani žann wutrobu wjazy ſa nich nimaja. Boh stareho Haluſcha mile žohnowaſche, ſo jemu na niežim njeſpobrahimowſche. Tu bu wón wot wohnjoweho njeſboža potrjeheny a ſi temu ſo wſchelake druhe njeſboža pſchida. Pſches někajti mór jemu jeho ſkót padže; jeho ſynaſ a jeho džownka wumrjeſhu a tež jeho žona pſchinidze na mary. Wón ſamutki tu na ſwěcze w ſwojich wýſkolicz lětach pſchi ſi wjivenju woſta. Tehdy wón ſwoje ſbytke ſamōženje bjes ſwojich mótkow a jich džeczi roſdželi a ſi tym je ſebi wjele ſubnych džeczi dobył, kotrež jemu nan ſkaſał. Kózdy dže jeho pſchi ſebi měcz a jeho wohlaſacz, a wſchitzy, kotsiž maju ſo jako bratſia a ſotry bjes ſobu lubo, bydu ſo ſi luboſcze ſi nanej ſkoru do ſwady a njejednoſty ſapletli, hdyž njeby ſchědiwz muž na poſzledu wučniu, ſo dže po rjeđeze pola kózdeho wěſty čaſz bydlicz. Tak je to hizo wjele lét, ſo ſo jedyn měhaz tu, druhi ſaſo tam ſadzerji a wſchudzom jemu wot wutrobieje džakownoſcze wabjeni jeho starobu pořejiſhieč phtaju. Bohlejeſe, rjeknu koreczmarka a poſtaný, ſo by do kuchinje ſhwataſa, tam widžicze, ſo tyczeſti miſčte Michał ſe ſwojej ſotri teho lubeho nana ſi ſebi dom wjedzetaj, pſchetož tymaj je ſo wón jako najluboſniſhi pomožnik w jeju młodych lětach wopokaſał. To ſu hisheje džeczi! —

To pak tež je nan a křeſćijan, kotremuž wſha čjeſe ſluſha, pſchitſtaj pſchedzenak. — Po pucžu pſchedzenak ſi myſlow njeſpichniu, ſhtož bě tu widział a ſyjihal, a we nim ſo pſchedewſacze wobtwerdži: To chzu do protyki ſtajicž, ſo bydu ſebi to naſhi ſubi Sserjio jako dobrý pſchikkad ſlužicž dali a po tym činili. Pſchetož někotrykuli njeſe, ſhto ma kmótsjenje na ſebi, a ſo to njeđoſaha, někajti pjenjeſny dar do kmótsjazehu liſta ſapoſložicž a ſawjaſacž, ale ſo dže ſi temu tež luboſez pſchiwdata bycz. —

Teho dla wy, kotsiž ſeže jako ſwědkojo ſwiatoho ſakramenta křeſćenizy pſcheproſcheni, njeſapomincze to,

sztoż ſo wam kózdy ras pola dupy pſchipowjeda: Lubi kmótſja, ſo ſ kſcheczijanskie luboſcze wo tuto džeczo pſched Bohom starajo, džyli wy jo niž jenož knejſej Khrystuſzej ſ waschim dobroproſchenjom pſchinjeſz, ſo by jo do ſwojego huadneho a ſbózneho kraleſtwia pſchijat, ale tež wjele je nad wami, ſo by ſo w boha-voſczi, počeziwoſczi a w napominanju k temu knejſej wotcezahylo a ſo na naſhu drohu wěru natwarilo. Wopomnūce to ſwēru a cžinje ſo tym!

Roshlad w ſwēcze.

Hdyž džemym ſo w ſwēcze roſhladowacz, dha ſo nam kſlužha najprjódzy do němſkeho khežorſtwa ſtupicz. Tuto jako mózna ſtraž ſrjedž Europy ſteji a nad tym wachuje, ſo by ſloty mér woftal. W Barlinje w rukomaj khežora a jeho kanzlerja wjercha Bismarck w něčiſkim čazhu wulka móz leži a wot njeju ſrjadowanje wſchitkých ſwētých naſežnoſcze wotwizuje. Do Barlina teho dla ſe wſchich lónzow Europy wotpóſlanzy pſchihadzeja, ſo bydu ſi khežoram a ſ Bismarkom radu ſkadowali. Do Barlina ſu woczi wſchitkých krajow a ludow wobro-ćene. Tež my ſo najprjedy tam podajmy!

Wulka hnada je ſo khežorej Wylemej wot Boha doftala. Wón ſteji na proſy ſwojego džewiecždzeſtatho ſleta a wužiwa dobru čerſtvoſc dzucha a ſtrovoſc cžela.

64 ſtary bu wón ſ kralom w Pruskej, 74 ſtaremu bu jemu khežorska króna na hłowu ſtajena. Woboje wyſkote ſa-ſtointwo je ſ wulkej mudro-ſezu a ſwērnoſczi ſaſtupil. A tež něk hiſcheze wón ſe wſchej wuſtjoſczi ſwoju kralowſku a khežorskú kſlužbu ſaſtara. Hdyž wyſkozy knježa a druhý lindžo do tajſich ſtupja, w kotrychž wón ſteji, dha ſu ſ wjetſcha nufowanu, ſtaroſeze a ſlaboſeze dla ſo k měrej kñyjeſz a febi wotpočink po- pſchecz. Laboremus, to rěka dželajmy — to nam pſchi- kſlužha, jemu ſtary romſki khežor praji — a po tym tež khežor Wylem cžini. Wón ruzy do klina njepoloži, ale rano ſahe ſ koža ſtanje a ſam ſo nuſne naſežnoſcze kraja a khežorſtwa ſarjaduje abo ſe ſwojimi pomozniſtami jich dla wuradzuje a je ros- rečzuje. Woſebje jemu wójſto

a wojerſke wězy naleža a jich dla ſo wón žaneje prózy njeboji. Dokelž jemu wyſokich ſet dla wotpufčenje njeje, na konju jehac̄, dha ſo do woſa kñyje a k ma- növram podawa, hdięž runje ſu, pak w bliſkoſci Barlina abo kaž ſetka daloko wot tam pola Straßburga w Elſaku. Ieho ſetkarjo jemu taſke wobdzelenje na ſprózniwych puczowanjach ſakac̄ ſphytuja, ale wón ſo njeda wotdžerječ. Iako mějeſthe ſo loni ponnik Wylema I. w Barlinje poſhweczieč, dha jemu radzachu, ſo by, dokelž bě dleſki cžaſh khorowaty był a khetro hroſne wjedru naſtało, domach woftal abo ſo k naj- mjeiſhemu do ſamkujeneho woſa kñyly. Wón pak wotmoſwi: Tak doſho hac̄ može pruſki kral ſtejcz, njezmě pſchi tojſej ſwiedzenſkej ſklađnoſczi we woſu ſedječ; a jeli wumru, dha w mojej kſlužbje wumru. K temu pak wón to druhe njeſakomđzi, ſhotož kſcheczijanej pſchihluſha, mjenujzy to: oremus, t. r. ſpewajmy a modlmy ſo. Iako duchowniſtvo dwórskeje zytkwe jemu k novemu ſetu ſbože pſchecjeho, rjekny wón: Mój njebohi bratr je prajík: Za a mój dom džemym temu knejſej kſlužic̄; pſchi tym tež ja wostanu. A pſchi druhej taſkej ſklađnoſczi wón praji: Bohu ſamemu budž cžecz, a Jeſuš Khrystuſ budž naſh pomozniſt, to dyrbí moje werywusnacze woftac̄ hac̄ do mojeje ſmjerze. Derje ludej, kotrehož kralojo ſu pobožni a fromni! — Džewiecžawoſkomđzeſac̄ ſet ſtary je tuton khežor — to

je hnada — a ſtaroſc njeje mała, kotruž jemu jeho wyſkole powołanje pſchihotuje. Pſchetož jeho prjowanju wo ſbože kraja a khežorſtwa ſo wot wſchela- kich ſtronow ſle njepſcheczelske možy napſcheczivoſtaja. Lohko to nihdyn njeje w njemernych žolmach cžaſha kóz tak wjescz, ſo ſo njeſkaſy. Wón pak ma dobreho pomozniſta, ſwo- jeho kanzlerja Bismarka, kij w ſelesnej ruzi prawidlo džerži a ſo pſches ničio molic̄ njeda w tym, ſo by mér woftal. Haj! teho mžemym ſo derje nadžijecz, ſo, tak doſho hac̄ khežor Wylem žiwenje wob- khowa, lohzy žana wójna nje- naſtanje. Temu, temu ſhodži- wemu knejſej, ſo wěſce njecha hiſcheze junkrōz ſwoje wójſko do bitwov wſchewodječ a Bismark nimu myſle, koſce ſwō- jich pomorſkih woſakow, kaž je prajík, na někajſke lohke waſhni do ſtrachotow ſmjerze

Khežor Wylem a jeho potomniſy.

dowięcej. Teho dla daj Bóh woběmaj hiszczęze dołhe žiwjenje, so by dołho mér woſtał! To je węcze wschitlich wutrobne pſhęcze.

Khézora pał je Bóh kaž po częle tak po duschi a tež w drugim nastupanju bohacze pożohnował. Kajke ſboże a wjehęle wón tola w swojej kwojbje wužiwa. — Žako nan móže ſo wjehelicž na ſtrowoſci a na ſtukowanju swojego kyna, krónprynza Biedricha. Teho džęciž ſo teho runja we wschitlich ſchtukach jako pěne ſadžerža. Tuteho najſtarſhi kyn prynz Wylem wschudzom dobru kħwalbu wužiwa. Wón je Ŝenjem ſe ſchleswig-holſteinskej prynzeſymu, kotař ſo jako pſchitoſna a ponizna hoſpoſa wulzy jara kħwali. Ta je hižo tſjoch kynow porodžila, tak ſo je khézor niz jenož džed, ale tež wulki džed. — Wschiſty pał, khézor a jeho zyla kwojba, ſu němſkemu kaž tež naſhemu ſerbſkemu ludej jako dobro wobębnu pſhiliad, po kótrymž dyrbjeli tež my ſwoje domjaze žiwjenje wjescz we wschej pözcjiwoſci a pobožnoſci Bohu
kčeszczi a ſebi ſamym k ſbožu! —

Wſchudzom ſo taſte ſbože w kralowſkich hrodach njenamaka. Njemožecze ſo dopomnicž, ſhco je ſo ſańdžene ſhwatki w Bajerskej podało? Tam bē w lécze 1864 młody prynz Ludwik II., wózomnacze ſet ſtary, na kralowſki trón ſtupiſ. Wón ſo pſhes wobębnu rjanoſci częla wuſtamjenieſche a teho runja najrjenieſche dary ducha wobſedzecze, ſo bajerski lud najmjetſche nadžije na njeho ſtajecze. Pſhi prédku wscho- derje džęſche. Ale ſa někotre ſéta ſo jeho duch ſac̄mi. Wón ſo do bliſſich horow na ſwoje rjane hrody poda a jara porędko w kłownym měſce Mníchowje pſchewywaſche. W ſwojej ſamotnoſci wón na wſchelake džiwnie myſſle pſchinibze. S člowieklami žane towarzſto njeđjerzecze, ale tu a tam na wyſokich horach nowe hrody natwaricž a je ſo najkraſniſzej pſchu wuhotowac̄ da, jenieczny ſebi k wjehelu, nikomu k wužitkej. ſſwoje ſyke ſamozjenje wón na to waži a k temu dołh, 7 millionow wulki, nažinti. Wodnjo we ſožu ležecze, w nozy pał ſo po iſtwach ſwojich hrodow roſkodzo- washe abo ſ wojom abo ſe ſanjeni w lěžach ſwojich horow wokoło jefdjeſche. Wo naležnoſce ſwojego kraja pał ſo mało starasche a iich ſrjadowaniſe ſwojim mi- niſtram pſhewostajti. Cži běhu hižo datwo pſchewydečeni, ſo tutón duchalhory knies dleje ſ kralom bycz njemože, a jako dołznizy wuſtupowac̄ a ſwoje pjeniſy žadachu, bu wobſamknjene, jemu naměſtnika ſtajicž, kž by ſa njeho kralowſke ſaſtojñtwo wjedł.

Žako bu jemu to ſiewjene a wuſtojny ſekař k jeho wobledžbowanju pſchivdath, wón jedyn džen — bē te ſhwatki pſched wjecžorom — do jehora poſa ſwojeho hroda ſ mjenom Berg ſkoči, ſo by ſo tepil. ſekarja pał, kotař bē ſo tam predy ſ nim na ſamku kymji a hdyž widžesche, ſo by kral nahle do wody ponuri ſa nim ſkoči, ſo by jeho wuczahnył a wumohi, wón ſobu do hľubiny storže, tak ſo wobaj ſrudny kónz wjashtaj. Haj, to bē woprawdje ſrudny kónz, kotař je tutón bajerski kral wſat! We wobębnnej kraſnoſci je ſwoje žiwjenje wjedł a jenož na ſwotlowunu pſchu myſlit, ale w ſwojej duchownej hubjenosći ani prýſk wjefzela ſ teho mēl rjeje. Ŝenjem wón njebi — e po taſkim by ſebi jeho jenieczki bratr Ota po nim kralowſki trónu na kłown ſtajicž mēl. Ale bohujel tež tutón prynz, netk 38 ſtary, je wot ſwojeſe młodoſce ſem na duchu khoru a ſlabych myſłów, ſo ſ kralom bycz njemože. A tola je wón kral, ſ najmjenſha to mjenio wjedże. No někajſim kralowſkim hrođiſtrixi břez bajerskich horow je wón ſiwy, ſe wschej kralowſkej pſchu wobſtarany — ale kralowac̄ a naležnoſce kraja a luda ſtupicž njemože. Po taſkim ſu po krajnej wuſtawie jeho wui, prynz Luitpolda, nanowhe bratra, ſa jeho naměſtnika poſtaſili, kž w mjenie krala Oty I. roſkaſuje a mjenio prynz-regent wjedże. Tón ſda ſo doſtojny a knježenja wuſtojny knies bycz, pſchetož hdyž je njedawno po kraju wokoło wuczo- wał, je jeho lud wſchudzom ſ ſuboſcu powital a jemu wulke poczecžowaniſa wopokaſał. Hlaj! žiwjenje a ſmjerz krala Ludwika II. kaž tež khorosz a hubjenosć krala Oty I., kotař ſo ſahoſicž njeda — to wſchitko naſ wuczji, ſo niz jenož w hětach a khézach kħudyh ludzi, ale tež w hrodach wyſokich a bohatych niſa ſo huſa!

Prynz-regent, kaž w Bajerskej, je tež w Braunschweigſkej poſtaſeny. W lécze 1885 wójwoda teho kraja Wylem nježenjeny wumrje. Na jeho měſto by jeho wui, ſyn něhduskeho hanoverskeho krala, wójwoda ſ Cumberland, ſtupicž mēl. Dokelž pał tón lóſčt nima, ſo khézorej poſcežiňcž a němſke khézorstwo pſchipóſnacž, wjelié bóle ſebi žada, ſo by ſo jemu kralowſka krona hanoverskeho kraja, kotař bē Pruska w lécze 1866 niſowana ſebi pſchisamknycž, ſpožciła, — dha ničjo wylſe njewosta, hac̄ jeho wot naſlēdiſtwa ſemrēteho wójwody wuſamknycž. Po taſkim bu prynz Albrecht ſ Pruskeje ſa braunschweigſkeho regenta poſtaſeny. Zył kraj je ſ tym jara ſpokojom, pſchetož to je mudry a

Pruski prynz Wylem a jeho mandatarius.

wystojny knjes, kiz je ſebi higo dawno pſches ſwoje dobre ſtukowanje luboſcę a dowerjenje luda dobył.

We Würtembergſkej je kral Khorla pſchezo jenak khorowatý, ſo dyrbí we wukraju, woſebeje w Italſkej a to ſi wjetſha w symje pſchebywac̄. W Sakskej paſ ſo naſch kral Albert dobreje ſtrowoſeče ſwieſela. Won je wulki lubowar hontwy a kózde ſeto naſhymu do Awſtrijskej kaž tez do Pruskej ſapuczuje, ſo by ſo tam na hontwach wobdzelil, kotrež khezoraj wotdzerzijetaj. We Würtembergſkej kaž tez w Sakskej ſtej paſ loni pomnjenja hódnaj kwaſaj byloj. Tam je mjenuiſzy kralowy naſklednik a herba kralowſkeho tróna, prynz Wylem, a tudy Mařia Josefa, dzovka prynza Jurja, ſbozowni želitu cziniła. Pſches to paſ je we wobemaj kralowſkimaj ſwójbomaj wulke ſwieſelenje naſtało.

Shtož paſ lud naſtipa, dha wſchak ſo njemože wjèle powjedacz, ſhtož by nam k wjehelu ſlužilo. W nemſkim khezorſtwje je wjèle hadrowanja a njeſpočnoſeče. To dyre je werno, ale ſi zyla dyrbimy ſo tola do teho čaſa Bohu dzakowac̄, ſo Jane wulke a hroſne ſbezki kaž druhdze njeſzu wudyrile! My trjebamy jenož do Belgiskeje a Franzowskeje poſladacz, kaſ ſu tam loni anarchiſtojo a ſozialiſtojo wuſtupili, hrody a fabriki ſapalili a wuvinčili; kaſ ſu ſo črjodý džiwjeho luda w Londonje po haſach waleli, kheze a klamy wurubili a mernych wobydlerjow czwilowali. Woprawdze, hdyž jedyn na to ſpomni, dha dyrbí wobzarovac̄, kaſ ſtosc̄, ſahlepjenoc̄ a bjud ludzi k njeprawdociſi ſawjedze.

Wſchudzom paſ w ſnuteſkowym westy njemér bjes ludzimi ſwoje hroſne plody pokafuje. W Awſtrijskej te wſchelake narody bjes ſobu wójnu wjedu. Nemzy chzedza ſwoje stare knjeſtvo wobkowac̄, Čeſkojo a Mađarojo ſebi rune prawa žadaju a nihdze žana jednota njeje. Khezor dyre ſ nemſkim khezorſtwom dobrý ſwojſk mera ſdzerzi a ſi nim na to džela, ſo njeby wonka bjes ludami žana pſchekora naſtała. Alle bjes ludom je tak wjèle twjerdyh hlowow, kotrež pſchezo ſhczaſowaſa a ſhczoſkaja, ſo je luta hara w kraju. Dynamitarjo a anarchiſtojo bjes ſobu ſtaru ſkladuja, kaž bę njeſadowno ſtyskac̄, ſo ſu na tym byli, zyke wulke mesto Win do njeſboza ſtorečic̄ a na wjèle

blakach na dobo ſ dynamitom wſho do grunta povalic̄. Šboze je, ſo ſo tajke knieſomne pomysljenja, předy hac̄ ſo wuwjedu, na ſvetlo ſezahmu. Pſchetož niczo njeje tak lahodnije ſapleczenje, ſo móhlo ſo pſched wocžomaj wſchinoſeče potajic̄. —

W Franzowskej — no, to wericze — pola tutego wot natury njemerneho luda tola žadyn ſredć dobreho mera pytač njetrjebamy. Franzowſojo ſu

ſwojeho předadviſcheho präſidentu, knjeſa Jules Grevy, ſ nowa na ſydom let jako hlowni republiki wuſwiliſi. To móže ſebi tuton knjes derje ſubic̄ dac̄. Pſchetož won ma lepshe ſiwiſje dyzli neſajki khezor abo kral w druhim europiſkim kraju. Žemu ſo wjſoka mſda doſtanje, ſo móže ſebi wſchitko dobre popſchec̄, won wjèle dželac̄ a ſo wulzy jara ſtarac̄ njetrjeba. Žeho ministrojo wſchitku zaſoſež na ſwoje ramjenja hjeru a hac̄ runje egi druhdy wotlečza, dha ſo na jich mesto rucze nowi namakaju. W tu ſhwilu tez w Franzowskej konſervativni a radikalni pſchecziwo ſebi wojuja. Poſledni ſu po wulkim prózowaniu dokonjeli, ſo ſu orleanszy a napoleonszy prynzojo, kotrych ſo boja, ſo móhli kralowſki abo khezorski regiment ſ nowa ſaſočic̄, kraj wopriſhczili. W Tonkingu, Annamje a Madagaskarje ſo jum njeradzi ſwojich njeſpſcheczelow pſchewinyc̄ a ſmerowac̄. A hdy bych ſo nehdze ſ druhimi ſienocic̄ móhli a doſež pjenjes meli, dha bych ſo tola ſ nami najradſcho wójnu ſapocželi. Pſchetož woni njeſastanu naſ hanic̄ a na naſ ſwaric̄. Wulka je byla tych, kotsiſ ſabyc̄ njemóža, ſo ſu pſched pjanacie ſetami ſurowe puki doſtali, a czerja haru, jako bych ſo naſ ſutſje ſezrac̄ džyli. Wjeſic̄, haj wjecziec̄ ſo dyrbimy! ruja woni pſchi kózdej ſkladnoſeſi kaž njemdre

ſwierjata. Džil to njeje, dokelž zyke do stareho pohanska ſapanu, pſchetož kſcheczijanstwo je jim ſhubjene! Pomhaj Boh jim, my ſo jich njeboſimy a jim pomhac̄ njemóžemy, hdyž ſebi jamu wurhja, do kotrejez dyrbja ſo ſami ponuric̄! —

Hdy by ſebi ſchtu myſlit, ſo w Gendželskej mer knjezi, tón by ſo molil. Do teho čaſa bę tam Gladſtone preni poſhonc̄, kiz wós krajnych naleznoſc̄ow wjeſeſehe, chzu prajic̄, won bę pſchedbyda ministerſtwa.

Vajerski kral Ot. I.

Vajerski prynz-regent Rudolf old.

Won je dżiwna duszha, kiz ma wubjerny dar reczniwości a pola niskeho luda wjele płaczi. Hdż na swoim stole w Londonje njeżedzi, dha żo na swoje wulke kublo podawa a tam w swoich holach s móznej feleru schtomu pszczeza kaž najnizschi dzelaczter. Na to żo won sażo do parlamenta w Londonje wróci a mózne recze dzerzi sa ludowu swobodou. Wożebje je ſebi won to do hłowny ſtajl, irlandſki lud s dohleſteſie cziszczenzy wumóz a jemu k westemu prawu pomhacż. Won pał je ſe swojej karu do hłubočego blota ſajęt a po nowych wólbach swoje ministerſtwo ſložicž dyrbjał, dokelz je žo wjetſhina luda ja konſervativnu ſtronu wuprajila. Schto ta netk ſaplecze, ſo by ſo Irlandſka ſpokojila, to ničto njeve. To pał je węſte, ſo bude ſo cęzki kruh dzela, wſchitkim żadanjam tuteho kraja doſczczinicž, w kotrymž mordowanje a ſpiczenie jenak wulke wostanie. Kaž w ſnuteſkownym ſindzelskeje luta hara, ſbezſt a niemier hjes dzelaczteremi wujtupuje, tak tež maja tam dla ſwonkownych naležnoſcziw ſwoju lubu nusu. Pſchetoz Egipſtſkeje dla, kotruž pſhezo hſidče wobhađeniu dzerza, chze jimi Franzowſa na ſchiju a w ſadnej Indijskej ſu žo woni do birmaſkeho kraja cziszczelili, kotryž jimi ſwojeho bohatſta dla do woczęw kaſaſte, ale wobydlerjo ſebi to njechadza lubicz dacž a ſo ſylnie a leſnje wobaraja. My ničzo pſheciwo temu mieli njebyhmy, hdž bydu woni nehdze prawe puki doſtali, ſo bydu ſo ſwojeje hordosze trochu wostajili. —

Pſchedzenak pyta po zylkym ſwecze kraju, w kotrymž by mier moħł wunamakacż. Podarmo! Won ſo do Italſkeje wobroci, ale hlaſ, tež tam ſu ſbezkarjo a anarchiſtojo, kotsiz ministram hłownubolenje nahotuwa. Abo dyrbjalia luba Schpaniſka Eden bycz, hdžez ſo hodzi w kliodku palmow mier wuziwacż? Bóh ſwar-nuj! Kral Alfons XII. je wumrjal a jeho ſawostajena mandzelska Marija ſa ſwojego najułodſcheho ſzeptar w rukomaj dzerzi. Alle hdž a hdž ſami woſazy pod nawiedowanjom ſwojich generalow někaſtu revoluziju wuwjedu a republiku ſałozicž ſpytaju. Smierom tam ani kralojo ani ministrojo ſpacz nijemóža, dokelz njewedza, hdž wohen w kraju wudyri.

Rak dha pał, hdž ſo w nawjeczornej Europie tajke czemne mrózcele po njebju waleja, ſuadž w naranciſkej, w Turkowſkej a Ruskej, rjane ſlonečko ſweczi? Tež tudy wſchitko njeje, kaž by bycz dyrbjalio. Ruskii khezor Alexander III. je drje hſidče ſiwy, hacž runje je wjele krócz w strachoszczach ſmijercze pobyl, kotrež ſu jemu nihiſtojo nahotowali. Tež won ma myſle, kaž ſo ſda, ſ Neimzami a Awstriju ſwiaſt mera ſdzerzecž. Lubi franzowſzy republikanarjo drje ſebi wſchitku mózgu prózu dawaju, jeho na ſwoj bok ſwinycz, ſo by woni Niemzow wot prawej ſtrony nadpamyl, hdž bydu woni wot leweje ſo na nich dali. Do teho čaža ſo jim to njeje poradžito! Jego minister ſwonkownych naležnoſcziw, Linus Giers, ma ſwoju lubu nusu ſ tutymi nowymi pſhecielmi, kotsiz ſo kaž drapa na Ruskowſku ſlehnycz ſpytuja. Tež w drugim nastupanju ma woni cęzke ſtejnſhęzo. Lud a to tón bole wučenym a wyżsoli ſebi ſada, ſo by Ruskia te nijenſhe kraje, kotrež ſo balkanskie nienuja, wobhađiła a ſo bliże k Konstantinopley cziszczała a ſterje lepie połneħaz do blota ſteptala. To pał lohzy njeindze, dokelz ſebi to druhe europiſke móznaſtwa njebyhmu lubicz daſe.

Dobru ſkładnoſcž k temu węſte podendzenja w Bołharskej poſkiczału. Ruskia je prjedy k temu pomhala, ſo bu tuta Bołharska ſ turkowskeje možnemu ſamostatnoſcž dobyła. Tež bu jem Alexander Battenbergiſti, niemski prynz ſ Heszenſkeje, wuj ruskeho khezora, ſa wjerha a wodzerja baty. Tola tón njeħashe ſo we wſchęh ſchtukach ſwojemu mózneniu wujej podczisnycz, ale na ſwoju ruku węſtu politiku czerjeſčę. Rumelisku won ſa ſo doby, ſe Sſerbiju pał ſo do njeſednoty a ſwady ſaplecze, a hdž be móznu ſ ujei dobył, czinjeſče, jako njeby jemu ničto wjazy roſkaſowacż miel. Ruskow won po móznoſczi ſ Bołharskeje wupokowaſaſte a to jemu egi jara ſa ſlo wſachu. Jedyn džen ſo egi, kotsiz beču w kraju wostali, ſ pomožu někotrych drugich ſbezkarjow na njeho dachu, jeho jateho wotwiedzegħu a ſ kraja wuhnachu. To ſo rukemu khezvrej derje lubjeſče, ſo be wjerħ Alexander ſwoj

Gladstone.

Mata bitwiečka.

Twjerdzisja Tirnowa.

wupokowaſaſte a to jemu egi jara ſa ſlo wſachu. Jedyn džen ſo egi, kotsiz beču w kraju wostali, ſ pomožu někotrych drugich ſbezkarjow na njeho dachu, jeho jateho wotwiedzegħu a ſ kraja wuhnachu. To ſo rukemu khezvrej derje lubjeſče, ſo be wjerħ Alexander ſwoj

kraj wopuszczil, ale to jemu lubo njebe, so lud na to s mozu wступowasche a teho wuhnateho, kotrehoz lubowasche, safo k zebi wolasche. Wjerch Alexander drje safo pszhindze, ale so by na weczne bozemje prajit. Piched jeho wotendzenjom pak so tjo muzojo wuswolishu, kotsiz buchu krajne naleznoscze tak doelho fastupili, hacz so njeje nowy wjech wuswolis. Czi su wolby sapoblanzom po krajnej wustawie wupiszali a w tych dnjach je so Sobranje — t. r. sebranje, shromadzenie (bolharski landtag) — w Tirnowje, twierdzinje brjedz kraja lezazej, shromadzilo. Russi thezor je jara hniewny, so je so to statko, a wschelaka pszefora w Bolharskej netko kniezi. Boh we, schto s teho budze. Mer tam tola zadym njeje!

Hdyz pak w Europje lud k merej pszincz njemoge, dha drje tola we wukhwalenej Amerizy wsho derje steji. Boh swarnuj! Tez tam je hara. Zana wojna s nekaftim swonkownym njeprzeczelom drje so tam njeviedze. Ale smutnska brjedz teho wulkeho kraja a w jeho wulkich mestach sli anarchistojo a dynamitarjo swoje njeprzeczeske myzle wuwjedu. Do tuteje Ameriki su naschi merni ratarjo a burja wuzahyli, ale tez wschelazy drusy hrosnje smyzleni ludzo, kotrejz so tudy w Europje wjazy njehubesche, dokelz hej jim tu polizajstwo a sudi wohidny. Amerika je kraj zwobodny, prajachu woni, tam momezny czinicz shtoz dzhemy, tam nam na porsty njelepaju. Potom tam sozialistojo wschelaki ropot wuwjedzechu. Wonu

dzelaczerjow ertrje a piżnie naschazuwaču, so zebi czi wjetshu msdu żadachu a wjazy dzelacz njechachu. Tez so tam na to polozichu, dynamitowe bomby nahotowacz a pschi szeklach, kotrež buchu saplecjene, na lud a polizajstkich mizow nietacz, so tych wjeli stow wo žiwjenje pszhindze a wulke sapusczenie nastawasche.

To pak so Amerikancarjam tola poza wostudzicz. Tuthym szeklarjam, rukiezniakam a prosnokhodzerjam njemejachu myzle w swoim kraju knieftwo pschewostańc. Teho dla buchu najhorschi s nich poapanjeni a po krajnych sakonjach k zmierzci abo k jaſtwu wotkudzieni. Bjes nimi pak je westy Most, nehdz knihivjasci w Saksej a netk pišar najbole hroşnych nowinow — muž, kiz žamu wera do Boha nima a kaz dzinje swerjo luty sly jed na wsho wupluwa, shtoz porjadnosz, luvosz a pozyczlosz reka — swojego bjesbożnego skutlowanja dla shonicz dyrbjal, schto je amerikanska zwoboda. Won be pišal, so zadym hrech njeje bohatych mordowacz, a predowor, so dyrbti so wojna wjescz pszecziwo zytkwi, pszecziwo zwetnej wjesci a pszecziwo wscijtlim, kotsiz neschto maju; mesta a wshy dyrbja so sapalicz a wupuszczic. Tuton wrótny czlowiek bi wot žuda jenož k jenoletnemu jaſtwu wotkudzieni; žudnik, hdyz jemu to sjewi, sjawnje wobzarowasche, so sakonje njemotpuszczca, tajkeho bjesbożnego njevolaka, kiz je czlowiesztwu k hanibje, wobweźnyez! — Wy se wschelogo teho widzicze, so amerikanske sakonje jara wotre njeſzu,

Puezowar Wizmann w Africy wot czornych skoncowany.

palicz a wupuszczic. Tuton wrótny czlowiek bi wot žuda jenož k jenoletnemu jaſtwu wotkudzieni; žudnik, hdyz jemu to sjewi, sjawnje wobzarowasche, so sakonje njemotpuszczca, tajkeho bjesbożnego njevolaka, kiz je czlowiesztwu k hanibje, wobweźnyez! — Wy se wschelogo teho widzicze, so amerikanske sakonje jara wotre njeſzu,

so pak ſo nikomu radžic̄ nijemože, ſo by tam wucežnył, hdyz ma žadanje, mérne a pokojne živjenje wjescz.

Dha moje dla podajny ſo do Afriki! Tam ſo němke kolonije ſaložeja: w Kamerunje, w krajinach wo-koło reki Konga, w bliskoſći Zanzibara a ſjtó wę hdze druhde.. Ale — ale — lubi čitarjo! Tež tam wſcho njeje, ſo mohlo ſo někому po tutej zufbje a puſčinje lóſhtowac̄. ſsu-li jow pola naš běli pohanjo, kotſiž mér ſlaža, tam ſu čorni, kotſiž žane ſmilene ſnejnaja. Dow pola naš masch wjſchnoscze, kotrež tebje ſakituja, tam pak w týdej holi někajti král bydli, kž ſebi ſ tym wjefzele čzini, ſwojich ſlužobníkow na tebje po-blez, ſo bydhu tebje popamli a twoje běle čelo ſwarili a wojekli. Né, né, wſchudžom njenér a we wſchitlích krajac̄ hroſna hara! Woftan doma w twojej wſky a hoň ſa tym měrom, kotryž wjſchſdi je dyžli wſchitlón cžlowíſki roſom a kotryž tebi ſwēt dac̄ nijemože!

Wulka robota, male tvarožki.

Krajtu prizu ma wucžer naſožic̄, ſo bydhu džecži w ſhuli ſicžic̄ nawulke, to je knjes Handrik ſhonit. Won ſo junu Piſarjez Handrija prashejše, ſo by jeho jene a jene hromadze ſicžic̄ wucžit: Hdyz masch na jem nohu ſchtrympu wobutu a na to ſebi tu drugu wobuſtej, kaf wjele ſchtrympow masch wobutych? Handrij na to wotmolwi: Fa ženje žane ſchtrympy nimam! Knjes

wucžer ſo na to ſ praschenjom na teho ſameho hólz wobroczi: Hdyz ma twoj nan jene ſwinjo w kléwje a ſebi k temu hiſhce jene kupi, kaf wjele ſwini ma potom? Handrij pak wotmolwi: My ženje žane ſwinje njeformimy. Knjes wucžer ſczepliwoſcz njeſhubi, ale dale včzi: Praj mi, hdyz masch jenu jecžku a twoja wovka tebi k Božemu džecžu jenu druhu wobradži, kaf wjele masch potom jecžkow? Handrij ſo ſmejo rjekny: Moja wovka mi ženje nježo a tež žanu jecžku njeſdari. Knjes wucžer njeſtaſanje ſo dale prashez: Praj mi, hdyz masch jene jablko, a twoja macz tebi hiſhce jene da, kaf wjele jich potom masch? Handrij pak na to koło wo-koło ſo roſhladujo praji: Jabluka, knjes wucžerjo, naſhe jabluka ſu jara ſkále; hdyz žane jem, mam w živocze rěſanje; ja wo žane jabluka njerodžu. Knjes wucžer ſo pſches to wſchitko njeſda wottraſhiciž a wopraſhja ſo k poſleniemu: Handrijo, hdyz ty proſherſtemu hólzej jedyn kruh kléba dariſh a won ma hýžo jedyn kruh w ſaku, kaf wjele kruhov potom tón hólz ma? To ſo malemu Handrijej jara ſměſhne ſeſda, pſchetoz won ſpěſhne wotmolwi: Moj kruh kléba a moju pomasku ja ſam ſjem!

Wbohi Gustek

plakajo ſkorži: Karo, lubi Karo, kaf derje ſo ty masch; ty ſo njetrjebasch myč, njetrjebasch ſebi wloſy čeſhaci a tež njetrjebasch do ſchule khodjic̄!

Ner muſhe 1887.

28. augusta: Wóſporkſta. — 11. ſeptembra: Hodžijska. — 2. oktobra: Borshejzanſta, Vělcjanſta. — 9. oktobra: Buděſtejzanſta. — 16. oktobra: Wujedžanſta, Pałowſta. — 23. oktobra: Huſčanſta, Njeſhwac̄zidſta. — 30. oktobra: Hrodžiſhejzanſta, Kętlicžanſta, Koſacžanſta. — 6. novembra: Bartſta, Bukečjanſta, Huczinjanſta, Małeſhanska, Mało-Budyschińska, Měſhejzanſta, Poſchisſka. — 13. novembra: Klukſjanſta, Mlinatkaſta, Rakečjanſta.